V tovarne bo vstopil zasluženi mir. Brnenje strojev bo za nekaj dni utihnilo. Delovni ljudje bomo za nekaj dni pozabili na svoje delo. Pozabili pa ne bomo na tiste narode, ki se še vedno borijo za svobodo. V teh dneh, ko slavimo mednarodni dan dela, bodo naše misli še bolj povezane z njimi. To tembolj, ker Slovenci slavimo dvojni praznik – slovenski narodni praznik ob obletnici Osvobodilne fronte in mednarodni delavski praznik.

Bralcem Našega časa čestitamo ob 27. aprilu in 1. maju in jim želimo veliko novih delovnih uspehov ter veselega prazničnega razpoloženja!

Komentar tedna

Spet bomo slavili!

Letošnje leto je sploh en sam praznik. Resnično.

Dobili smo novo ustavo, zvezno in republiško. Za nami je VII. ongres Zveze komunistov Slovenije, ki je odločno začrtal delavčev občanov jutrišnji dan. V naši, Šaleški dolini, pa smo si začrtali zvojno pot do leta 1980 ter sprejeli nov občinski statut – ustavo v alem. Za nami pa so tudi, in to nadvse uspele, volitve prvih deleatov.

Pred nami pa sta dva velika praznika – 33-letnica ustanovitve svobodilne fronte slovenskega naroda ter mednarodni delavski praik – 1. maj.

V tem trenutku smo enotni in povezani, prav tako, kot so bili naši elavci, kmetje in delovna inteligenca ter vsi napredni ljudje, združeni vseljudski organizaciji Osvobodilne fronte s Komunistično partijo čelu pred več kot tremi desetletji, ko smo začeli z narodno osvodilno vojno in ljudsko revolucijo, da bi ustvarili pogoje za svoben in vsestranski razvoj slovenskega naroda.

Preveva nas praznični optimizem! In to resnično! Dosegli smo omemben napredek v razvoju naše samoupravne socialistične družbe, vse bolj pa so, tudi zaradi okrepljene vloge in dejavnosti Zveze omunistov, vidni rezultati prizadevanj uresničevanja Pisma predsenika Tita. Prazniki pa bodo zdaj nova priložnost za nas vse, za elovne ljudi v temeljnih organizacijah združenega dela, pa za občane krajevnih skupnostih, da strnemo sile za uresničitev vseh tistih alog, ki so zapisane v dokumentih VII. kongresa Zveze komunistov lovenije in na katere opozarja tudi gradivo za bližnji X. kongres veze komunistov Jugoslavije.

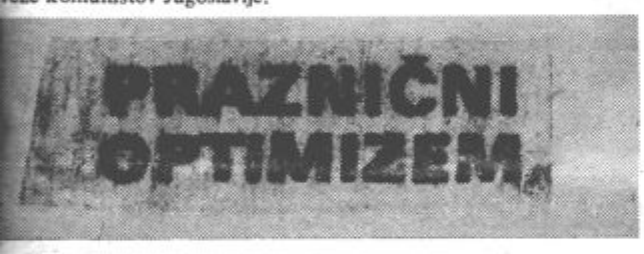

Priče smo novim uspehom in delovnim zmagam. Z ustanovitvijo č novih krajevnih skupnosti na mestnem področju Velenja smo mouprav kar najbolj približali občanom in tako ustvarili pogoje za zmah osnovnih celic naše družbe – krajevnih skupnosti. Oblikovaje temeljnih organizacij združenega dela že kaže prve uspehe. Hitro odločno se spreminjata položaj in vloga delovnega človeka v zdruenem delu, prav tako pa tudi občana v naši družbi.

Veliki uspehi so vidni tudi v Šaleški dolini. Prav zdaj gradimo kordno število družbenih najemnih stanovanj, pospešeno rešujemo robleme v šolstvu, varstvu, zdravstvu in na drugih področjih. Širši zmah dosegajo procesi sodelovanja in povezovanja gospodarstva, rav tako pa tudi drugih področij.

Ob letošnjem praznovanju obletnice ustanovitve Osvobodilne onte slovenskega naroda ter mednarodnega delavskega praznika no zagotovo, bolj kot kdajkoli doslej odločeni, da okrepimo vlogo položaj delavca v naši družbi. Ustvarjalna prizadevanja naših delovih ljudi vse bolj krepijo našo samoupravno socialistično skupnost, a naša hotenja pa so usmerjena v izpopolnitev in razvoj sistema, v aterem bodo delavci v celoti upravljali družbena sredstva in razpolali s sadovi svojega dela.

Smo sredi zgodovinskega obdobja. Po vsej naši domovini. Prizadeamo si, da bi čimprej uresničili Titovo vizijo, izrečeno pred letom ni na I. Zboru federacije: „Mislim, da lahko z vso upravičenostjo atrdim, da proizvajalci in vsi delovni ljudje še nikoli v zgodovini niso ili bliže uresničitvi vizije klasikov marksizma o razpolaganju z rezulti svojega dela in o svoji vodilni vlogi pri vodenju celotne politike ružbe!" To Titovo vizijo smo zapisali v ustave in statute, zdaj pa je a nas vseh, da te revolucionarne spremembe v bazi naše družbe, pa v roizvodnih odnosih in v vsej nadstavbi, čimprej uresničimo.

Te dni, ko znova pregledujemo rezultate opravljenega dela in ko se ogovarjamo o prihodnjih nalogah, se vse bolj zavedamo, da bomo hko uresničili vse načrte, če bomo živeli v miru in v sožitju. Zato, ljub prazničnemu razpoloženju, znova jasno in odločno poudarjamo, da je ozemlje naše Socialistične federativne republike Jugoslavije edotakljivo in da bomo branili vsak košček naše socialistične omovine.

naš čas

26. april 1974 leto X št. 16 (225) cena 1,50 din

Glavni in odgovorni urednik Ljuban Naraks

● V VELENJU SPREJELI PRORAČUN

Bogati z revnim proračunom

Odborniki velenjske občine so se na zadnji seji, ko so sprejemali občinski proračun, znova srečali z istim, za njih nerešljivim vprašanjem. Gre za to, da sodi občina Velenje med najbolj razvite v Sloveniji, saj je po narodnem dohodku prva na Štajerskem. Pod republiškim povprečjem, in sicer na 51. mestu pa je po proračunski porabi. Do takšnega sila neugodnega razmerja je prišlo zavoljo tega, ker smo v Sloveniji iz leta v leto povečevali proračunsko potrošnjo. Na drugi strani pa smo jo omejevali v določenih odstotkih in pri tem nismo upoštevali razvoja posameznih občin, zlasti rasti prebivalstva, gospodarstva in splošnih potreb.

V občini Velenje so v zadnjih dvajsetih letih podvojili število prebivalstva, močno pa so povečali gospodarsko rast. Neusklajeno določeno razmerje med gospodarsko razvitostjo in proračunsko potrošnjo je privedlo do tega, da ima letos občinski proračun na voljo le 22 milijonov dinarjev. Če primerjamo Celje, ki ima enkrat več prebivalcev od Velenja, občinski proračun pa kar za 53 milijonov večji, potem vidimo, da je Velenje bogata občina z revnim proračunom.

V Velenju si pri zadovoljevanju skupnih potreb pomagajo z različnimi skladi. Najpomembnejši je vsekakor sklad za negospodarske naložbe, v katerega se stekajo sredstva krajevnega samoprispevka in združena sredstva delovnih organizacij. Pomembni pa so še skladi za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč, za komunalno dejavnost, cestni in drugi. V vseh skladih je več denarja kot znašajo čista proračunska sredstva. V teh dneh pa v občini razpravljajo o družbenem dogovoru za financiranje samoupravnih interesnih skupnosti. Po predlogu naj bi imela temeljna izobraževalna skupnost letos 64,2 milijona din dohodka, kulturna skupnost 5,3 milijona, telesno kulturna skupnost 3,2 milijona, otroško varstvo 23 milijonov, pokojninsko zavarovanje 114 milijonov, zdravstveno varstvo 86,7 in zaposlovanje 1,6 milijonov dinarjev.

Velenjski proračun, ki zajema 22 milijonov, so razdelili tako-le: 11 milijonov za delo državnih organov, 3,1 milijona din za socialno varstvo, 2,2 milijona za družbene organizacije in društva, 3,9 milijona za negospodarske naložbe, 280.000 za komunalo, 840.000 za gospodarske intervencije, 380.000 za zdravstveno varstvo, 300.000 za krajevne skupnosti itd.

● VELENJE

Dražja voda in toplovodno ogrevanje

V Šaleški dolini se naselja širijo, v njih pa prebiva vedno več ljudi. Lani so ponekod bili več dni brez vode. Zlasti pereče je v nadstropnih stanovanjih v Velenju, v Zagradu, na Gubčevi cesti, v stanovanjskih blokih ob Kidričevi in Šaleški cesti, na pokopališču Podkraj in drugje. Tudi industriji manjka vode, ker je tehnološki proces vezan na pitno vodo. Te pa v Šaleški dolini manjka.

Komunalno obrtni center Velenje je izdelal načrt razvoja primarnih vodnogospodarskih objektov do leta 1980. Z njim naj bi v Šaleški dolini in na področju Šmartnega ob Paki v sedmih letih rešili pereče stanje z oskrbo pitne vode. Objekte, ki naj bi jih po tem načrtu naredili, bodo veljali 55,8 milijonov dinarjev, oziroma 8 milijonov na leto. Zaradi tega so se odborniki na zadnji seji občinske skupščine Velenje strinjali s predloženim programom komunalno obrtnega centra in s predlogom, da zvišajo ceno vodarini za 0,70 din na kubični meter porabljene vode. Za široko potrošnjo bo znašala vodarina s kanalščino 2 dinarja, za industrijo in obrt pa 2,50 dinarja. Na ta način bodo del manjkajočih investicijskih sredstev pridobili s povečano vodarino.

ZA 42 ODSTOTKOV DRAŽJE TOPLOVODNO OGREVANJE

Odbornikom je podjetje za distribucijo toplote Toplovod Velenje predložilo spremembo cene toplovodnega ogrevanja. Podjetje Toplovod kupuje toplotno energijo na pragu termoelektrarne Šoštanj. Lani se je za 26 odstotkov podražil premog in sicer z veljavnostjo od 1. januarja dalje. Tudi termoelektrarna je z veljavnostjo za nazaj zvišala Toplovodu cene. Ta pa od potrošnikov ne more za nazaj uveljaviti razlike, zaradi tega je lani toplovodno podjetje imelo 1,550.000 dinarjev izgube. Rudnik je lani decembra znova vložil zahtevo za 40 odstotno povečanje cen lignitu. Spremenjene cene, ki jih bo uveljavila tudi termoelektrarna, bodo veljale od 1. januarja letos. Posledica teh podražitev bo zvišanje stroškov za toplotno energijo na pragu termoelektrarne kar za 83 odstotkov. Odbornikom je direktorica Toplovoda Vali Zohar raztolmačila, da 42-odstotna podražitev ni pretirana, saj se potrošniki, ki so priključeni na toplovodno omrežje že sedaj grejejo ceneje kot tisti, ki morajo kuriti s premogom. Navedla je primerjavo, koliko stane 1 gigakalorija v individualnih kotlarnah pri kurjavi, brez dela in ostalih stroškov. Tisti, ki kurijo z velenjskim lignitom so le za dva dinarja na boljšem od onih, ki so priključeni na toplovodno ogrevanje.

● OBVESTILO BRALCEM

Zaradi prazničnih dni bomo naslednjo številko Našega časa izdali 10. maja. Do takrat pa smo vam pripravili v današnji, ki je obsežnejša, obilo zanimivega branja.

UREDNIŠTVO

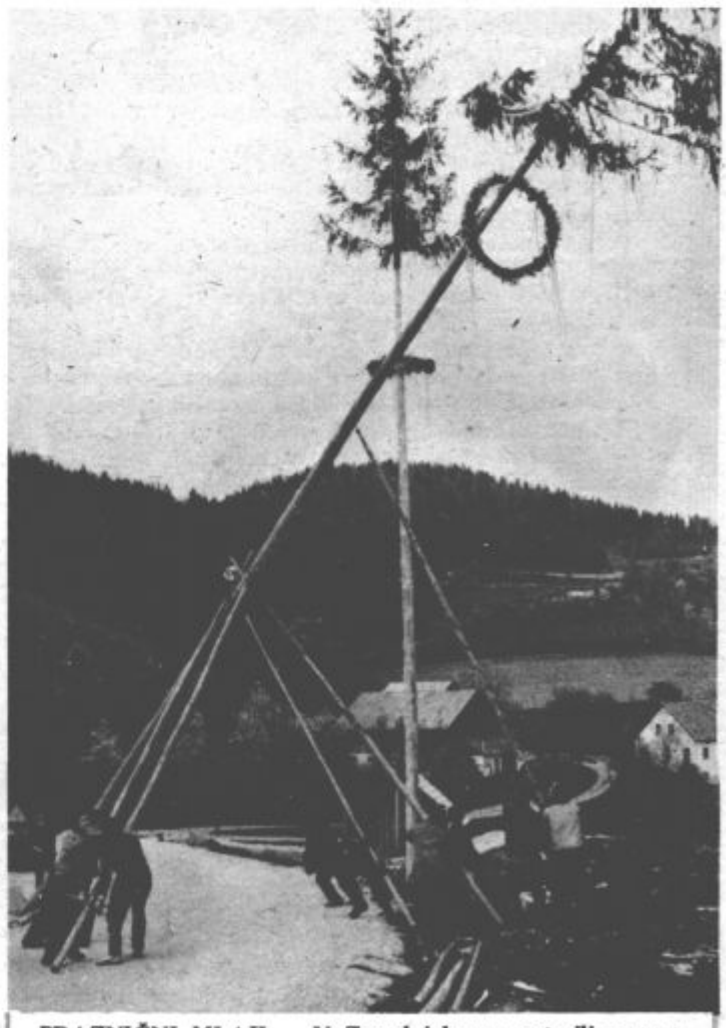

PRAZNIČNI MLAJI – V Zavodnjah so postavili za prazične dni kar štiri visoke mlaje

● V PONEDELJEK PRVA SKUPNA SEJA

SZDL potrdila možne kandidate

Predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank je za ponedeljek 29. aprila sklical prvo skupno sejo zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora. Na tej skupni seji bodo izvolili več komisij, sklepali o začasnem poslovniku občinske skupščine, izvolili predsednika in podpredsednike občinske skupščine, predsednika in člane izvršnega sveta, imenovali predstojnike temeljnih upravnih organov, izvolili delegata za prvo zasedanje zbora občinsske skupščine SR Slovenije, izvolili pooblaščene delegate zza sklepanje zakonskih zvez, glasovali o listi kandidatov za člaane predsedstva SRS in za delegate v zvezni zbor skupšččine SFRJ in izvolili predsednike in namestnike v vse tri obččinske zbore.

Na zadnji seji izvršnega odbora občinske konference SZDL Velenje so znova razpravljali o možnih kandidatih za občinski vrh. Za predsednika občinske skupščine so predlagali Nestla Žganka, podpredsedniška kandidata pa sta Hermina Groznik, učiteljica iz Velenja in Janez Miklavčič, strojni tehnik iz tovarne Gorenje.

Predlagani kandidat za predsednika izvršnega sveta je Franjo Kljun, dipl. inž., sedanji direktor šoštanjske usnjarne. Mandatar Kljun je izvršnemu odboru SZDL predložil listo članov izvršnega sveta. Predlagani kandidati so: Rudi Hudovernik, dipl. inž. sedanji načelnik oddelka za gospodarstvo (kot podpredsednik), Vlado Zakošek, ravnatelj osnovne šole Miha Pintar Toledo (kot podpredsednik), Marjan Marinšek, dipl. pravnik, kot sekretar, Ivan Fece, Ciril Grebenšek, Ivan Gaber, Ivan Kolar, dipl. inž., Ferdo Kukovec, Viktor Mazej in Drago Tratnik. Vsi člani, razen Grebenška, bi bili profesionalno zaposleni.

KOZMONAVT SATALOV V JUGOSLAVIJI – General major Vladimir Aleksandrovič Šatalov, kozmonavt in dvakratni heroj Sovjetske zveze, je te dni na obisku v Jugoslaviji kot gost zveze inženirjev in tehnikov, Ljudske tehnike in astronavtske ter raketne zveze. Kozmonavt Šatalov je trikrat poletel v vsemirje, zdaj pa vodi priprave sovjetskih kozmonavtov. Pri nas se je Vladimir Šatalov sestal s številnimi strokovnjaki in obiskal več mest. Na fotografiji se sprehaja po starem delu Zagreba.

OPERACIJSKI POSEG PROTI MOŽGANSKI KAPI – Na Švedskem so zdravniki razvili posebno tehniko s pomočjo katere lahko preprečijo možgansko kap. Smrtnonosno izlivanje krvi v možgane ali zamašenje arterije s trombomom se pojavlja pri posebnih vrstah bolnikov. Zato strokovnjaki Karolinske bolnišnice s svojevrstnim izumom, neke vrste merilcem pretakanja krvi, preprečijo najhujšo katastrofo – izliv krvi v možgane.

GRADNJA CESTE SARAJEVO – ZENICA – V srednj ročnem razvojnem načrtu SR Bosne in Hercegovine je pre videna zgraditev in obnovitev vseh starih cest. V tej republi se zavedajo, da se lahko navzven odprejo le z dobrim cestni omrežjem. Najpomembnejša cesta, ki so jo že začeli gradi je avtocesta med Sarajevom in Zenico. Cesta bo dolga 6 kilometrov in vodi ob dolini reke Bosne. Graditelji obljublj jo, da bodo cesto zgradili do konca leta.

Posebej za »Naš čas« piše Vlado Barabaš

Jugoslavija in svet

Italijanska vlada vztraja pri svojih uradno izraženih iredentističnih pretenzijah po delu suverenega jugoslovanskega ozemlja. To povsem prepričljivo in nedvoumno dokazuje zadnja italijanska nota, ki nosi datum 16. april.

Dan pred tem je predsednik republike tovariš Tito v pogovoru z družbeno-političnimi delavci Sarajeva spregovoril tudi o odnosih z Italijo in jasno poudaril: „Želimo dobre in normalne odnose s sosednjo državo, vendar nikomur ne dopuščamo, da si lasti suverene dele SFRJ". S tem je tovariš Tito Rimu odprl vrata za rešitev krize, ki je nastala izključno po italijanski krivdi, in tako je Titove besede razumela tudi večina italijanske demokratične javnosti.

Govor predsednika Tita v Sarajevu je potrdil neizpodbitno resnico, da je Jugoslavija znova, kdove kolikokrat že pokazala dobro voljo, željo in pripravljenost, da z Italijo živi v miru na podlagi medsebojnega spoštovanja, nevmešavanja in enakopravnosti.

Zato je zadnja italijanska nota še bolj nesprejemljiva, kajti italijansko zunanje ministrstvo ne le, da ni umaknilo aspiracij po jugoslovanskem ozemlju, kaže celo, da ne dopušča niti možnost, da bi kaj takega kmalu storilo. Toda italijanska diplomacija je teorijo o „italijanskem ozemlju takoimenovane cone B neuresničenega Svobodnega tržaškega ozemlja" navidez zamenjala s samovoljnimi pravniškimi konstrukcijami, z dvoličnim tolmačenjem sicer preciznih mednarodnih pravnih dokumentov in s tezami o domnevni podaljšani suverenosti Italije nad celotnim Svobodnim tržaškim ozemljem. V takšnih stališčih rimske vlade ni težko razkriti prizadevanj, da se prikrijejo aspiracije po integralnem delu jugoslovanskega ozemlja. Toda ugotovimo lahko, da so tudi povsem pravni argumenti na jugoslovanski strani močnejši kot pa na italijanski.

Jasno je, da Rim – kot kaže zadnja nota – z ničemer noče prispevati k odpravi krize, ki jo je sam povzročil. Toda jasno je tudi nekaj drugega. Napočil je trenutek resnice, ki se mu vlada premiera Rumorja ne more izogniti.

Voditelj italijanskih neofašistov Almirante je namreč v Trstu izjavil, da gre največ zaslug za uradne italijanske pretenzije do jugoslovanskega ozemlja prav na račun odločilnega vpliva italijanskih neofašistov na Rumorjev kabinet. Torej se za vladno politiko zares skrivajo neofašistične sile in potemtakem so bila povsem na mestu jugoslovanska odločna opozorila, da se v notah italijanske vlade skrivajo fašistična sanjarjenja o prisvajanju tujih ozemelj.

Petintrideseta povojna italijanska vlada je torej v svojo uradno politiko – sodeč po Almirantejevih besedah – sprejela fašistične teze. Tega do trenutka, ko to pišemo, Rumorjev kabinet še ni zanikal.

Zaradi tega mora italijanska vlada (če hoče, da ji bo kdorkoli verjel) javno, uradno, brez kakršnihkoli slepomišenj, nedorečenosti in skrivanj za namišljenimi pravnimi tezami:

– umakniti svoje ozemeljske pretenzije do Jugoslavije;

– prenehati s samovoljnim in netočnim tolmačenjem mednarodnih pravnih dokumentov (mirovne pogodbe in memoranduma o soglasju);

– končati svojo dvolično politično prakso (da namreč z besedami priznava nedotakljivost evropskih meja, dejansko pa ukrepa prav nasprotno);

– dokončno priznati že dvajset let trajajočo stvarnost, ki je ne morejo spremeniti nikakršna pogajanja in nobeni pritiski.

To ni nikakršen ultimat, pač pa zgolj nakazovanje poti za odpravo zaostritve, ki je v jugoslovansko-italijanskih odnosih nastala po krivdi Rumorjeve vlade. Dokler pa rimska vlada tega ne bo storila, smo lahko prepričani, da za njeno politiko in za njenimi uradnimi pretenzijami po jugoslovanskem ozemlju stojijo „sodobni italijanski črnosrajčniki", neofašisti, ki so jim popolnoma tuja vsa načela normalnega mednarodnega političnega obnašanja, načela miru in sporazumevanja med narodi; skratka ljudje, ki si na vse kriplje prizadevajo onemogočiti napredne težnje za ureditev sodobnega sveta, ki ne morejo pozabiti idej „svojega" Benita Mussolinija, po katerega poteh zdaj stopa kolovodja italijanskih neofašistov Almirante.

ZADNJE DNI PO SVETU...

Golan v plamenih

Potem ko so na izraelsko-egiptovski črti premirja po dolgih razgovorih dosegli razmik med silami obeh strani in ko s tega področja že precej časa ne poročajo o nobenih incidentih, pa divjajo na golanski fronti med Sirci in Izraelci boji že več kot štirideset dni. Tako stanje vzbuja v krogih vseh miroljubnih sil veliko zaskrbljenost kljub temu, da so se sicer minuli teden v Washingtonu prvič že sestali predstavniki ene in druge strani, da bi začeli pogovore o razmiku.

Ta razmik, ki ga Sirijci ocenjujejo zgolj kot tehnični predpogoj za nadaljevanje mirovnih razgovorov, bo, kot vse kaže, težje doseči od tistega na Sinaju, zakaj obe strani za zdaj vztrajata na svojem, razlike med stališči pa so precejšnje.

Nekaj upanja na boljše čase obeta sicer napovedani prihod ameriškega zunanjega ministra dr. Henryja Kissingerja, ki naj bi pomagal doseči kompromisno rešitev, toda čudežev vendarle ni mogoče pričakovati.

Bilo bi zares škoda, če bi se spopad na Golanu, kjer sodelujejo v bojih na obeh straneh tudi tanki, oklepniki, letala in topovi, razmahnil do te mere, da bi postalo kakršnokoli razpravljanje o razmiku nemogoče, kajti očitno je, da miru na Bližnjem vzhodu nikakor ne bo mogoče doseči zgolj z razgovori med Egipčani in Izraelci (v kar sicer prvi ne pristajajo), marveč morajo biti pri tem udeleženi vsi, kar pomeni seveda tudi Palestinci.

Ob tem velja opozoriti, da so v Izraelu po odstopu ministrske predsednice Golde Meir izvolili na tajnem zasedanjem centralnega komiteja vladajoče laburistične stranke novega kandidata za sestavo vlade, ministra Jacika Rabina. Kako bo njegova vlada ukrepala v bodočih mirovnih pogajanjih je težko reči, ni pa odveč pripomniti, da napovedujejo opazovalci nekoliko bolj trda stališča Tel Aviva.

Francija pred volitvami

Medtem pa se v Franciji pripravljajo na predsedniške volitve, ki bodo 5. maja. Kdo bo novi francoski predsednik je še vedno stvar ugibanja, pri čemer pa se večina strinja, da je med množico dvanajstih (!) kandidatov izbor mogoč v bistvu le med tremi: Chabanom Delmasom, Francoisom Mitterrandom in Giscard d'Estaingom. Za zdaj nobeden izmed te trojice nima odločilne prednosti med volilci, pa se zato nekateri nagibljejo k mnenju, da bodo morali v skladu s francoskimi volilnimi zakoni volilci počakati na odgovor do 19. maja, ko bo drugi krog volitev.

V dosedanji predvolilni kampanji ni bilo presenečenja. Nobeden izmed kandidatov, ki jih je topot zares neobičajno mnogo (med katerimi pa jih velika večina nima niti najmanjše možnosti, da zmaga), ni postregel z novostjo ali vsebinsko spremembo svojega predvolilnega programa.

Kdo bo naslednik nedavno umrlega Georgesa Pompidouja bo tako znano šele nekaj ur po končanih volitvah in nikakor ne prej.

Tretji teden na Vzhodni reki

Šesto izredno zasedanje generalne skupščine Združenih narodov v New Yorku je prešlo v svoj tretji teden. Doslej je v veliki dvorani sporočila svoje poglede na zamotano paleto problemov surovin ter razvoja večina izmed prisotnih dežel-članic, ki so se prijavile k razpravi.

S tem, da se splošna razprava nagiblje h koncu, se začenja tudi tisto odločilno obdobje, ko naj bi dokončno formulirali sklepe, pri čemer se srečujejo predvsem z naslednjo dilemo: ali naj bodo ti sicer za vse sprejemljivi (ali vsaj za veliko večino), pa zato tudi hudo splošni in premalo akcijsko konkretni, ali pa naj bodo ostrejši, konkretnejši – pa čeprav se zaradi tega utegne z njimi ne strinjati pomemben del svetovnega parlamenta?

Dilema seveda ni zgolj akademska, zakaj zadira pravzaprav v bistvo tega, kar se sedaj že tri tedne dogaja ob newyorški Vzhodni reki. Osnutka dveh resolucij, ki so jih predložili člani skupine 77 držav v razvoju, še vedno krožita med delegacijami, toda dokončnih odgovorov še ni.

Stališča so si slejkoprej še vedno hudo različna, pa čeprav je mogoče najti tudi stične točke.

Vsekakor bodo naslednji dnevi dovolj otipljivo pokazali, kaj si lahko obetamo od izrednega zasedanja, ki je bilo v krogih dežel v razvoju pričakovano z neprikritim upanjem – pa čeprav tudi z zavestjo, da v desetletjih in stoletjih nakopičenih problemov razvoja ne bo mogoče odpraviti prek noči.

...IN DOMOVINI

ŠTIPENDIRANJE – Na pobudo delavcev Majdanpeka in Bora je bila ustanovna skupščina Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok. Doslej se je včlanilo 9.465 delovnih kolektivov in več kot 18.600 posameznikov iz vse države. Ti so že vložili 191 milijonov dinarjev. Titov sklad je enoten za vso državo, medtem ko se bodo sredstva oblikovala po republikah in pokrajinah. Merila za podeljevanje štipendij so enotna.

●

POKROVITELJSTVO – Predsednik republike Josip Broz Tito je prevzel pokroviteljstvo nad jubilejnimi XX. igrami bratstva in enotnosti, ki bodo od 25. do 30 junija letos v Celju. Obstaja celo možnost, da se bo predsednik Tito tudi osebno udeležil jubilejnih iger, na katerih bodo sodelovali mladi športniki, pesniki, glasbeniki in drugi iz Vinkovcev, Zrenjanina, Titograda, Tuzle, Ohrida in Celja.

●

ODGOVOR – Ob koncu svojega obiska v BiH se je predsednik Tito v Sarajevu sestal s tamkajšnjimi družbenopolitičnimi delavci in ob tej priložnosti v daljšem govoru pojasnil jugoslovanska stališča do italijanskega pohlepa po delu našega ozemlja. Pri tem je poudaril, da se o mejah nimamo kaj pogovarjati, da ne smemo nikomur popuščati in tudi ne smemo dajati nobenih koncesij.

●

KANDIDATI – Republiška kandidacijska konferenca SZDL je določila za kandidata za člana predsedstva SFRJ in SRS Edvarda Kardelja. Za predsednika predsedstva SRS je predlagan Sergej Kraigher, za predsednika skupščine SRS dr. Marjan Brecelj, za predsednika IS skupščine SRS pa inž. Andrej Marinc.

●

SOTOČJE – Pripravljen je načrt za ureditev sotočja Save do leta 2000. Za popolno ureditev sotočja, ki je dolgo 900 kilometrov, bo treba do leta 2000 vlagati vsako leto približno milijardo 890 milijonov dinarjev. Načrt med drugim predvideva gradnjo 33 bazenov za elektrogospodarstvo, 37 zaprtih kaset za ureditev namakanja, razna dela, ki naj zagotovijo varno plovbo, gradnjo hidroelektrarne, ureditev več ribnikov in podobno.

ZDRAVILO – Prihodnji mesec bodo najbrž že podpisali pogodbo o uvozu zdravila proti raku „ftorafur" iz Sovjetske zveze. Gre za enega novejših preparatov-citostatikov, ki ugodno delujejo pri več vrstah raka na želodcu. Sovjetsko podjetje Medeksport je že prodalo nekaterim našim farmacevtskim tovarnam za 2,3 milijona dolarjev blaga.

●

CENE – Predstavniki zveznega izvršnega sveta ter republiških in pokrajinskih izvršnih svetov so podpisali dogovor o izvajanju letošnje politike cen. S tem dogovorom je določeno, da je treba negativni vpliv nenormalno visokega povečanja tujih cen razporediti na vso družbo. Breme ekonomskih težav, ki so nastale v zadnjem času, naj bi tako čutili vsi: Občani, delovne organizacije in družbeno-politične skupnosti. Določeno je tudi, da se do konca leta lahko povečajo cene za največ 11,1 odstotka v primerjavi s cenami iz lanskega decembra. Življenjski stroški naj bi se na sploh povečali za 8,8 odstotka.

●

DENAR – Nekaj več kot 200 direktorjev, profesorjev, zdravnikov, trgovskih potnikov, nogometašev in dva trenerja prvoligaških ekip iz petih beograjskih občin, bo moralo vrniti svojim blagajnam 4,6 milijona dinarjev. Za toliko so prekoračili lanske maksimalno dovoljene zaslužke, predvidene z družbenim dogovorom (največ 7.863 dinarjev na mesec).

●

MANDAT – Petnajsta volilna konferenca ZK Vojvodine je s potrditvijo političnih ocen, ki jih vsebujejo partijski dokumenti, sprejela sklepe, ki določajo osnovne smeri idejnopolitične dejavnosti komunistov v tej pokrajini v prihodnjem obdobju. Soglasno so sprejeli tudi predlog, naj bi X. kongresu ZKS poslali pismo z zahtevo, naj tovariša Tita izvolijo za predsednika ZKJ brez omejenega mandata.

Življenje na Lomu se spreminja

V Topolšico, kraj, ki postaja vse bolj zdraviliško in letoviško znan daleč naokoli, nas pot pripelje po lepi slikoviti dolini obdani z obeh strani z gozdnatim svetom. To prijazno dolinico ob Toplici zapira strmo pobočje – zaselek Lom, kjer je 54 hiš s 174 prebivalci. Hiše so po tem strmem pobočju raztresene precej narazen druga od druge in obiskovalcu se prvi hip zdi, da bodo zdaj zdaj zgrmele v dolino.

Življenje ljudi na Lomu je zelo trdo. Dolga leta so gledali v dolino pod sabo na lepe asfaltirane ceste. Tudi sami so si želeli cesto. Ne asfaltirano, ampak vsaj takšno, da bodo tudi do svojih domačij lahko prišli z avtomobilom; da jim ne bo treba več prenašati tega kar potrebujejo za življenje v rokah, na ramenih ali prevažati na garah. Složno so zavihali rokave, zagrabili za krampe ter se zagnali v spopad z naravo. Delo še zdaleč ni bilo lahko. Ker je teren zelo skalnat, so jim pogostokrat odpovedali krampi in pomagati so si morali z razstrelivom ali drugimi stroji. Več let so gradili cesto, ki je za njih zdaj resnično pravo okno v svet. Glavna dela so končali lani. Morajo jo le še posuti s peskom in prek nje napeljati betonske kanalnike.

Komaj so si ljudje za silo naredili cesto, že so se lotili druge prav tako zelo zahtevne in težke naloge.

27. aprila lani, torej pred letom dni so pričeli priprave za gradnjo vodovoda. Ker gredo dela že h koncu, smo se prejšni teden odpravili med te prijazne ljudi. Njihovi obrazi so v teh dneh zagoreli od sonca, ki se mu izpostavljajo pri delu, njihove roke, vajene težkega dela pa so te dni žuljave; zaradi skalnatega terena, ki so mu ponekod kos le s kompresorjem in želje, da bi v njihova stanovanja čimprej stekla dobra pitna voda. Delajo vsi. Mladi in stari, pa tudi tisti Lomčani, ki imajo že kakšno leto čez sedemdeseto.

„Na lomu ni nobenega izvira vode," „nam je ob prihodu dejal predsednik gradbenega odbora David Jazbinšek. Zato smo že leta in leta odvisni od vode, ki jo nastrežemo s streh v vodnjake, ki smo si jih morali v ta namen skopati. Zaradi bolj redkih padavin v zadnjih letih, je pomanjkanje vode postajalo vse bolj občutno. V izgradnjo vodovoda so nas silili tudi higienski razlogi, saj je ozračje iz dneva v dan bolj onesnaženo, to potrjuje tudi bakteriološki izvid vode na Lomu. Najprej smo želeli vodovod vleči s Slemena. V tem primeru bi vodo dobili vsi. Tudi gospodinjstva na vrhu Loma. Vendar se v to akcijo zaradi ogromnih stroškov, ki bi pri tem nastali, nismo spustili. Na privolitev uprave bolniške enote v Topolšici smo sklenili, da bomo vodo vlekli iz njihovega rezervoarja, kar je bilo za nas edino sprejemljivo glede finančnih stroškov. Takoj smo se lotili zbiranja sredstev. Na zboru občanov februarja lani smo sprejeli sklep, da bomo referendumska sredstva, 100.000 dinarjev, ki so bila namenjena za adaptacijo prosvetnega doma v Topolšici, porabili za vodovod. Konec leta smo dobili še osem starih milijonov iz občinskega sklada za komunalne potrebe. Naši prošnji so se doslej odzvale tudi nekatere delovne organizacije oziroma TOZD (RLV, Lesna Šoštanj, Tovarna usnja Šoštanj, trgovsko podjetje Zarja Šoštanj in Elektro Slovenj gradec).

Prebivalci Loma smo tudi zelo hvaležni gasilcem iz Topolšice, mladinski organizaciji, zaposlenim v zdravilišču ter učencem osnovne šole v Topolšici, ki so nam pomagali kopati vodovod."

Učenci osnovne šole in krajani so složno pomagali, da so dela čimprej zgotovili

David Jazbinšek

Ivan Lesnik

Franc Delopst

Rozalija Penšek

Karel Lukanc

Odpravili smo se skoraj po tri kilometre dolgi terasi vodovoda, ki gre po cesti, naprej ter se ustavili pri KARLU LUKANCU: „Prav zdaj sem zaradi suše brez vode. Ponjo se vozim zdaj, ko imamo cesto, s fičotom v Strmino. Cesto smo si gradili od leta 1954 naprej. Gradnja je zaradi skalnatega terena zelo počasi napredovala. Po zbranih podatkih smo v tem času napravili več kot 50 tisoč udarniških ur. Vode, ki bo stekla še letos, se bomo po svoje še bolj razveselili kot ceste."

ROZALIJA PENŠEK: „Kadarkoli je bila suša, smo bili brez vode. Pomagali smo si tako, da smo lovili deževnico, če pa tudi te ni bilo, smo si oprtali brente ali posode ter se odpravili na pot v dolino. Zdaj ko smo si skopali dva vodnjaka nam sicer vode ne zmanjka več, kljub temu pa si zelo želimo, da bi voda čimprej pritekla po vodovodu. Zavedamo se, da bo veliko bolj dobra in zdrava."

SAMEC ANTON: „Vodo nosim že trideset let. Na hrbtu ali pa v rokah, zato sem se seveda z velikim veseljem odločil, da bom sodeloval pri izgradnji vodovoda. Delo nam gre počasi od rok, ker kopamo v samo skalo. Vsak je moral skopati 85 metrov. Tisti, ki smo imeli lažji teren, smo priskočili na pomoč drugim, da dela ne bi zaradi težjega terena preveč zaostala. Moramo drug drugemu pomagati, če hočemo, da ne bomo žejni."

FRANC DELOPST: „Včasih je bil Lom zelo siromaški. Nismo imeli vode niti ceste. Vodo smo nosili iz Strmine. Pozimi je bila hoja zelo nevarna in niso bili redki primeri, ko ti je tik pred domom spodrsnilo in moral si spet nazaj."

IVANA LESNIKA smo srečali, ko je s prikolico nekaj prevažal. S 73. leti je najstarejši krajan pri graditvi vodovoda. Kljub visoki starosti je od jutra do večera pri vodovodu. Povedal je, da je lani napravil okrog 700 udarniških ur, letos pa jih ima tudi že blizu 100.

Ko smo se vračali z Loma, smo razmišljali o besedah, ki jih je izrekel Karel Lukanc, tajnik gradbenega odbora za cesto: „S tem, ko smo na Lomu zgradili cesto, se je življenje zelo spremenilo. Ljudje so začeli podirati stare in lesene hiše ter zidati nove. Prej to ni bilo mogoče, ker nismo mogli kje pripeljati gradbeni material."

Z isto vnemo in trdno voljo kot izgradnje ceste, so se lotili tudi gradnje vodovoda. In verjamemo jim, da bo v njihove kuhinje že letos stekla pitna voda, takšna kot jo pijemo po vsej dolini. In potem jim ne bo treba več zaskrbljeno gledati v nebo in čakati kdaj se bodo na njem pojavili črni oblaki ter jih rešili suše.

„SIGMA" -ŽALEC

SAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME IN GRADBENA MONTAŽA

NOVO NA TRGU

PRVI TRAJNO GOREČI KOTEL NA TRDO IN TEKOČE GORIVO

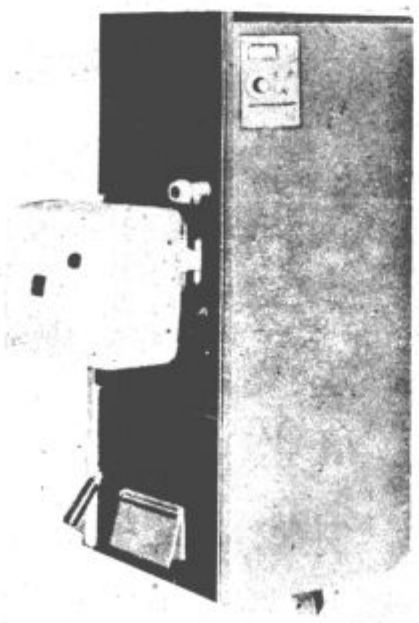

- specialno prirejeno kurišče za zgorevanje vseh vrst domačih goriv in odpadkov
- gori od 5 do 20 ur z enkratnim polnjenjem
- velik emajliran bojler kapacitete 150 l
- odlični izkoristek
- moderna oblika
- mali gabariti
- avtomatsko delovanje
- kapacitete od 30,000 do 560,000 kcal/h

● ZAKLJUČNA PREDSTAVA NAŠE BESEDE 74

V Šmartnem ob Paki

Prosvetno društvo Bratov Letonje v Šmartnem ob Paki je bilo letos z Občinsko zvezo kulturno prosvetnih organizacij Velenje organizator zaključne predstave „Naša beseda 74".

Prvi večer – v četrtek 18. aprila so se predstavili: Prosvetno društvo Topolščica s skečem Bedak, Kulturno umetniško društvo „Ivan Cankar" Gimnazija Velenje z večerom Kajuhove poezije in Prosvetno društvo Šentilj z enodejanko Prihranjeni funt.

Drugi večer so nastopali: člani KUD „Anton Aškerc" RSC Velenje z odlomkom Cankarjeve drame Hlapci, člani Amaterskega gledališča Velenje z večerom ciganske poezije in člani domačega prosvetnega društva s slovenskimi baladami in romancami.

Oba večera je bila dvorana polna. Večina so bili mladi ljudje in so se izkazali kot dobri potrošniki kulture. Tudi organizacija je bila dobra.

Od nastopajočih so najbolj navdušili poslušalce člani Amaterskega gledališča Velenje s cigansko poezijo, ki so jo izredno doživeto uspeli predstaviti hvaležnemu občinstvu. Tudi domačini so bili odlični in jih je občinstvo prav tako toplo sprejelo. V Šmartnem ob Paki so bili doslej večkrat organizatorji raznih prireditev in so se vedno izredno dobro izkazali. Tokrat pa so pokazali tudi potrebo po kvalitetnih prireditvah. Morebiti bo prav, da bi pogosteje bile širše prireditve v tem kraju in pred tako hvaležnim občinstvom.

● ZADNJI PETKOV KULTURNI TEDEN

V petek zvečer bo zadnji „petkov kulturni večer" v tej sezoni.

Tokrat se nam predstavlja pisatelj SMILJAN ROZMAN tudi kot slikar. Odprli bomo razstavo njegovih akvarelov. Kulturni večer pa so pripravili člani Kulturno umetniškega društva „Ivan Cankar" Gimnazije Velenje in bo obsegal področje literarnega ustvarjanja Rozmana.

Smiljan Rozman sodi med najplodovitejše sodobne slovenske literarne ustvarjalce. Izbor njegovih del je zelo bogat in obsežen. Napisal je romane, povesti, mladinske romane, radijske in televizijske igre, drame; piše pesmi.

Tokratni velenjski gost bo pripravljen tudi na razgovor o svojih delih. Zato bi bilo prav, da bi mu ob obisku zastavljali tudi svoja vprašanja. Gotovo je v naši občini veliko bralcev njegovih del, saj je zaradi vedrosti zelo priljubljen pisatelj. Potiho naj tudi povemo: gotovo ne bo odklonil podpisa, če bo kdo prinesel njegovo delo in ga poprosil za podpis.

SODOBNA ŠOLA — ODLIČNI USPEHI

Člani avto moto društva Šaleška dolina so na rednem občnem zboru v soboto, 13. aprila pregledali delo v preteklem dveletnem obdobju ter v razpravi opozorili na več pomanjkljivosti, ki jih bo treba v Velenju glede na vse večji porast motornih vozil čimprej odpraviti. Izvolili so tudi nov 15-članski upravni odbor in podelili več republiških in društvenih priznanj posameznim članom za njihovo dolgoletno delo v društvu.

Poročilo o delu je podal dosedanji predsednik Milan Lukman. Tudi v minulem obdobju so največjo skrb posvečali preventivi in vzgoji v cestnem prometu. Z otvoritvijo najsodobnejše avto šole v Sloveniji septembra lani, s stalno razstavo o preventivi in napredku v prometu ter z nastavitvijo pedagoga so to dejavnost še razširili in seveda zelo izboljšali.

V letu 1972/73 je društvo organiziralo 12 tečajev, ki se jih je udeležilo 450 kandidatov. Po otvoritvi nove šole poteka pouk vsak dan in to tako, da ga lahko obiskujejo tudi tisti, ki imajo izmensko delo. Kolikor več znanja pridobijo kandidati, ki obiskujejo šolo, ki ima najsodobnejše učne pripomočke, najbolje pove podatek, da jih prvič opravi izpit kar 95 odstotkov, medtem ko je ta odstotek pri tistih, ki se pripravljajo sami – doma, ta številka porazna. Kar 55 odstotkov jih mora po dvakrat ali pa celo večkrat na izpit. Društvo tudi zelo tesno sodeluje s svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri skupščini občine, z združenjem šoferjev in avtomehanikov kot tudi z vsemi šolami pri vzgoji predšolske in šolske mladine.

V društvu si zelo prizadevajo, da bi v šolo pritegnili čimveč članov,ki že imajo izpit. Zato bodo organizirali razne debatne večere ter jih popestrili z različnimi vzgojnimi filmi. Ob koncu takšnega večera pa bi izvedli za vse udeležence – seveda, če bodo to želeli anonimni test s pomočjo testnih pol ali pa s testarjem, napravo, ki jo bodo v kratkem dobili. S tem želijo članom, ki že več let vozijo motorno vozilo, omogočiti ponovni preizkus znanja.

V preteklem dveletnem obdobju je avto-moto društvo Šaleška dolina beležilo lepe uspehe tudi na področju avto-moto športa. Leta 1972 so organizirali cestno hitrostne dirke za prvenstvo Jugoslavije, avtorally za prvenstvo Slovenije, njihovi športni sodniki pa so sodelovali tudi pri izvedbi avto-rallyja invalidov tér mednarodnega rallyja, ki je potekal prek Velenja v Avstrijo. Člana društva Hubert Camlek in Peter Pogorelc pa sta lani med prikoličarji v kategoriji B do 1000 kubičnih centimetrov celo osvojila državno prvenstvo.

V razpravi, ki je za tem sledila, so opozorili, da bi morale dati šole še večji poudarek prometni vzgoji učencev, k temu pa lahko bistveno prispevajo tudi starši, zlasti s tem, da že predšolske otroke navajajo na promet. Obenem so menili, da bo treba v občini čimprej rešiti problem parkirnih prostorov, ki jih že zelo dolgo primanjkuje, ter se pogovoriti o prometu na nekaterih ulicah, ki postajajo ozko grlo zaradi vse večjega števila motornih vozil.

Ob koncu občnega zbora so podelili več republiških in društvenih priznanj posameznim članom za dolgoletno delo v društvu. Priznanje AMZ Slovenije za zasluge so prejeli Milan Lukman, Jože Ocepek, Anton Pirmanšek, Alojz Ferlin, Ciril Kemperle, Ivo Grajžl, in Bogo Gnezda.

Častni znak AMZ Slovenije so dobili Jože Zakošek, Ivan Pirc, Božo Tekavc, Karel Ferlež, Egidij Petretič, Hubert Camlek, Franjo Skornišek in Peter Pogorelc, priznanje društva pa so podelili Ludviku Gruntu, Antonu Pirmanšku, Ivanu Grajžlu ter Jožetu Ocepku. O tej priliki naj še omenimo, da dobil prvi in dolgoletni predsednik velenjskega avto-moto društva Ivan Fece na nedavni skupščini AMZ Slovenije zlato plaketo. To je najvišje priznanje, ga podeljuje republiška zve

Hubert Camlak prejema zase in za svojega sovozača pokoja za osvojeno državno prvenstvo.

● 3. SEJA SKUPŠČINE ZAČASNE SKUPNOSTI ZDRAVSTVENEGA VARSTVA IN ZAVAROVANJA RAVNE NA KOROŠKEM:

Družbeni dogovori in sporazumi

Na Ravnah na Koroškem je prejšnjo sredo, 17. aprila, zasedala skupščina Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Ravne na Koroškem. Sprejela je predlog samoupravnega sporazuma o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v tem letu ter o prispevnih stopnjah za posebne kategorije zavarovanih oseb.

Samoupravni sporazum o uresničevanju programa in o osnovah za financiranje zdravstvenega varstva in zavarovanja v letu 1974 med drugim določa, da si delovni ljudje na področju ravenske začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja zagotavljajo s tem sporazumom splošno ambulantno varstvo in zdravljenje, specialistično zdravljenje in pomoč, porabo zdravil in injekcij, bolnišnično zdravljenje in njegovo nadaljevanje v zdraviliščih, zobozdravljenje s protetiko, prevoze z rešilnimi avtomobili, pa ortopedska in ortotična pomagala, ostale prevoze in potne stroške v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenega varstva. Delavci pa si zagotavljajo še denarna nadomestila in povračila po programu. Za uresničitev take delovne usmeritve bo potrebovala Začasna skupnost zdravstvenega varstva in zavarovanja Ravne na Koroškem skupaj 197,276.000 din sredstev, in sicer za zdravstveno varstvo 140,114.000 din, za denarne dajatve 24,758.000 din, za ostale dajatve 5,239.000 din, za obvezno rezervo 4,833.000 din ter za ostale namene 22,332.000 din.

Skupščina Začasne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Ravne na Koroškem je na zadnji seji sprejela tudi finančni načrt skupnosti za letošnje leto. Vseh dohodkov naj bi zbrali 197,276.000 din, dohodkov po izločitvah (za rezervni sklad, investicije v zdravstvu in prenešene obveznosti) pa bi ostalo 170,111.000 din. V rezervnem skladu bi zbrali 2,45 % skupnih realiziranih dohodkov, za investicije v zdravstvu pa bi izločili skupaj 16,665.000 din.

Na seji skupščine so v načelu soglašali tudi s predlogi družbenih dogovorov o razmejitvi investicijskih obveznosti za naložbe na področju družbenih dejavnosti in državne uprave ter o prenosu določenih investicijskih obveznosti republiškega proračuna na samoupravne interesne skupnosti, o razmejitvi nekaterih obveznosti za financiranje zdravstvenega varstva, ki so skupnega pomena za republiko ter o prenosu določenih obveznosti republiškega proračuna na samoupravne interesne zdravstvene skupnosti in pa o razmejitvi obveznosti iz teh dveh družbenih dogovorov na samoupravne interesne skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja. Pri tem so poudarili, da bodo podrobno preučili, katere obveznosti se prenašajo in kakšev vpliv bo imel prenos teh obveznosti na poslovanje skupnosti oz. posredno na obremenitve zaposlenih in temeljnih organizacij združenega dela na območju skupnosti.

naš znanec

Franc Pečovnik

Med delovnimi dnevi ima Franc Pečovnik „svoje stanovanje" kar v eni izmed pisarn Projektivnega biroja v Velenju, katerega direktor je. Vsak izmed njegovih šestih dni v tednu je zelo natrpan. V dopoldanskih urah ga obiskujejo poslovni partnerji, kadar jih sam ne poišče, vmes se posvetuje s strokovnjaki svojega podjetja, v popoldanskih urah pa so na vrsti priprave na delovne naloge naslednjega dne.

Direktor Pečovnik je eden izmed tistih ljudi, ki ne poznajo osemurne službene zadolžitve, marveč pristopa k sleherni dejavnosti s svojo celotno osebnostjo. Prekomerne družbene obveze pa ne utesnjujejo Pečovniku osebnega življenja, saj je znan tudi po tem, da je že vrsto let vnet in navdušen alpinist, skrbno pa se posveča tudi svoji družini. Najin pogovor zadeva predvsem odnos nas vseh do narave in njenih lepot in alipinizma, ki ga goji med privrženci tega enkratnega športa šaleški alpinistični klub.

Kako ste se znašli med alpinisti in kje ste si razvili čut za naravo?

„Sem iz kmečkega rodu, moji starši imajo domačijo v slikovitem in idiličnem Taboru pri Vranskem. Rana leta sem prebil sredi čudovite narave, zrastel sem čisto z njo. Komaj enajst let mi je bilo, ko sem že odšel od doma in se začel sam preživljati pri nekem kmetu v Žalcu. Tam sem opravljal vsa poljska dela, poleg tega pa sem obiskoval nižjo gimnazijo in pozneje srednjo gimnazijo v Celju. 1954. leta sem maturiral in se takoj vpisal na univerzo, brez štipendije, ki jo takrat kmečki otroci nismo bili deležni. Na strojni fakulteti sem se resno lotil dela, čeprav sem si moral s priložnostnimi deli tudi sam služiti kruh in to vse do tretjega letnika študija, ko se mi je vendarle posrečilo najti štipenditorja v Bosni. Pred koncem študija sem odšel za tri mesece na Finsko in za eno leto v Nemčijo, kjer sem se materialno opomogel. Že v Ljubljani, posebno pa v Nemčiji, me je prevzela želja, da sprostim svoje mladostne stiske in kljubujem posledicam hude bolezni z obiskovanjem gora. Po končanem študiju sem eno leto odsluževal štipendijo v puščobni Lukovici, kjer sem še rajši preganjal dolgčas s plezanjem po bosanskih gorah. V prvem mesecu 1962. leta sem prišel v Šoštanj in se zaposlil v elektrarni. Tu sem se kmalu seznanil z alpinistom Marjanom Pusovnikom in Dušanom Kukovcem. Zelo radi smo izrabili sleherno priložnost, če se nam je ponudila kdaj razen v soboto in nedeljo, ter jo mahnili zabijat kline v Savinjske Alpe."

Kakšni so vaši občutki kadar se spopadate s stenami?

„Ako se alpinist poda v steno premišljeno, kakor pravi človek, potem odpade vsako izzivanje nevarnosti. Tako pa se lahko plezа le s popolno alpinistično opremo, pomisliti pa je treba še na to, da se lahko med vzponom spremenijo vremenske razmere. Zaradi tega alpinist nikoli ne plezа brez nahrbtnika, v katerem je spravljeno dovolj obleke in hrane, za primer, če bi ga stena zadržala čez noč. Plezanje zahteva od človeka psihično in fizično vzdržljivost, ki se najbolje potrdi v neugodnih pogojih vzpenjanja. Za alpinista je tedaj najbolj nevarno predati se paniki, kar je lahko celo usodno zanj. Seveda tudi nevarne okoliščine v gorah skrivajo v sebi nepopisne čare, a niso povezani s tveganjem." Franc Pečovnik ne misli, da je plezanje posebno junaštvo, ki mu ne bi bil kos še marsikdo.

„Ločiti moramo športno in tekmovalno, prestižno plezanje, kamor sodi na primer vzpon alpinistov na Himalajo, na Eigger itd. Tovrstni dosežki dobijo odmev v svetovni alpinistiki in javnosti. Takšno plezanje zahteva prekomeren napor, ki ga redko kdo zmore, alpinistu pa ne daje

prav nobenega užitka. Znano je, da je v Himalaji neisprosen mraz, polna je vlage in gomazečih pijavk, viharjev, temu pa se pridružujeta še redek zrak in naporna nošnja pred premagovanjem njene višine.

Povsem drugačno je rekreativno plezanje, to je tisto za široke množice, ki je v naših prelepih apnenčastih gorah kljub nevarnosti drugačno kot v pusti Himalaji ali v mračnem Eiggerju, čeprav je tudi v naših gorah moč najti vse težavnostne stopnje."

Kakšne so razmere v slovenskem alpinizmu v primerjavi s svetovnim?

„Slovenski alpinizem je po mojem prepričanju visoko razvit, tako po opremljenosti alpinistov in klubov, v katerih se ie-ti združujejo, kot po pripravah in organiziranju alipinističnih tur. Širša javnost pa alpinizmu ni dovolj naklonjena. Večina ljudi najbrž ne bo nikoli doumela, da je to eden najlepših športov. V vseh športih se govori veliko preveč o denarju, alpinisti pa materialne možnosti najdemo sami, čeprav alpinizem ni prav nič poceni šport. Pravi športnik mora po mojem v vsak šport vložiti največ svojega, voditi ga mora idealizem in ne materializem."

Povejte nam kaj o vaših vzponih!?

„Precej sem preplezal naših, švicarskih, italijanskih in drugih gora. Najraje plezam v Kamniških Alpah in v Julijcih. Naš klub se lahko pohvali z mnogimi dosežki. Največji uspeh do zdaj je vsekakor lansko premaganje Eiggerja, ki sta ga dosegla Ivan Kotnik in Franc Verko, naša ekspedicija je bila pred leti tudi na Troldindenu na Novreškem, Kukovec je bil v slovenski alpinistični ekipi, ki je šla na Kavkaz, z uspehi v naših gorah pa se lahko merimo z vsemi drugimi alpinističnimi klubi v Sloveniji."

Franc Pečovnik je še poudaril, da šaleški alpinistični klub ne pozablja na svoj podmladek. Zanj prirejajo tečaje s predavanji, ki bodoče alpiniste seznanijo z vsem, kar jih čaka v gorah.

In še misel, ki dobro predstavi lik Franca Pečovnika:

„V današnjem času mnogi ljudje ne vidijo več narave, ne vedo več, kaj bi v njej počeli, zato jo previhrajo zaprti v pločevinaste škatle. Ljudje, ki se naravnemu okolju še niso povsem odtujili, potrjujejo to „zvezo" s svojo vzdržljivostjo, pa tudi s pristno družabnostjo in z nepopačenim obnašanjem."

Četudi nam današnja civilizacija ponuja nešteto nevarnih udobnosti, ki pridobijo sčasoma lastno silo, s tem da nas suženjsko obvladajo, pa bodo še vselej med nami „zdravi posamezniki", ki bodo kljub razviti tehniki in visokemu standardu radi hodili v gore.

MARJETKA EBERLINC

N nama

VELEBLAGOVNICA VELENJE

ima stalno na zalogi celoten asortiment gospodinjskih strojev GORENJE I. in II. vrste.

PRI NAKUPU Z GOTOVINO PRIZNAVAMO POSEBEN POPUST, DOSTAVA NA DOM BREZPLAČNA.

Potrošniški kredit odobravamo vsak dan, razen nedelje, od 8. do 18. ure ter nudimo za pohištvo in barvne televizorje 20 tisoč dinarjev, za industrijsko blago pa 10 tisoč dinarjev kredita.

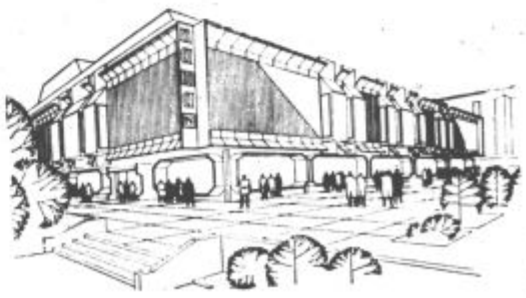

● SPREJET JE ODLOK O OMEJITVI HITROSTI VOŽNJE PO MISLINJSKI DOLINI:

Šoferji, pozor!

Odsek za notranje zadeve je predlagal Skupščini občine Slovenj Gradec sprejem odloka o omejitvi hitrosti vožnje na javnih cestah v občini Slovenj Gradec. Sprejem takšnega odloka so zahtevali občani, potreben pa je bil tudi zaradi hitrega naraščanja prometa in povečevanja števila prometnih nesreč.

Sprejete so naslednje omejitve hitrosti za vsa motorna vozila:

po Slovenj Gradcu, prav tako pa tudi v naseljih Stari trg in Podgorju, je najvišja dovoljena hitrost 50 km na uro;

– v naselju Pameče – Troblje je najvišja dovoljena hitrost 40 km na uro, na regionalni cesti Dravograd – Velnje mimo Tovarne stavbnega pohištva Pameče in tovarne Gorenje – Fecro pa 60 km na uro;

– na regionalni cesti Dravograd – Velenje skozi naselje Šmartno je omejena najvišja dovoljena hitrost na 60 km na uro, na lokalnih cestah na področju Šmartnega pa na 50 km na uro;

– na regionalni cesti Dravograd – Velenje je mogoče voziti skozi Mislinjo največ 40 km na uro, na drugih cestah na področju Mislinje pa največ 50 km na uro;

– za lokalni cesti Mislinja – Šentilj in Legen – Slovenj Gradec pa je določena največja hitrost 50 km na uro.

● TUDI LETOS VRSTA PRIREDITEV V POČASTITEV 27. APRILA IN 1. MAJA:

Proslave, kresovi, izleti

V občinah Slovenj Gradec, Dravograd in Ravne na Koroškem bodo tudi letos s številnimi prireditvami in manifestacijami proslavili velika praznika – 27. april, obletnico ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda, ter 1. maj, mednarodni delavski praznik.

V Slovenj Gradcu bo, kot smo že poročali, osrednja slovesnost 26. aprila zvečer, sicer v prostorih Umetnostnega paviljona. Na prireditvi bodo podelili tudi letošnja priznanja Osvobodilne fronte. Na večer pred 1. majem pa bodo po vsej Mislinjski dolini zagoreli kresovi. Na sam praznik pa bodo odšli delovni ljudje in mladina, kot je že običaj, na izlete do planinskih in turističnih postojank v okolici.

V Dravogradu bo osrednja slovesnost v počastitev obeh praznikov prav tako 26. aprila zvečer, združena s podelitvijo priznanj Osvobodilne fronte.

26. aprila bodo svečane akademije v vseh večjih krajih občine Ravne na Koroškem, na katerih bodo podelili tudi priznanja OF. Osrednja občinska prireditev v počastitev obeh praznikov pa bo na stadionu na Ravnah na Koroškem 30. aprila popoldne. Na prireditev bodo vozili avtobusi iz vseh krajev Mežiške doline, program pa bodo izvedli pihalni orkester Železarne Ravne na Koroškem, pevski zbori in recitatorji. Zvečer pa bodo po vsej Mežiški dolini zagoreli kresovi. Tudi ravenski železarji in mežiški rudarji bodo odšli 1. maja na že tradicionalne izlete do bližnjih krajev.

● SOGLASJE ZA DRUŽBENI DOGOVOR O OSNOVAH PROGRAMIRANJA NALOG IN OBLIKOVANJU SREDSTEV ZA SKUPNO IN SPLOŠNO PORABO V LETU 1974:

Gre za usklajevanje porabe

Skupščina občine Slovenj Gradec je na zadnji seji soglašala s predlogom družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974. Ta dogovor bodo podpisali še Občinska konferenca SZDL, Občinski sindikalni svet, organizacije združenega dela, temeljna izobraževalna skupnost, temeljna kulturna skupnost, temeljna telesnokulturna skupnost in Začasna skupnost zdravstvenega varstva in zavarovanja Ravne na Koroškem.

Poglavitna značilnost tega družbenega dogovora je, da zagotavlja usklajevanje osebne in splošne porabe z družbeno ekonomskimi cilji, in to na način, da bodo hitreje naraščala sredstva za povečanje materialne osnove združenega dela, to je tako, kot določa resolucija o družbeno ekonomski politiki in o razvoju občine v letu 1974. Istočasno pa zagotavlja družbeni dogovor tak sistem usklajevalnega programiranja, organiziranja in spremljanja nalog družbenih dejavnosti, ki bo zagotavljal odločanje delovnih ljudi kot neposrednih nosilcev družbenega interesa o obsegu in kvaliteti tega dela ter o njegovem finaciranju. Skupščina občine Slovenj Gradec ima pri tem vlogo pobudnika celotne akcije, njenega spremljanja, izvajanja in usklajevanja. Izvedla bo tudi postopek za sklenitev družbenega dogovora na ravni občine in pri tem skupaj z vsemi podpisniki usklajevala osebno, splošno in skupno porabo.

Osnova za uresničevanje potreb in interesov delovnih ljudi za posamezna področja družbenih dejavnosti je program samoupravne interesne skupnosti, ki obsega zlasti temeljne naloge interesne skupnosti s posebno opredelitvijo prednostnih in tistih nalog, ki bodo zagotavljale pokrivanje družbenih potreb in nenehen razvoj ter kvaliteto na posameznih področjih, nadalje smotrno organizacijo in delitev dela in pa načela, program in ukrepe za uresničitev vzajemnosti in solidarnosti v okviru samoupravnih interesnih skupnosti na območju Socialistične republike Slovenije.

Samoupravne interesne skupnosti in občinska skupščina si bodo prizadevali za združevanje in racionalno uporabo sredstev, ki jih delavci v združenem delu zagotavljajo za uresničevanje investicijskih programov družbenih dejavnosti v skladu s cilji resolucije in izhodišč. Prednost pri investicijah pa je treba zagotoviti povečanju zmogljivosti za razvoj kulture in telesne kulture ter za povečanje zmogljivosti za dnevno varstvo otrok zaposlenih staršev.

Podpisniki dogovora bodo na podlagi ugotovitev in ocene gospodarskih gibanj ter družbenega proizvoda ter porabe sprejeli po preteku prvega polletja in ob koncu septembra ukrepe za uskladitev gibanj, če ne bodo skladna s predvidevanji. Če pa bodo dohodki posamezne samoupravne interesne skupnosti presegla potrebna sredstva za izvedbo dogovorjenega programa, jih v letošnjem letu ne bo mogoče uporabiti. O njihovem koriščenju pa bodo odločali ob sprejemu programa za leto 1975.

Podpisniki družbenega dogovora o osnovah programiranja nalog in oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo v letu 1974 bodo ustanovili poseben odbor, ki bo spremljal izvajanje dogovora, opozarjal na neskladja dajal razlago posameznih določb dogovora, če bo to potrebno, ter predlagal podpisnikom ukrepe za uresničevanje tega družbenega dogovora.

● ŠE O ZADNJI SEJI SKUPŠČINE OBČINE SLOVENJ GRADEC:

Razrešitve in imenovanja

Odborniki občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti so na zadnji skupni seji sprejeli več predlogov komisije za volitve in imenovanja.

Petra Čibeja so razrešili dolžnosti občinskega javnega tožilca.

Za sodnika Občinskega sodišča Slovenj Gradec so izvolili Janka Cvitanača.

Za direktorja Delavske univerze Slovenj Gradec je bil imenovan Martin Brglez, predmetni učitelj z osnovne šole Franjo Vrunč Slovenj Gradec.

Za delegate Skupščine občine Slovenj Gradec v svet Šolskega centra Slovenj Gradec so bili imenovani Jurjec Franca, Zdenko Vaupot in Jože Uršej, vsi trije iz Slovenj Gradca.

Branko Gradišnik je bil razrešen dolžnosti predstavnika občine Slovenj Gradec v svetu Gimnazije Ravne na Koroškem, za delegate v svet tega izobraževalnega zavoda pa je bil imenovan Anton Potočnik, dipl. inž.

Štefka Razdevšek je bila razrešena dolžnosti kot predstavnica javnosti v svetu Lekarne Slovenj Gradec, nov predstavnik pa je Milica Roner.

Za predstavnike družbene skupnosti v samoupravne organe Stanovanjsko komunalnega podjetja Slovenj Gradec so bili imenovani Drago Movh, predsednik upravnega odbora komunalnega sklada, Ivan Golob, predsednik krajevne skupnosti Mislinja, dr. Tone Ravnikar, Štefka Razdevšek, Franjo Jurjec, predsednik krajevne skupnosti Slovenj Gradec, Ladislav Horvat, vodja strokovne službe samoupravne stanovanjske skupnosti, Maks Nabernik iz Mislinje, Miha Lavre, predsednik krajevne skupnosti Podgorje in Oto Slemnik, direktor tovarne Gorenje – Fecro.

Za člana koordinacijskega odbora pri koroški enoti Ekonomskega centra Maribor pa je bil imenovan Mihael Savinek, namestnik direktorja združenega podjetja GLIS Slovenj Gradec.

● POTRJENI ZAZIDALNI NAČRTI TREH INDUSTRIJSKIH CON

Slovenjgraški občinski odborniki so potrdili zazidalne načrte industrijske cone „UOG", obrtno industrijske cone ter industrijske cone v Pamečah. Zazidalni načrt za industrijsko cono v Pamečah obsega kompleks zemljišč med Mislinjo, regionalno cesto Slovenj Gradec – Dravograd ter obrati GLIS Slovenj Gradec v Pamečah. Na tem kompleksu je predvidena gradnja industrijskih hal. Za zdaj sta znana samo dva investitorja, in sicer Gozdarstvo in lesna industrija Slovenj Gradec ter Tovarna meril TRISO Slovenj Gradec. Za realizacijo tega zazidalnega načrta bo treba zasuti opuščeni vodni kanal Mislinje, regulirati strugo Mislinje, odstraniti obstoječe zasebne objekte ter delno spremeniti traso regionalne ceste Slovenj Gradec – Dravograd.

● Seja medobčinskega sveta ZKS za Koroško

Včeraj, v četrtek, 25. aprila, je v Dravogradu zasedal Medobčinski svet Zveze komunistov za Koroško. Na seji so poslušali informacijo o položaju in nalogah na področju vzgoje in izobraževanja v koroških občinah, o problematiki srednjega šolstva in možnostih za razvoj ter o stanju in perspektivnem reševanju kadrovske problematike ter o zaposlovanju. Na seji so sprejeli delovni program Medobčinskega sveta Zveze komunistov za Koroško za prihodnje obdobje ter izvolili predsednike in člane komisij tega medobčinskega organa Zveze komunistov.

● Razgovor s Francem Šalijem

Komite Občinske konference Zveze komunistov Slovenj Gradec je pripravil prejšnji petek, 19. aprila, pogovor sekretarjev organizacij ZK, članov komisij za statutarna vprašanja ter za organiziranost in razvoj ter članov občinskega političnega aktiva s članom izvršnega komiteja predsedstva CK ZK Slovenije, Francem Šalijem. Govorili so o vodilni vlogi Zveze komunistov Slovenije in o aktualnih nalogah v Zvezi komunistov z vidika novih statutarnih določb.

PO KOROŠKI

SEMINAR ZA VODSTVA ZVEZE KOMUNISTOV IZ MEŽIŠKE IN DRAVSKE DOLINE

V petek in soboto, 19. in 20. aprila, je bil na Prevaljah dvodnevni seminar za aktiv Zveze komunistov iz občin Ravne na Koroškem in Dravograd. Dvodnevni seminar sta pripravila komiteja občinskih konferenc Zveze komunistov, udeležili pa so se ga sekretarji organizacij, oddelkov in aktivov Zveze komunistov, predsedniki komisij, člani komitejev OK ZK in člani občinskih političnih aktivov, v središču pozornosti pa so bile naloge, ki izhajajo iz dokumentov, sprejetih na VII. kongresu Zveze komunistov Slovenije. Tako so se podrobno seznanili z novim statutom Zveze komunistov Slovenije, prav tako pa tudi s temeljnimi značilnostmi drugih kongresnih dokumentov. Govorili pa so še o organizaciji delavcev in delovnih ljudi v temeljnih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnosti, poslušali pa so tudi informacijo o odnosih med Jugoslavijo in Italijo. Na seminarju so opredelili konkretne naloge organizacij, aktivov in oddelkov Zveze komunistov pri uresničevanju dokumentov VII. kongresa Zveze komunistov Slovenije.

SEJA MEDOBČINSKEGA SVETA ZVEZE SINDIKATOV ZA KOROŠKO

Na Ravnah na Koroškem so se te dni sešli delegati občinskih svetov Zveze sindikatov Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec. Na seji Medobčinskega sveta Zveze sindikatov za Koroško so razpravljali o dogovoru o oblikovanju delegacij za zbor združenega dela Skupščine SR Slovenije, pogovarjali pa so se še o nadaljnjem delu tega medobčinskega organa Zveze sindikatov.

● KAKO BOMO PORABILI DENAR, KI SE BO LETOS ZBRAL V OBČINSKEM PRORAČUNU:

Precej tudi za socialno varstvo

Kot smo že poročali so odborniki Skupščine občine Slovenj Gradec sprejeli na zadnji seji občinski proračun za letošnje leto. Vseh izdatkov bo za nekaj več kot 14 milijonov dinarjev, dobro petino vsega denarja oz. skoraj 3 milijone dinarjev pa bo šlo, kot je predvideno, za socialno varstvo. Za kaj bo, med drugim, porabljen ta denar:

V Mislinjski dolini je zdaj 194 socialnih podpirancev, med njimi pa je 50 takih, ki se preživljajo le od socialne podpore, ki znaša v poprečju 400 din na mesec. Letos bodo povečali socialne podpore vsem uživalcem za 20 %.

Za občasne socialne podpore je letos predvideno 40.000 din. Nekaj tega denarja bo šlo za enkratno zimsko pomoč stalnim socialnim podpirancem.

Za 117 otrok plačujejo iz občinskega proračuna celotno ali delno rejninoo. 5 otrok je brez staršev ali pa so jih starši zapustili, 12 otrok pa je ppri družinah zato, ker obiskujejo posebno šolo. Poprečna rejnina znaša na mesec 513 dinarjev.

V letošnjem letu je v zavodih iz Mislinjske doline 12 otrok, za katere plačujejo oskrbnino v celoti, ali le deloma. Celotno oskrbnino plačujejo le za otroke iz kmečkih družin in pa za otroke v vzgojnih zavodih.

Na letovanja bo letos odšlo okrog 300 otrok, za letovanje pa je v proračunu namenjenih 220.000 dinarjev. Nekaj denarja je predvidenega še za nakup opreme, nekaj pa za plačilo anuitet za posojilo za ureditev zgradbe.

Občinska skupščina Slovenj Gradec plačuje oskrbnino za 31 občanov, od tega za 20 v celoti, za 11 pa deloma. Poprečna oskrbnina znaša 1.540 dinarjev na mesec za oskrbovanca

Redno priznavalnino prejema zdaj 194 udeležencev NOB iz Mislinjske doline. Najnižja priznavalnina je znašala doslej 150 dinarjev, komisija za vprašanja borcev in invalidov NOV pa predlaga zvišanje najnižje priznavalnine na 200 din na mesec. Priznavalnino pa prejema tudi 5 kmetov-borcev, in sicer v poprečju 400 dinarjev na mesec.

42 otrokom borcev NOV, ki se šolajo na srednjih, višjih in visokih šolah, podeljujejo pomoč za šolanje, in sicer v višini 150 din na mesec za tiste, ki se šolajo v Mislinjski dolini, oziroma po 200 dinarjev tistim, ki se šolajo v drugih krajih.

V Mislinjski dolini je zdaj še 48 borcev – prostovoljcev za severno mejo. Letos jim bo spet podeljena enkratna pomoč v višini 700 dinarjev.

ljubljanska banka

čestita za praznik dela — 1. maj vsem občanom, poslovnim prijateljem in varčevalcem

podružnica VELENJE

---

hotel paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

Vsem cenjenim gostom in poslovnim prijateljem želi ko lektiv gostinskega podjetja PAKA iz Velenja mnogo na daljnih uspehov in iskreno čestita ob prazniku delovnil ljudi — 1. maju.
Ko boste med prvomajskimi prazniki obiskali Velenje pridite ob velenjsko jezero, kjer vas bomo solidno po stregli. Ne pozabite obiskati MINI GOLF in s prijatelj preživeti ure rekreacije.
Zvečer pa se oglasite v hotelu PAKA in se razvedrite ob prijetni plesni glasbi v nočnem baru. Tokrat smo van pripravili posebno zanimiv barski spored, v katerem nastopajo priznani artisti in plesalke STRIP— TEASA.

VABI VAS KOLEKTIV GOSTINSKEGA PODJETJA „PAKA" VELENJE!

TOZD rudnik lignita Velenje TOZD termoelektrarna Šoštanj TOZD elektrostrojni obrat TO zunanji obrat TOZD proizvodnja gradbenega materilala TOZD plastika in zaščitna sreds TOZD avtopark TOZD stanovanjsko gospodarstvo TOZD družbena prehrana in gostins TOZD tiskarna in delovna skupnost skupnih služb

RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT VELENJE

čestita delovnim ljudem in občanom ob prazniku dela — 1. maju ter želi nadaljni delov uspehov

---

Projektivni biro Velenje

PRIPOROČAMO SVOJE USULGE!

Poslovnim prijateljem in vsem delovnim ljudem čestitamo ob prazniku dela — 1. maju!

GLIN NAZARJE

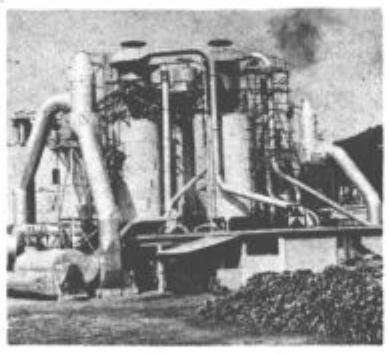

GOZDNI OBRAT ŠOŠTANJ

želi mnogo delovnih uspehov in prijetno praznovanje!

TRGOVSKO PODJETJE „ZARJA" ŠOŠTANJ

čestita ob 1. maju in se priporoča

DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM ČESTITAMO ZA 1. MAJ — MEDNARODNI PRAZNIK DELA

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

MLADINSKA KNJIGA
Velenje

želi ob 1. maju — mednarodnem dnevu dela mnogo delovnih uspehov.

IZDELOVALNICA GUMIRANEGA PAPIRJA

VELENJE

Ob mednarodnem prazniku dela — 1. maju želimo vsem lovnim ljudem in poslovnim prijateljem nove delovne do ke

---

GALIP — ŠOŠTANJ

Iz zanimivega programa nudimo:
— moderno izvedene kop. kadi, razno embalažo, moderne gumbe in okrasno okovje

Poslovnim prijateljem in vsem delovnim ljudem iskreno čestitamo ob prazniku dela — 1 maju

---

Za prvomajske praznike
obiščite
gostinske obrate

GOSTINSKEGA PODJETJA „KAJUHOV DOM" ŠOŠTANJ

STRNIMO NAPORE ZA LEPŠI JUTRIŠNJI DAN!

Delovnim ljudem in občanom iskreno čestitamo za sloven praznik 27. april in mednarodni delavski praznik 1. maj

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE
OBČINSKA KONFERENCA SZD
OBČINSKI SINDIKALNI SVET
OBČINSKA KONFERENCA ZKS
OBČINSKO ZDRUŽENJE ZB N
OBČINSKA KONFERENCA ZM

GIP
»VEGRAD«
Velenje

Članom kolektiva, občanom in delovnim ljudem velenjske občine želimo prijetno praznovanje in čestitamo ob 1. maju — mednarodnem dnevu dela

● 15. JUNIJA BO NA GRAŠKI GORI – GORI JURIŠEV ZBOR SLOVENSKIH PIONIRJEV, NAJVEČJA PRIREDITEV OTROK PRI NAS V TEM LETU:

Gora jurišev bo znova oživela

Pred petimi leti, 1969 leta so slovenski pionirji prvikrat prehodili legendarno pot XIV. divizije od Suhorja do Mozirskih planin. Pohoda po 12 slovenskih in 14 hrvaških občinah, kjer je vodila leta 1944 pot borce Štirinajste, se je udeležilo okrog 30.000 pionirjev iz obeh bratskih republik, zaključna prireditev pa je bila v Velenju.

Letos, ko potekajo tri desetletja od slavnega pohoda XIV. divizije na Štajersko, bodo mladi znova krenili na pot, da bi se naposled 15. junija zbrali na Graški gori – Gori jurišev na zboru slovenskih pionirjev, ki bo največja otroška prireditev pri nas v letošnjem letu.

Glavni gostitelj slovenskih in hrvaških pionirjev in drugih gostov bo občina Velenje, v priprave pa sta se vključili tudi občini Mozirje in Slovenj Gradec, ki sta s predstavniki zastopani tudi v osrednjem organizacijskem zboru in v posameznih komisijah. Osrednjemu odboru predseduje Janez Vinkler iz Ljubljane, podpredsednik pa je Martin Primožič, predsednik občinske konference SZDL Velenje.

Organizacijo zbora slovenskih in hrvaških pionirjev na Graški gori so podprle Občinska skupščina Velenje in vse družbeno politične organizacije, pričakujejo pa podobno pomoč in razumevanje tudi temeljnih organizacij združenega dela in vseh drugih. Veliko dobre volje za pomoč kažejo tudi prebivalci partizanske vasice Plešivec, ki so pripravljeni storiti vse, kar je v njihovi moči, da bi se mladi sredi junija na Graški gori kar najbolj počutili.

Udeleženci zbora pionirjev bodo šli na Graško goro iz dveh smeri; iz Mislinjske doline bodo krenili na pot pionirji iz Štajerske in Koroške, drugi pa iz Velenja. Pešačili bodo najmanj uro, in sicer v kolonah, na čelu kolon pa bodo pionirski prapori, zastave in harmonikarji. Slavje na Graški gori se bo začelo ob enajstih, glavni govornik pa bo Viktor Avbelj – Rudi.

Na začetku slovesnosti bo uprizorjen partizanski napad na Graško goro, na slavnostni prostor pa bo prikorakala v spremstvu borcev Pionirska XIV. divizija, sestavljena iz pionirjev iz občin iz Slovenije in Hrvaške, kjer se je pred tremi desetletji prebijala Štirinajsta divizija na Štajersko. Predstavniki Pionirske XIV. divizije bodo predali prapor zadnjemu komandantu XIV. divizije Tonetu Vidmarju – Luki in mu predali dnevnik, ki ga bodo pisali med pohodom. Raport pa bodo predali tudi pionirji, ki bodo predali kurirčkovo pošto Predsedniku Titu za njegov 82 rojstni dan.

V polurnem kulturnem programu bodo sodelovali združeni šolski pevski zbori, 2 godbi na pihala, moški pevski zbor in recitatorji. Slavje in program bo izzvenel v veliki želji vseh pionirjev za mir v svetu. Zato bodo na Graški gori spustili tudi pisane balone s parolami o željah mladih za mir, spustili pa bodo tudi golobe – simbole miru.

Po kulturnem programu in zborovanju se bodo zbrali pionirji ob tabornih ognjih, kjer bodo formirali posamezne partizanske enote. Ob tabornih ognjih se bo, po partizanskem kosilu, ki ga bo pripravila JLA, začel program, ki ga bo obeležilo igranje fanfar, dviganje zastav in prižiganje ognjev. Priložnostni program bodo pripravili ob tabornih ognjih udeleženci zbora sami, borci pa jim bodo pripovedovali o revolucionarni poti posameznih partizanskih enot. Sledil bo tudi krajši zabavni program. Predvidoma ob četrti uri popoldan pa bo več tisoč udeležencev velikega zbora pionirjev začelo zapuščati Graško goro – Goro Jurišev.

V četrtek, 18. aprila so učenci osnovne šole Gustav Šilih Velenje skupaj s podružnično šolo v Paki priredili prisrčen sprejem kurirčkovi pošti s pozdravi predsedniku Titu za njegov rojstni dan. Na slovestnosti pri spomeniku padlega kurirja v Paki, ki so se je poleg učencev in učiteljev omenjenih šol, udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij velenjske in slovenjgraške občine, je spregovoril preddsednik občinskega odbora ZZB NOV Filip Lesnjak. Kurirčkovo pošto, ki so jo v Pako prinesli pionirji osnovne šole na Kozjaku, so pionirji Gustava Šiliha sprejeli z obljubo, da jo bodo varno ponesli naprej do prve javke.

Na Rudarskem šolskem centru Velenje so bile v petek, 19. aprila volitve v samoupravne organe OZD RŠC, svete TOZD in v komisije delavske kontrole OZD, TOZD in delovne skupnosti skupnih služb. Od 2109 volilcev jih je volilo 1966 ali 93 odstotkov, med njimi prvič tudi vsi učenci.

● VELIKA PRIPRAVLJENOST DELOVNIH LJUDI IN MLADIH ZA SPREJEM V ZK:

Letos že okrog 100 novih članov ZK

Naši delovni ljudje kažejo vse večjo pripravljenost za sprejem v Zvezo komunistov. Ta pripravljenost, posebej še delavcev iz neposredne proizvodnje in mladine, da se lotijo razreševanja vseh problemov in nalog, pred katerimi je v tem trenutku vsa naša samoupravna socialistična skupnost, je še posebej izstopala v času priprav na VII. kongres Zveze komunistov Slovenije in na X. kongres Zveze komunistov Jugoslavije.

Tudi v Šaleški dolini smo priče takšnemu razpoloženju in pripravljenosti. Lani so v občini Velenje sprejeli v Zvezo komunistov okrog 400 novih članov, kar je med drugim tudi odraz velikega zaupanja v avantgardo delavskega razreda. Vse pa kaže, da bo letos število novosprejetih komunistov še večje. Množični sprejemi novih članov v Zvezo komunistov so bili doslej že na Gimnaziji Velenje, na organizaciji ZK Velenje – teren ter na organizaciji prosvetnih delavcev, kjer so skupaj sprejeli v ZK 44 novih članov. Zadnji petek pa so sprejeli v Zvezo komunistov 45 novih članov tudi na organizaciji ZK Rudarskega šolskega centra Velenje. Med novosprejetimi člani so dijaki poklicnih in srednjih šol, mladi delavci iz neposredne proizvodnje ter mlajši prosvetni delavci. Na sprejem novih članov se pripravljajo zdaj tudi komunisti v TGO Gorenje Velenje, na Rudarsko elektro energetskem kombinatu Velenje ter še v vrsti drugih organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti.

Istočasno pa poteka ustanavljanje novih organizacij ZK. Te so v zadnjih tednih že ustanovili v Gostinskem podjetju Paka Velenje, v Kleparstvu – vodovod Šoštanj, v Izdelovalnici gumiranega papirja Velenje ter v Vzgojno varstveni ustanovi Velenje. V Škalah pri Velenju pa je začel delovati v okviru tamkajšnje krajevne skupnosti stalni aktiv članov ZK. Ustanovitev organizacije ZK pripravljajo tudi v okviru temeljne organizacije združenega dela Pošta Velenje ter še v nekaterih drugih temeljnih organizacijah združenega dela v Šaleški dolini, koder komunisti dozdaj niso bili povezani. Računajo, da bodo še letos delovale v prav vseh temeljnih organizacijah združenega dela organizacije Zveze komunistov.

URAR – ZLATAR
PIREČNIK
Velenje, Celjska cesta 37

Želim prijetno praznovanje in čestitam!

VETLOBNI NAPISI
EKLAME
VETLOBNA TELESA

nko Dobnik, ing.
oštanj, Tekavčeva 1

Čestitam za praznik dela in priporočam svoje usluge!

FRIZERSKO – KOZMETIČNI SALON MUJADŽIČ VELENJE

enjenim strankam želi srečne prvomajske praznike in se riporoča za obisk

Slaščičarna
MOVH
Šoštanj

Čestitamo za 1. maj in priporočamo svoje slaščičarske izdelke!

APETNIK
DI CEHNER
elenje, Prešernova 7

se priporoča in čestita ob 1. maju!

Cvetličarna IRIS
Velenje

se priporoča in želi prijetno praznovanje

Frizerskii salon IVICA – VIKICA
Velenje, Celjska cesta 14

Priporočamo se za obisk in čestitamo ob 1. maju

MIRO HUDOVERNIK
TESARSTVO
VELENJE

Ob prazniku dela iskreno čestitam!

NAŠ ROMAN

7

– Seveda.

Poigraval se je, sproščen duševno in telesno. Tako je dobro čutila, da besede ne prihajajo iz njegove duše in je vztrajala:

– Si zares prepričan? Se ne bi bal?

S hudomušnim pogledom ji je bedasto odgovoril:

– Bal česa?

Ves dialog se je vračal beseda za besedo.

– Si predstavljaš, kakšni so bili najini dnevi?

Ni rekla najine noči, pač pa dnevi, kot bi imela namen vse življenje preživeti v postelji.

– Počasi bi se privadila.

– Česa?

– Naju dveh.

Gisele pa je bila v senci poleg njega, zrla v isto cesto pred seboj, v isto drevje, pred njo so se prikazovali isti kažipoti in potem spet izginili v temi. Mikalo ga je, da bi jo prijel za roko, pa si ni upal.

popoldanski prizor. Predvsem pa ni vedela za njegove odnose z Andrejo, čeprav je verjetno že slišala za nekatere druge zgodbice.

Pa vendar se je ravno teh dvanajst kilometrov počutil tako blizu nje, tako navezan nanjo. Skoraj bi ji dejal:

– Potrebujem te, Gisele.

Potreba, da jo čuti ob sebi. Potreba, da mu zaupa.

– Ko pomislim, koliko let sem izgubila zaradi tebe.

To ni bil glas njegove žene, bil je Andrejin, nekoliko hripav, prihajal je z dna grla. Očitala mu je, da je pri šestnajstih letih odšel iz vasi in se šel učit obrti drugam.

Odšel je v Pariz in tam delal v neki garaži, dokler ga niso poklicali v vojsko. Zanjo se ni nikdar zmenil. Zanj ni bila nič drugega kot prevelika punca, ki je živela na gradu in katere oče je bil heroj.

Vzvišeno, hladno dekle. Kip.

– Čemu se smeješ?

Nenadoma se je za volanom zasmejal, zarežal.

– Spomnil sem se filma.

– Se ti je zdel dober?

– Kot vsi filmi.

Kip, ki je prav smešno oživel in ki ga je vprašal, zazrt nekam daleč:

še vedno silno suho in njene blede prsi so bile upadle.

Kako bi razložil drugim, da jo ljubi, ko pa tega ni bil zmožen razložiti niti njej?

– Lahko noč, Tony.

– Lahko noč, Gisele.

Utrnila je svetilko na nočni omarici, bila je na njeni strani. Zjutraj je vstajala prva in pozimi je bil tedaj še mrak.

Kaj ni za hip oklevala, preden je prekinila stik? Zadržala je dih.

Klik?

TRETJE POGLAVJE

Ni bil živčen temperament; v Poitiersu so to dokazali številni testi. Najprej ga je pregledal jetniški zdravnik, potem psihiater, potem pa tista čudna ženska s ciganskimi očmi, doktor psihologije, ki se mu je včasih zdela komična, spet drugič pa precej grozljiva.

Vsi skupaj so se najbolj čudili njegovi umirjenosti, celo očitali so mu to: nekdo na porotnem sodišču, glavni odvetnik ali zastopnik v civilu, bo to umirjenost imenoval za cinizem ali agresivnost.

Res se je v večini prime-

● **GEORGES SIMENON**

USODNO SREČANJE

Nekega dne bo to priznal profesorju Bigotu, ki ga je raje obiskoval v celici kot v jetniški bolnišnici. Čeprav mu je stražnik vedno prinesel stol, je redno sedel na rob postelje.

– Če prav razumem, ste svojo ženo ljubili?

Tony je razširil roke in od sile bedasto odgovoril:

– Da.

– Pač pa le stika niste našli z njo . . .

Nikdar ni niti posumil, da bi bilo lahko življenje tako komplicirano. Kaj je psihiater pravzaprav razumel pod besedo stik? Živela sta kot vsi drugi, ne?

– Zakaj po Marianne nista imela drugih otrok?

– Ne vem.

– Si jih nista več želela?

Nasprotno! Sam bi si jih želel šest, želel bi si jih dvanajst, polno hišo, kot v Italiji. Gisele je govorila o treh, o dveh dečkih in deklici, in z ničemer se jih nista izogibala.

– Ste imeli pogoste spolne odnose z ženo?

– Predvsem v začetku.

Bil je odkrit, prav ničesar ni skrival. Vživel se je v igro in navdušeno poskušal razumeti tako kot njegovi zaporedni sogovorniki.

– Med njeno nosečnostjo je bilo vsekakor obdobje, ko . . .

– Ste se tedaj navadili obiskovati druge ženske?

– Do tega bi prišlo tako ali drugače.

– Je to potreba?

– Ne vem. Takšni so vsi moški, ne?

Profesor Bigot je imel kakšnih petdeset let, odraslega sina, ki je študiral v Parizu, njegova hči pa se je pred kratkim poročila s hematologom in mu je pomagala pri laboratorijskem delu.

Psihiater je bil zanemarjen, obleke so visele na njem, zmečkane, pogosto so jim manjkali gumbi. Nepretstano se je usekaval, kot bi imel nahod.

Kako le bi mu razjasnil vožnjo sredi noči? Zgodilo se ni nič posebnega. Z Gisele ni spregovoril več ko dvanajst besed. V tistem trenutku je bil prepričan, da ne ve ničesar, da ne ve za

– Povej mi, Tony. Če bi bila prosta?

Vsakdo je vedel, da je Nicolas bolan in da ne bo dočakal starosti, toda da bi o tem razpravljali že zdaj! Naredil se je, kot bi ne slišal.

– Bi se ti tudi osvobodil?

Lokomotiva je besno zapiskala.

– Kaj praviš?

– Vprašam te, če bi se tedaj . . .

Kaj bi ji le odgovoril, če v množici, ki je prihajala s postaje in prečkala trg, ne bi prepoznal Nicolasa?

Ko sta prišla domov, je bila v pritličju luč. Sestri Molard vsekakor nista pozabili pogledati na uro, svoje šivanje sta umaknili in bili pripravljeni, da odideta; navajeni sta bili, da ležeta ob devetih, včasih celo prej.

– Avto zapeljam v garažo.

Izstopila je in obšla hišo, da bi vstopila skozi kuhinjo, on pa je zapeljal tovornjak v skladišče mehaničnih pošasti, ki so bile rumene in živordeče barve.

Ko je prišel do hiše, sta gospodični prestopili vhodni prag.

– Lahko noč, Tony.

– Lahko noč.

Gisele je pogledala okrog sebe, da se prepriča, če je vse v redu.

– Bi kaj spil? Nisi lačen?

– Hvala.

Kasneje se bo vprašal, če ni v tem trenutku pričakovala kakšne kretnje ali besede. Ali je možno, da bi intuitivno občutila grožnjo, ki je visela nad njima?

Ko sta se vračala iz kina, je ponavadi takoj odšla gor in prisluhnila, če Marianne spi.

– Vem, da je smešno, mu je priznala nekega večera. To se mi zgodi le izven doma. Kadar sem tu, se mi zdi, da jo varujem.

Popravila se je:

– Da jo varujeva. Kakor hitro pa se oddaljim, se mi zazdi tako nemočna!

In zares se je sklonila nad hčerko, vznemirjena, dokler ni začutila njenega pravilnega dihanja.

Sam ni našel besedice. Kot vsak večer sta se drug ob drugem slekla. Odkar je bila Gisela mati, je imela boke, sicer pa je bilo njeno telo

rov obvladal in je dogodkom raje oprezno sledil, kot pa da bi jih pospeševal.

Kajti tistih štirinajst dni v Sables-d'Olonne niso bili srečni? Srečni in nekoliko žalostni, zakaj njegove trenutne vznemirjenosti niso ostale prikrite ženi in hčerki.

Živeli so tako kot večina letoviščarjev; zajtrkovali so na terasi. Marianne že v rdečih kopalkah, ob devetih pa so se vsi trije odpravili na plažo.

Dva dneva sta bila dovolj in že so bile tu navade, obredi, v jedilnici Črnih sten so spoznali sosede, se nasmihali staremu gospodu in stari gospe pri mizi nasproti njihove, ki sta ljubeznivo kimala Marianne; deklici je bila posebno všeč gospodova brada.

– Če še malo nagne glavo, bo brado pomočil v krožnik z juho.

Vsak večer ga je skrivaj opazovala, prepričana, da se bo njena želja uresničila.

Isti ljudje, zjutraj in popoldne, so se zleknili pod sončniki okrog njih: plavolasa gospa, ki si je počasi natrla hrbet z oljem, legla na trebuh, snela naramnice kopalk in zatem ves dan ni prenehala z branjem; naokoli so se podili slabo vzgojeni otroci Parižanov, Marianne kazali jezik in jo v vodi tunkali. . . .

Gisele se skoraj ni mogla privaditi brezdelju in je pletla svetlomodro jopico, ki jo bo imela njuna hči ob začetku šole. Njene ustnice so se molče premikale, medtem ko je štela vrstice.

Kaj se ni ideja za njihove počitnice v Sables izkazala za odlično slepilo? Igral se je z Marianne, jo učil plavati in jo držal pod brado, ženo je tudi poskušal naučiti, toda kakor hitro je izgubila tla pod nogami, je skoraj ponorela, mahala z rokami okoli sebe in se obešala nanj. Ko jo je enkrat oblil nenaden val, je imel občutek, da v njenem pogledu bere strah. Ne strah pred morjem. Strah pred njim.

Ure in ure se je kazal mirnega, sproščenega, se igral z žogo in se z Marianne sprehajal do konca nasipa.

Zvezde se ne rojevajo z noč

Ko je v preteklem letu reprezentanca Italije premagala nacionalno moštvo trikratnega svetovnega prvaka Brazilijo 2:0, je predsednik Brazilske konfederacije športov Joan Avelans, veselo vzkliknil: – Bravo, izgubili smo! Odlično, sijajno!

Presenečenim novinarjem je takoj razložil, zakaj je tako vesel ob porazu svoje reprezentance:

– V športu, posebno v nogometu je najslabše, če misliš, da si nepremagljiv. Občutek premoči je prav tako nevaren kot kompleks manjvrednosti. Zato je potrebno, da nogometaši od časa do časa doživijo hladen tuš poraza. Poraz proti Italiji nam bo bolj koristil kot pa, če bi srečanje prepričljivo dobili. Državna reprezentanca Brazilije redkokdaj izgubi tekmo in strah pred porazom zelo obremenjuje naše nogometaše. Strah pred porazom mora izginiti in zato morajo naši nogometaši poraz tudi doživeti.

Avelansovo navdušenje nad porazom je še bolj razumljivo, če pogledamo statistiko. Brazilija povprečno izgubi samo vsako petindvajseto tekmo . . . Brazilija prihaja na deseto svetovno prvenstvo z aureolo trikratnega svetovnega prvaka. Toda strokovnjaki jih tokrat postavljajo šele na tretje mesto, za Nemčijo in Nizozemsko. In zakaj? Vsi južni

Amerikanci in tako tudi igrajo vedno slabše v Evrop na domačih tleh, pred svoj peramentnimi navijači in po toplim podnebjem. Poleg Brazilija v zadnjih letih izg kaj nogometnih velemojstr bili hrbtenica nacionalnega in najzaslužnejši za odličn tate. Posebno se to pozna v igri napada, iz katerega so kralj nogometa Pele, Tosta prenehal igrati lansko leto za škodbe očesa, Jerson, ki je igrati zaradi poškodbe kolen tem, ko sta iz obrambe izpa raldo in Brito, zaradi slabe Vsi, ki so imeli priložnost novo reprezentanco Brazilij da ni več tisto, kar je bila. lektor Brazilije Mario Zagal optimist.

– Vem, da si vsi želijo p svetovnega prvaka, toda ve ga tudi bojijo! V Nemčiji težko delo in velike preisku da verjamem v naš uspeh.

Zagalo je pred kratkim imena 22 nogometašev, ki b stopili na svetovnem prvens prvimi bodo Eneas, osemn član „Portugeza", ki so ga že preimenovali v „malega Ademir de Guia, enaintride zvezda „Palmeirasa", ki so biscitom vrnili v reprezentan jači Mirandinija iz „Sao Pao di Pereira iz „Palmeirasa" in „Kruzeirosa" . . . Da se tudi liji nogometaš ne rojeva čez trjuje dejstvo, da je iz ekipe stadionu „Acteka" v Meksi štirimi leti v finalu sv prvenstva premagala Italijo Mario Zagalo znova poklic zastavo" vse nogometaše, n štete petorice (Pele, Tostao, Evetelado in Brito) .. . To t meni, da so tudi v Braziliji gometaši – redkost.

– Po medicinskih testih prezentance izpadel tudi naš Carlos Alberto, – je žalostn čil Zagalo. – Izguba Pelea, Jersona in Carlosa Alberta l bo vpliva na mlade igralce. vili smo nov sistem igre, k varja današnji sestavi. To je cija 4-4-2. Ni težko zaklju imajo v rokah ključe do štirje igralci iz srednje linije. vati bodo morali tudi na s rena in v prvi liniji napada aldo in Rivellino sta odlična njima se bo pridružil še

sar . . . V Nemčiji nas bodo prav tovo izzivali in nekateri igrali pronam grobo . . . opozarja Zagalo. – vse moramo biti pripravljeni. Ne emo se pustiti izzivati. Naše geslo – pokazati našo igro v vsej njeni oti in moči! Če nam bo to uspe-

Veliko vprašanje pa je, če so danje sposobnosti reprezentance azilije enakovredne tistim pred rimi leti? Nas Jugoslovane to še sebno zanima, ker se bo s srenjem naše reprezentance in repretance Brazilije 13. junija na dstadionu v Frankfurtu začelo seto svetovno prvenstvo. Je doj, če ves svet trdi, da imamo za ago prav toliko možnosti kot azilci?

IPRAVLJENO ZA SVEVNO NOGOMETNO PRNSTVO – V Muenchenu zajučujejo priprave za svetovno gom..tno prvenstvo. Tudi nareprezentanca se je začela trajno pripravljati, saj jo na venstvu čaka veliko preprek, se bo hotela kar najbolje rstiti. Prezreti ne smemo, da ši nogometaši igrajo v skupini upaj z Brazilci, ki so kar trit zapovrstjo osvojili svetovni lov. – Na fotografiji je plat za svetovno nogometno venstvo.

POTREBUJETE LJUBEZEN

POTREBUJETE LJUBEZEN?

1. Kaj menite, da je skrivnost dobrega spanja?
a) pozabiti na skrbi — 1
b) spanje z mirno osebo — 0
c) se fizično močno utruditi — 2

2. Kako se je najlažje izogniti prepiru?
a) s pomočjo diplomacije — 1
b) z energičnim nastopom — 0
c) odvisno od sobesednika — 3

3. Kateri način za preganjanje dolgega časa na potovanju je najboljši?
a) klepetanje s simpatičnim sopotnikom — 9
b) branje zabavne knjige — 8
c) spanje — 7

4. Kako bi lahko obogateli?
a) Odvisno od sreče — 4
b) z brezobzirnostjo — 5
c) z vnovčenjem svojih kvalitet — 6

5. Kdaj se začne staranje?
a) takrat, ko prenehate z neumnostmi — 2
b) s strahom pred ogledalom — 3
c) ko se počutite stari — 4

6. Kakšna je po vašem karakterna oseba
a) oseba, ki se nikoli ne laže — 5
b) oseba, ki redkokdaj govori o sebi — 4
c) oseba, ki rada nudi pomoč drugim — 2

7. Kdo je simpatičen?
a) oseba, ki se vedno obnaša povsem naravno — 2
b) oseba, ki misli prav tako kot vi — 3
c) oseba, ki ima zelo razvit smisel za humor — 0

8. Kdaj ste najbolj žalostni?
a) ko doživite neuspeh na delu (v šoli) — 7
b) ko ste brez prijateljev — 8
c) ko ste brez ljubezni — 9

Zberite:

25 do 29 točk – ne potrebujete veliko ljubezni. Sami ste prepričani, da je seks nekaj naravnega. V ljubezni vas veliko bolj privlači prijateljstvo, zaradi iskrenosti in nekoristoljubnosti, na kateri je osnovano.

30 do 34 točk – potrebujete več temperamentnosti in junaštva. Strah vas je pred resnejšimi zvezami. Ne pozabite, tisoč majhnih plamenčkov greje slabše kot en sam velik plamen.

35 do 39 točk – brez ljubezni ne morete živeti. Ljubezen diktira vaše življenje in zaradi nje ste se pripravljeni tudi žrtvovati. Ljubezen vas privlači in pohvalite se lahko, da znate iz nje izvleči največje zadovoljstvo.

Karin Schubert, 28-letna igralka iz Hamburga, ki je zdaj že drugič angažirana tudi pri filmu v Rimu. Znana je postala predvsem po kratki ljubezenski dogodivščini z Richardom Burtonom, s katerim sta se spoznala in srečala ob snemanju filma „Sinjebradec".

● **Modna kreatorka Staša**

Spodnje perilo

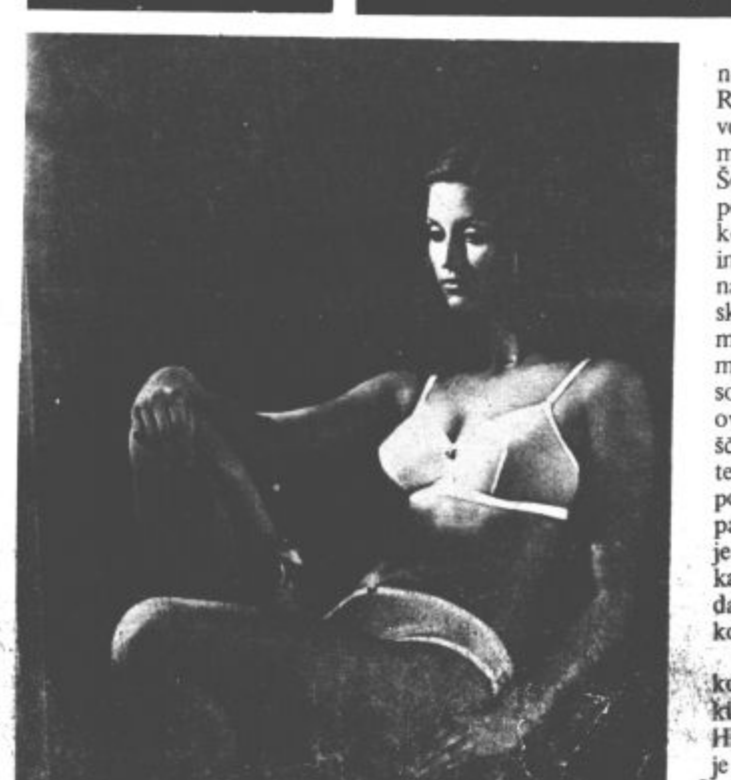

Spodnje perilo je najo novnejši del naše garderob Res, da je skrito pod oblek vendar pa je od njega v veli meri odvisen zunanji izgle Še posebno to velja zdaj, pomladnih in poletnih dne ko postanejo oblačila tanj in lahkotnejša. Zato je tu na tem področju moda p skrbela za razveseljive spr membe. Morda je najp membnejša razlika v tem, d sodobno spodnje perilo n ovira gibanja, temveč dop šča in celo skrbi za to, da j telo prožno, da koža diha i podobno. Za zunanji vid pa je najbolj pomembno, d je perilo dovolj veliko, da n kakor ni pretesno, kar se n da skriti pod nobeno obl ko.

Zelo priljubljeni so post kompleti nedrčka in hlač ki so tenki lahki in oprije Hlačke so ozke, nedrček p je nepodložen in udobe Tudi paleta barv se je pop strila, posebno razveseljiva barva polti.

Vraževerne Švicarke

LUZERN – Tisoče Švicark je po tnih izjavah v življenju že bilo soeno z nadnaravnim in nedoumljim. To izhaja iz ankete luzernskega štituta za raziskovanje javnega nenja.

Devet odstotkov anketiranih Švik se je po lastni izjavi že soočilo dogodki, za katere niso našle nane razlage. Mnoge Švicarke so gorile o čisto določenih primerih v ji družini ali med znanci, predm o jasnowidnosti in prenosu sli. Štiri odstotke anketiranih eni, da je že srečalo mrtve osebe, katere pa so videle celo zle duve.

FELJTON ● **Še dolgo potem, ko je 7. maja 1945 nacistična Nemčija že kapitulirala, so na naših tleh še vedno divjali hudi boji, ki so se končali šele 15. maja**

VOJNA PO KONČANI VOJNI

Milojević, topničar iz Druge baterije. „Tako in tako smo ostali brez granat. Če bi se vojna nadaljevala še nekaj dni, bi nas morali premestiti v intendantski bataljon."

Niso jih premestili k intendantom, pač pa v pehote.

„Iz Krapine prodira velika kolona ustašev," je prišlo sporočilo iz štaba brigade. „Treba jih je zaustaviti in razbiti za vsako ceno."

In tako so morali topničarji, ki so bili edina večja enota v bližini, zamenjati topove za puške ter se spopasti z ustaši.

Aleksander Milojević je skupaj s tovariši iz svoje posadke živel že dva dni pri neki družini v hiši na robu naselja. Domačini so jih prosili, naj bodo obzirni z bolnikom, ki da nepremično leži že poldrugo leto v prehodni sobi. Zato so bili topničarji ves čas tiho kot miške in kadar so ravno morali v sobo, kjer so spali, so hodili pazljivo, po prstih. Bolnik, ki je ležal v sobi, skozi katero so morali vsaj dvakrat dnevno, je imel oči skoraj ves čas zaprte.

Ko je prišlo povelje za odhod, so topničarji pograbili puške in odkorakali proti Krapini.

Aleksander Milojević je bil že sto metrov od hiše, ko je nenadoma opazil, da je pozabil na postelji torbico. Obrnil se je in stekel ponjo. Bila je še vedno v hiši. Vzel jo je in odšel iz hiše.

Hitro je dohitel kolono, ampak ves čas mu nekaj ni dalo miru. Razmišljal je, kaj ni v redu, ko se mu je nenadoma posvetilo. V izbi, skozi katero je stekel v svojo sobo, ni bilo več bolnika na postelji! Zakaj? Kje je?

Povedal je komandirju, kaj je videl in ta se je naglo odločil. S tremi borci je stekel nazaj k hiši.

„Kje je bolnik, ki je nepremično ležal poldrugo leto?" je zavpil komandir baterije in ostro pogledal žensko, ki je prestrašeno bolščala v topničarje.

Po nekaj minutah navzkrižnega spraševanja, je ženska nehote pogledala pod strop.

„Za menoj!" je poveljeval komandir in se pognal proti stopnicam, ki so vodile na podstrešje.

„Bolnik" je sestavljal zadnje dele puškomitraljeza! Še nekaj trenutkov in s podstrehe bi se oglasili streli.

Kolona topničarjev, ki je bila samo tristo metrov proč, bi bila imeniten cilj za svinčenke ustaške strojnice!

„STRELJANJE KOT NA POROKI"

Čado Lazić, komisar bataljona 18. slovenske brigade, je zamišljeno hodil po vrtu hiše, v kateri je bil štab bataljona.

V Slovenski Bistrici so bili že dva dni in v tem času so se malce odpočili od nenehnih maršev, slabe hrane, bojevanja.

„Nenadoma je povsod okoli mene zaropotalo. Oglasili so se revolverji, mitraljezi, puške," se je spominjal kasneje.

V trenutku se je znašel v štabu bataljona.

„Kaj je? Čemu streljanje?"

V odgovor mu je komandant bataljona pokazal listek, ki ga je pravkar prinesel kurir iz štaba brigade.

„Nemčija je kapitulirala!" je pisalo na njem.

Streljanje v mestu se ni in ni hotelo poleči. „Bilo je tako kot na dobri predvojni poroki bogatašev, je rekel kasneje Čedo, ko se je spominjal svojega zadnjega dneva vojne.

25.000 NEMCEV JE DVIGNILO ROKE

9. maja 1945 je 2. slovenska udarna brigada „Ljube Šercerja" 14. udarne divizije marširala proti Velikovcu.

Pred tem so napadli Nemce v Dravogradu, jih vrgli prek reke in pri tem osvobodili iz ujetniškega taborišča 120 sovjetskih in 43 angleških vojakov in oficirjev. Kmalu zatem pa je prišel ukaz, da se morajo prebiti v Velikovec.

Brigada je dobila natančno določeno maršruto: Sinča Ves-Dobrla Ves – Velikovec. V Velikovcu bi morali zasesti položaje in se vkopati ter počakati na nemške, četniške in ustaške enote, ki so se umikale na zahod.

Pohod je bil utrudljiv. Izčrpani od bojev zadnjih dni so se borci komajda še premikali. Po skorajda neprehodnih stezah Pece so se morali prebijati z vsem orožjem in opremo.

V Sinča Vesi so jih prebivalci navdušeno pozdravili in to je vlilo utrujenim borcem nov polet. Nemcev ni bilo nikjer. Le od časa do časa je pripeljal po cesti nemški tovornjak, naložen z najrazličnejšo opremo.

V slabih dveh urah so tako zajeli šest tovornjakov. Komandant brigade je ukazal Cirilu Godcu, komandantu tretjega bataljona, naj vkrca svoje borce na tovornjake in jih po cesti prepelje do Velikovca.

Ker med borci tretjega bataljona ni bilo dovolj voznikov, so si jih „sposodili" med ujetimi nemci. Tako je tretji bataljon 2. brigade postal nenadoma motoriziran – prvič in zadnjič v drugi svetovni vojni.

Ko so se pripeljali v Velikovec, so dobili novo povelje. Bataljon se mora čimprej prebiti do Mostiča in tam zasesti položaje.

Spotoma so razbili nekaj manjših skupin Nemcev in četnikov. V Mostič so prispeli zvečer.

Po en vod iz vsake izmed treh čet je ostal na straži, ostali pa so v trenutku zaspali kot ubiti.

Malce pred zoro je Ciril Godec skočil s postelje v hiši, kjer je bil štab bataljona. Zunaj se je slišalo streljanje.

„Kaj se dogaja?" je vprašal stražarja.

„Ne vem natanko, streljajo. Slišal sem tovornjake. Kaže, da so prišli Nemci."

Res so bili Nemci in bataljon, ki je še pred nekaj minutami spal kot ubit, je že odgovarjal na sovražnikov ogenj.

Godec se je splazil do prvega puškomitraljeza. „Nemci?"

„Da, Nemci. Veliko jih je," je odvrnil mitraljezec, ne da bi za hip prenehal streljati. „Kot listja in trave jih je."

Noč se je umikala dnevu.

humor

Brez besed

Križanka

VODORAVNO: 1. slovenski pisatelj, Fran („Trojka"), 7. razjedanje na zemeljskem površju, 9. mongolski poglavar, 10. del obleke, cona, 11. arabski žrebec, 12. gradnja za prometno premagovanje naravnih ovir, 13. nagib, pobuda za kaj, 15. šunka, 18. grška črka, 20. skandinavski novci, 21. slovenski violinist, Igor, 23. Ivan Bratko, 24. kadar se nori, 26. sol ali ester solitrne kisline.

NAVPIČNO: 1. znamenita zbirka, sto novel Boccaccia, 2. grška muza ljubezenskega pesništva, 3. glas, zvok, 4. Emil Zatopek, 5. gozd z lipami, lipje, 6. starogrški junak pred Trojo, Ajant, 8. nemški filozof in filolog, Georg, 12. naprava za metanje min, 14. avtomobilska oznaka za Titograd, 16. operni spev, 17. avtonomna pokrajina v LR Kitajski, 19. oblika kisika z značilnim ostrim vonjem, 22. reka na Peloponezu, 25. kratica za Naše razglede.

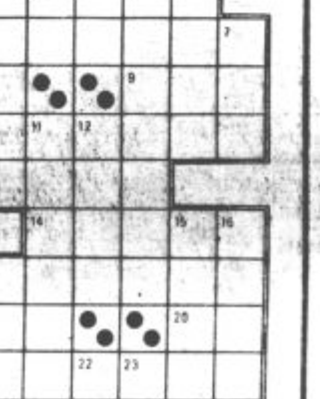

Umiranje ob sveti reki

Nepalci se hranijo samo dvakrat na dan. Prvi obrok zaužijejo ob deveti uri zjutraj in je sestavljen iz čaja ali mleka z vsemi dodatki pekočih začimb, drugega pa ob sedmi uri zvečer.

Jedilniki v hotelu zaobsegajo vsaj štiri strani z najrazličnejšo hrano. Vendar so si bila za okus Evropejca vsa jedila podobna in ločiti jih nisi mogle niti po okusu, niti po barvi, ker je zaradi česna, popra, paprike, čebule, hrena, feferonov, oliv in podobnih začimb vse enako: pekoče, razžirajoče in uničujoče. Tako smo po šestdnevnem hranjenju z eksotičnimi jedili stopali k obrežju „svete reke" Bagmati bledi kot svečeniki zaradi hudih prebavnih motenj. Ustavili smo se na mostu, od koder smo imeli lep razgled po reki, ki se je vila lenobno po svoji široki strugi. Voda je bila motna in vzbujala je strah. Iz brega reke so štrlele v vodo kamnite štirioglate ploščadi na katerih so ležali mrtveci in čakali na sežig. Nekateri so imeli venec iz rumenih krizantem obešen okrog vratu, drugi so ležali oviti v eno samo cunjo. Denar je imel tudi tu glavno vlogo. Premožnejši žalujoči so svojemu pokojniku kupili drva, jih zložili na ploščadi in ga položili v sredo grmade. Nato so zakurili in dodajali drva, dokler ni od umrlega ostal še samo pepel katerega so nato stresli v „sveto" reko. Raznotera kadila, ki so jih pri tem uporabljali niso pregnala duha po neprijetnem ožganem mesu.

Brez joka in podobnih izbruhov žalosti so opravljali ta obred, ki me je tako nehote spominjal na otroška leta, ko smo mehanično drezali v žerjavico in ugotavljali, koliko je že pečen krompir iz sosedovih njiv. Revežev niso sežigali, ker niso imeli denarja za drva, ampak so jih kar tako vrgli v vodo, kjer so bili „dobra" hrana vodnim prebivalcem. Ob misli, da so nas v hotelu večkrat postregli z ribami sem se zgrozila, ker sem se šele ta hip zavedla, da je tudi tista moja riba „pojedla" že nekaj nepalskih ljudi. Moja specialiteta – sladkovodne ribe bodo odslej le še kot daljni spomin živele v mojem želodcu.

Strašni običaj, ki je obstajal še do nedavnega je po tisočletni tradiciji terjal, da se je ob smrti moža morala z njim sežgati tudi živa žena. Ta običaj je sedaj z zakonom prepovedan, vendar ni izključeno, da ga v daljnih hribovskih predelih še ne izvajajo. Znanec, ki je bil pred nekaj leti v Nepalu je tak običaj – sežig še videl na dvorišču neke hiše v stranski ulici. Zapustili smo turobno prizorišče in se odpeljali v kraj Boudhnath, od Kathmanduja oddaljen dve milji, kjer stoji ogromno svetišče Budha, dokaj čudne oblike. Sredi strnjene vasi se dviga visoka kupola – belo pobarvana polkrogla na kateri se ponosno dviga stolp z dvoje strogih Budinih oči, ki so narisane tako in zato, da kontrolirajo vse štiri strani neba. Od vrha stolpa do spodnjega dela svetišča je napeljanih več vrvic na katerih so obešene raznobarvne zastavice. V začetku sem mislila, da so to nekakšne „zastave sveta" in šele kasneje so me podučili, da je na vsaki zastavici zapisanih neštete molitev in služijo pravzaprav molitvenim mlinom, ki so v spodnjem delu zidu vgrajeni tako, da se z dotikom zavrtijo.

Vsak vrtljaj molitvenega mlina pa pomeni toliko kot bi izgovorili stotisoče molitev, ki so zapisane na omenjenih zastavicah. Nekaj časa sem gledala ljudi, ko so stopali ob zidu in z zamaknjenostjo rahlo zavrteli tu pa tam kakšen mlin. In radovednost je tudi mene napotila, da sem jih nekaj kar krepko zavrtela in tako utešila svojo „gorečnost".

To budistično svetišče je pravzaprav tibetansko, saj se pride v zimskem času na tisoče Tibetancev klanjati Budi in vrtet bakrene valje.

V bližini Boudhnatha imajo sirotišnico za brezdomce, pohabljence, slepce in podobne reveže. Vsekakor velik napredek v primerjavi z Indijo, kjer se taki siromaki bijejo z življenjem in smrtjo samo z beraško palico. V Nepalu so slabe govorice proti kralju z zakonom strogo prepovedane.

Ko smo vprašali nepalskega vodiča, koliko časa poteka delovni dan Nepalca je povedal: „Pri nas je prosti dan sobota in ne nedelja. Z delom začnemo šele ob deseti uri zjutraj in traja do šestih popoldan zato, da ostane ljudem zjutraj in zvečer dovolj časa za ljubezen." Vsekakor zanimivo, še bolj pa dejstvo, da v vseh dneh bivanja v Nepalu nismo videli niti enega zaljubljenega parčka (niti stiska roke) ne na ulici, ne v hotelu, ne na trgu, z eno besedo nikjer! Človek bi kaj takega v tako primitivni deželi pravzaprav ne pričakoval, če ne zaradi drugega že zaradi množice otrok, ki so tu.

TEKST IN FOTO: LIZA

Svetišče Buda v kraju Boudhnath z bakrenimi valji – molitvenimi mlini v spodnjem delu zidu

● V VELENJU

OSREDNJA PROSLAVA DNEVA OF

Osrednja proslava slovenskega praznika ob dnevu Osvobodilne fronte bo v petek, 26. aprila ob 18. uri v Domu kulture Velenje. Priložnostni govor na tej svečani prireditvi bo imel član izvršnega odbora občinske konference SZDL Vlado Zakošek. Pevci mešanega mladinskega zbora gimnazije Celje in dekliškega zbora gimnazije Velenje pa bodo izvedli kulturni spored.

V imenu žirije za podelitev priznanj OF, bo prizanja podelil Stane Ravljen, član izvršnega odbora SZDL in predsednik žirije.

Letošnja priznanja Osvobodilne fronte bodo v velenjski občini prejeli JOŽE JERIČ, rudar iz velenjskega rudnika, za aktivno večletno delo v družbenopolitičnih organizacijah Pesja, MIRKO ŽOLNAR, dipl. ekonomist iz REK, za aktivno delo v planinskem društvu Velenje, IVAN TAJNIK, uslužbenec, za aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah Gorenja, HERMAN MRAK, delavec v TEŠ, za aktivno delo v krajevni organizaciji SZDL Lokovica, JOŽE SVETINA, učitelj, za aktivno delo v družbenopolitičnih organizacijah Zavodnje in LJUBAN NARAKS, novinar, za aktivno večletno delo v družbenopoljtičnih organizacijah občine Velenje.

Mirko Žolnir

Ivan Tajnik

Herman Mrak

Jože Jerič

Jože Svetina

Ljuban Naraks

● OBČINA MOZIRJE

IVAN GLOJEK, kmet iz Šmartnega ob Dravi, priznanje prejme za utrjevanje ljudske oblasti in uvajanje sodobnega kmetovanja.

EDI HERMAN, ekonomski tehnik v Glin Nazarje, priznanje prejme za dolgoletno družbenopolitično delo v občini.

VINKO KNAPIČ, čuvaj lovskega rezervata iz Luč, priznanje prejme za požrtvovalno delo v krajevni samoupravni in družbenopolitičnih organizacijah.

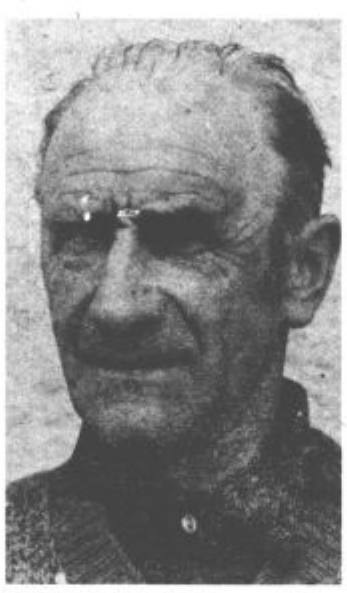

AVGUST KRIŽNIK, upokojenec v Nazarjih, priznanje prejme za dolgoletno družbeno delo v organizacijah in društvih.

STANKO MIKLAVC, upokojenec iz Ljubnega ob Savinji, priznanje prejme za požrtvovalno delo v krajevni samoupravi.

OSVALD ŠVERC, lesno – industrijski tehnik v Glin Nazarje, priznanje prejme za dolgoletno družbenopolitično delo.

Prvomajsko slavje

Tudi v Šaleški dolini bomo z več priložnostnimi slovesnostmi proslavili mednarodni delavski praznik – 1. maj. Na večer pred praznikom bo na Titovem trgu promenadni koncert Rudarske godbe, sledil pa bo ognjemet. Na velenjskem gradu pa bo zagorel kres. 30. aprila zvečer bodo zakurili velik kres tudi na Lubeli nad Škalami, ob kresu pa se bodo zbrali prebivalci Škal, borci in mladina.

1. maja bo pri Andrejevem domu na Slemenu osrednja slovesnost ob 70-letnici Planinskega društva Šoštanj.

Pokrovitelj slavja je Tovarna usnja Šoštanj. Do planinske postojanke na Slemenu bodo na praznik dela odšli tudi šoštanjski usnjarji s člani družin in tam proslavili svoj praznik tako, kot so ga delavci praznovali pred desetletji.

● Prispevki za spomenik v Trbovljah

Tudi organizacije Zveze sindikatov Slovenije bodo prispevale del potrebnih sredstev za postavitev spomenika ob 50-letnici zloma Orjune junija letos v Trbovljah. Občinski sindikalni svet Velenje je za spomenik v Trbovljah prispeval 10.500 din, občinski sindikalni sveti iz koroških občin pa so prispevali naslednje zneske: Dravograd 1.400 din, Radlje ob Dravi 2.100 din, Ravne na Koroškem 6.300 din in Slovenj Gradec 2.800 din.

● SLOVENJ GRADEC

Šest priznanj Osvobodilne fronte

Posebna žirija pri Občinski konferenci Socialistične zveze delovnih ljudi Slovenj Gradec je sklenila, da bo ob letošnjem 27. aprilu – obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda podelila 6 Priznanj Osvobodilne fronte, in sicer 5 občanom ter občinski organizaciji Rdečega križa Slovenj Gradec.

Priznanja Osvobodilne fronte prejmejo letos v Slovenj Gradcu:

VINKO HAJTNIK,

delavec, zaposlen v Obrtnem in instalacijskem podjetju „Instalater" Prevalje, doma iz Pameč. Je predsednik krajevne organizacije SZDL Pameče. Kot mlad aktivist dobi Vinko Hajtnik Priznanje Osvobodilne fronte za požrtvovalno, aktivno in ustvarjalno delo pri razvijanju in krepitvi krajevne samouprave.

IVAN LAKOŠEK,

upokojenec iz Slovenj Gradca. Ima pomembne zasluge iz časov ljudske revolucije ter za zavzeto delo pri izgradnji socialistične domovine. Kot aktivist in borec NOB se je takoj po osvoboditvi vključil v akcijo ustanavljanje kmetijskih obdelovalnih zadrug. Bil pa je tudi predsednik občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV Slovenj Gradec.

MILAN RAZDEVŠEK,

Pravnik, upravitelj Splošne bolnišnice Slovenj Gradec. Bil je aktivni udeleženec NOB. Priznanje Osvobodilne fronte pa prejema za posebne zasluge v dneh revolucije ter za zavzeto delo pri izgradnji socialistične domovine. Zraven drugih družbeno političnih dolžnosti je bil tudi poslanec socialno zdravstvenega zbora Skupščine SR Slovenije. Pomembne zasluge pa ima tudi za razvoj slovenjgraške Splošne bolnišnice.

VIKTOR SKRIVARNIK,

upokojenec iz Starega trga. Ima pomembne zasluge iz časov NOB. Kot borca so ga zajeli okupatorji in ga odpeljali v Dachau, kjer je dočakal osvoboditev. Po vojni se je aktivno vključil v delo kulturno prosvetnih društev ter sodeloval na številnih partizanskih mitingih in prireditvah v občini in drugod. Že nekaj časa pa je zdaj predsednik Sekcije internirancev in izseljencev pri Občinskem zboru ZZB NOV Slovenj Gradec.

TONE TURIČNIK,

profesor na Ekonomskem šolskem centru Slovenj Gradec. Priznanje Osvobodilne fronte prejme za aktivno in ustvarjalno delo na področju organizirnosti in dejavnosti družbeno političnih organizacij, prosvete in kulture. Ima posebne zasluge tudi pri organiziranju lokalne radijske postaje v Slovenj Gradcu, saj je bil med ustanoviteljI. Kaže pa tudi izreden posluh za delo z mladimi in je mentor šolskega glasila „Mladi ekonomist", ki je prejelo leta 1970 nagrado revije „M" – „Zlato ptico".

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA SLOVENJ GRADEC

pa prejme letos Priznanje Osvobodilne fronte za posebne zasluge pri organiziranju prostovoljnih krvodajalskih akcij ter za organiziranje vrste drugih humanih in solidarnostnih akcij v Mislinjski dolini.

ŠPORT

● MUTA OB DRAVI

Množični taborniški tek

Taborniki Mute so pokazali, da lahko tudi v majhnem kraju pripravijo tako veliko prireditev, kakršen je bil 14. tradicionalni taborniški tek.

Iz 26 različnih krajev je preteklo nedeljo prišlo v Muto 612 tekmovalcev. Gradišče nad Muto je zaživelo. Zvrstilo se je 7 štartov. V konkurenci starejših pionirjev in mladincev je štartalo več kot 100 tekmovalcev. Ob 12. uri so na Braniku, 8 kilometrov oddaljeni hribovski vasici blizu avstrijske meje, štartali člani na 7. spominskem teku NOB. Med njimi so bili atleti – veterani.

Taborniški tek na Muti pa ni bil zgolj športna manifestacija, pač pa tudi proslava dneva tabornikov, proslava meseca mladosti. Učenci kulturni spored. Nastopile pa so tudi učenke šole Radlje. Zbranim je spregovoril član centralnega komiteja ZKS Ludvik Jerčič.

ROKOMET

Zmaga rokometašev

Vse tri ligaške ekipe, Šoštanj v I. zvezni ligi, Slovenj Gradec in rokometašice Gorenja v slovenski ligi so v preteklem kolu bile uspešne.

Šoštanjčani so v borbi za obstanek v II. zvezni ligi v derby srečanju s Sevnico bili uspešni in osvojili dve dragoceni točki z rezultatom 22:20 (13:11). V igri, ki je v začetnih minutah bila enakovredna so domačini v 15. minuti vodili z 8:6. Z dobrimi streli Štefana Kaca in iznajdljivega Hajska so prednost obdržali do odmora.

V nadaljevanju so Sevničani zmalu izenačili na 14:14 in nato še pri rezultatu 16:16. V tem delu igre pa se je izkazal domači vratar Hudorin, ki je nekajkrat uspešno obranil nevarne strele na gol. Tako so Šoštanjčani ponovno povedli z dvema goloma razlike in to uspeli obdržati do konca.

Zasluženo zmago, Šoštanjčanov je pozdravilo več kot 1200 gledalcev.

Gole so dosegli: Štefan Kac 9, Hajsek 5, Stvarnik 3, Vačovnik 2, Metličar 2 in Prašnikar enega.

Lestvica:

Slovan	14	12	0	2	293:218	24
Celje	14	11	1	2	271:213	23
Mehanikal	4	9	1	4	271:228	19
Indust.	14	8	1	5	241:262	17
Mladost	14	7	1	6	244:235	15
Varteks	14	7	0	7	262:261	14
Zenica	14	6	0	8	272:258	12
Šoštanj	14	5	0	9	241:276	10
Premium	14	4	1	9	255:273	9
Sevnica	14	2	1	9	245:263	9
Metalac	14	4	0	10	222:260	8
Split	14	4	0	10	201:245	8

Rokometaši Slovenj Gradca so tudi tekmo s Poletom iz Murske Sobote morali odigrati v Šoštanju.

S hitro igro so že v prvem delu dosegli vodstvo s sedmimi goli razlike 15:8. Tudi v nadaljevanju so razpoloženi napadalci Pogorevčnik, Pori in Potušek polnili mrežo Sobočanov in zabeležili visoko zmago z rezultatom 28:15 (15:8).

Rokometašice Gorenja so se morale v Šmartnem pri Litiji precej potruditi da so premagale domačo ekipo Usnjar s 15:13 (8:4).

V prvem polčasu so bile Velenjčanske boljše in so vodile z 8:4. V drugem delu pa so domačinke izenačile na 10:10. Vendar so izkušenejše Velenjčanke uspele zmagati.

Največ golov so dosegle: Vrdoljakova 7, Zavolovškova 3, ter I. Verdev in B. Verdev po 2.

V nedeljo igrajo Gorenjčanke v Črnomlju z domačinkami.

300 tekačev na krosu

Atletski klub Velenje je priredil množično tekmovanje v krosu za člane ŠSD osnovnih in srednjih šol velenjske občine. Sodelovalo je 316 tekmovalcev iz Šoštanja, Šmartnega ob Paki, Mislinje in Velenja.

Najboljši med številnimi nastopajočimi so bili mlajši pionirji 300 m: 1. Andrej Knez (OŠ GŠ Vel.) 56,0, 2. Zoran Forneci (A.A) 59,0, 3. Igor Bahor (G. Š.), 59,7, 4. Tomo Čonkarš (G. Š.) 60.0, 5. Božo Spegel (G. Š.) 1:01,2; starejši pionirji 800 m: 1. Franci Sevčnikar (MPT) 3:37,0, 2. Jože Slatinšek (MPT) 3:39,0, 3. Branko Beg (B. Roeck) 3:41,1, 4. Slavko Miklavžina (MPT) 3:42,2, 5. Franc Lemež (MPT) 3:48,5; mladinci 1500 m: 1. Ivan Lampret (AK Vel.) 5:41,4, 2. Jože Vivod (GŠ Vel.) 6:01,0, 3. Marjan Hudej (Gimn.) 6:01,6, 4. Alojz Sovič (Gimn.) 6:10,0, 5. Štefan Paterner (G. Š.) 6:38,6; mlajše pionirke 200 m: 1. Romana Vrčkovnik (MPT) 42,2, 2. Suzana Dvornik (B. Roeck) 42,5, 3. Biserka Vogler (MPŠ) 43,0, 4. Zdenka Slatinšek (MPT) 43,2, 5. Tatjana Krevelj (G. Š.) 44,8; starejše pionirke 400 m: 1. Sonja Remenih (B. Letonje) 1:48,2, 2. Anita Bizjak (AK Vel.) 1:48,9, 3. Tatjana Koželj (AA) 1: 51,2, 4. Marija Stakne (B. Letonje) 1:52,3, 5. Blaženka Jeraj (B. Letonje) 1:54,3 mladinke 1000 m: 1. Andreja Šverc 4:04,2, 2. Renata Zupančič 4:07,2, 3. Metka Meh 4:25,9, 4. Mateja Šlajner 4:46,0, 5. Metoda Lipnik (vse gimnazija) 5:02,0.

NOGOMET

Nogometaši brez točk

Tokrat sta Šmartno v SNL in Rudar v ŠCNL ostala brez točk. Šmarčani so doma izgubili s Koprom z rezultatom 1:0, Rudar pa v Rakičanu z domačimi 2:1.

Več kot 1000 gledalcev je bilo v Šmartnem ob Paki nezadovoljnih, saj so domačini izgubili tekmo. V enakovredni tekmi so domačini zapravili nekaj lepih priložnosti za zadetek. Koprčani so bili iznajdljivejši in dosegli gol v 78. minuti.

Velenjčani se tudi tokrat niso izkazali. Po vodstvu domačinov so izenačili rezultat na 1:1, vendar so nekaj minut pred koncem tekme dobili še en gol in tako ostali praznih rok.

Rudar je tako s 15. točkami sedmi na lestvici.

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

sporoča, da bo zaradi še vedno velikega interesa občanov ponovno organizirala

začetni in nadaljevalni TEČAJ ŠIVANJA IN KROJENJA

Tečaj bo organiziran v sodelovanju s tovarno šivalnih strojev

„BAGAT", pričel pa se bo v ponedeljek, 6. maja 1974 ob 8,00 in 15,00 uri.

Prijave sprejemamo do začetka tečaja.

KINO

REDNI KINO VELENJE

Petek, 26. 4. ob 17.30 angleški barvni film – grozljivka POSLEDNJI DRAKULA. Režija: Roy Ward Baker. Igrajo: Christopher Lee, Dennis Waterman, Jenny Hanley.

Sobota, 27. 4. ob 17.30 in 19.30, angleški barvni film – grozljivka POSLEDNJI DRAKULA.

Nedelja, 28. 4. ob 17.30 in 19.30 angleški barvni film – grozljivka POSLEDNJI DRAKULA.

Torek, 30. 4. ob 17.30 in 19.30, angleški barvni zgodovinski film MARIA STUART. Režija: Charles Jarrott. Igrajo: Vannessa Redgrave, Trevor Howard, Patrik McGoohan.

Sreda, 1. maja odpadejo vse predstave.

Četrtek, 2. maja ob 17.30, ameriški barvni western KRVAVI LOV.

Petek, 3. maja ob 17.30 ameriški barvni western RDEČE SONCE. Režija: Terence Young. Igrajo: Charles Bronson, Alain Delon, Ursula Andress, Toshiro Mifune.

Sobota, 4. maja ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni western RDEČE SONCE.

Nedelja, 5. maja ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni western RDEČE SONCE.

Torek, 7. 5. ob 17.30 in 19.30, ameriški barvni film ROMEO IN JULIJA. Režija: Frank Cofireli. Igrajo: Olivia Hussey, Leonard Whiting.

Sreda, 8.5 ob 17.30 in 19.30, francoski barvni kriminalni

Sreda, 8. 5. ob 17.30 in 19.30, francoski barvni kriminalni Marc Cassot.

Četrtek, 9. 5. ob 17.30 in 19.30, francoski barvni kriminalni film PORAZ MORILCA.

Petek, 10. 5. ob 17.30 danska barvna komedija OLSENOVA TOLPA. Režija: Erik Ballina. Igrajo: Ove Sprogoe, Morten Grunwald, Kristen Walther.

Sobota, 11. 5. ob 17.30 in 19.30, danska barvna komedija OLSENOVA TOLPA.

Nedelja, 12.5. ob 17.30 in 19.30, danska barvna komedija OLSENOVA TOLPA.

KINOGLEDALIŠČE VELENJE

Petek, 26. 4. ob 20. uri prvi slovenski umetniški film NA SVOJI ZEMLJI.

Ponedeljek, 29. 4. ob 20. uri angleški barvni zgodovinski film MARIA STUART. Režija: Charles Jarrott. Igrajo: Vanessa Redgrave, Trevor Howard, Patrik McGoohan.

Ponedeljek, 6. 5. ob 20. uri, ameriški barvni film ROMEO IN JULIJA. Režija: Frank Cofireli. Igrajo: Olivia Hussey, Leonard Whiting.

Petek, 10. 5., repriza ameriškega barvnega filma V VRTINCU. Predstava bo ob 20. uri.

mali oglasi

KOMPLETNO SPALNICO svetle barve, staro 1 leto, prodam zaradi selitve. Informacije dobite na telefon 85 431 in 85 432.

Popravek razpisa javnega natečaja

V razpisu javnega natečaja za oddajo stavbnih zemljišč v soseski „Gorica" (Šalek-Bevče), ki je bil objavljen v „Našem času" dne 12. 4. 1974 je nastala naslednja napaka: pod zap. št. I – 1. se parcelna št. 152 pravilno glasi 156.

Sklad za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč

Razpis učnih mest in štipendij

Gradbeno industrijsko podjetje „VEGRAD" iz Velenja bo tudi letos izobraževalo nove učence in sicer za naslednje stroke:

– ZIDARJEV	15
– TESARJEV	10
– MIZARJA	2
– SLIKOPLESKARJEV	4
– STROJNIH KLJUČAVNIČARJEV	5
– OBRATNIH ELEKTRIKARJEV	3
– AVTOMEHANIKOV	4

Prijavijo se lahko le kandidati s končano osnovno šolo, ki naj prošnji priložijo še zdravniško spričevalo ter izpisek iz rojstne matične knjige. Spričevalo o konačni osnovni šoli je treba poslati takoj po zaključku pouka.

Prav tako bo podjetje v šolskem letu 1974/75 podeljevalo določeno število štipendij na srednjih, višjih ter visokih šolah in sicer:

– NA FAGG (GRADB. ODD.)	2
– NA EKONOMSKI FAKULTETI	2
– NA VIŠJI VARNOSTNI ŠOLI	1
– NA SREDNJI GRADB. TEH. ŠOLI	4
– NA EKONOMSKI SRED. ŠOLI	3
– NA STROJNI TEH. ŠOLI	1

Prošnje z dokazili o izobrazbi pošljite na posebnem obrazcu 1,65 „Prošnja za štipendijo", ki ga dobite v papirnicah. Podrobnejše informacije glede izobraževanja za poklic kakor tudi glede štipendiranja lahko dobite v oddelku za informiranje in splošne zadeve GIP „Vegrad" Velenje, Prešernova 9 a.

Obvestilo potrošnikom pitne vode

Zaradi pomanjkanja pitne vode v sušnih mesecih v letu 1973 smo intenzvino delali, da zajamemo dodatne količine pitne vode iz triadnih plasti pri Hrastovcu do sušnega obdobja v letu 1974. Vsled višje sile (vdor triadne vode v jamo Škale) pa ne moremo uresničiti tega programa.

Ker pa je letos nastalo sušno obdobje že v mesecu aprilu, ki je sicer znan po obilnih padavinah in tudi pozimi ni bilo padavin, ki bi ustvarjale zaloge vode, smo prisiljeni za vse dneve v delavnikih omejiti porabo pitne vode. V smislu 42. člena Odloka o splošnih pogojih za uporabo vode iz javnih vodovodov (Uradno glasilo SO Velenje, št. 5/69) za vse dneve v delavnikih PREPOVEDUJEMO:

– ŠKROPLJENJE ZELENIC IN VRTOV,
– ŠKROPLJENJE CEST,
– PRANJE AVTOMOBILOV,
– POLNJENJE KOPALNIH BAZENOV.

Kršitelje bomo prijavili sodniku za prekrške.

Tudi v gospodinjski in industrijski potrošnji priporočamo skrajno varčevanje. V kolikor bo pitne vode še primanjkovalo, jo bomo primorani v delavnikih za nekaj ur zapirati.

Prosimo občane, da v interesu potrošnikov, ki to pomanjkanje najbolj čutijo, z razumevanjem upoštevajo to prepoved, dovoljujemo pa večjo porabo vode ob nedeljah. Zato prosimo, da odlagajo vsa dela kot zalivanje vrtov, pranje avtomobilov ipd. na nedeljo. Prosta poraba pitne vode ob nedeljah je od 00 do 24,00 ure. O spremembah vas bomo obveščali preko časopisa „NAŠ ČAS".

KOC Velenje se pospešeno pripravlja na zajetje pitne vode, ki jo bo dobil iz jaška Škale kot nadomestilo za izgubljeno vodo v triadnih plasteh. To vodo bomo speljali v omrežje predvidoma koncem maja 1974. Obenem pa imamo v programu za leto 1974 zajetje še drugih virov pitne vode tako, da bomo do jeseni t.l. oskrbeli dovolj pitne vode.

KOC VELENJE

ljubljanska banka

PODRUŽNICA VELENJE

prodaja naslednja rabljena osnovna sredstva:
- **železna blagajna**
- **ojačevalec**
- **pisalni stroj „LIBELA"**
- **računski stroji „NISA"**
- **vogalna predelna stena**
- **karnise**
- **stalaža za shrambo**
- **mala omarica**
- **stoli**
- **mize**

Interesenti si lahko ogledajo osnovna sredstva v odseku splošnih poslov naše podružnice na Rudarski 3, v Velenju, dne 29. in 30. aprila 1974 od 8. do 10. ure.

V tem času so na voljo tudi ustrezne informacije.

Prednost pri nakupu imajo delovne organizacije.

Obveščamo vas, da bomo 1. maja 1974 odprli

Bife s kmečkim turizmom

v Skornem pri Pirečniku.
Bife bo odprt vsako soboto in nedeljo, ob praznikih ter po naročilu.
Oddajali bomo tudi prenočišča!
Bife Pirečnik vas vabi in se priporoča za obisk.

...ništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, p.p. 89, telefon (063) 85-087 – Glavni in odgovorni ...ik Ljubam Naraks – Redakcija Liza Podpečan – Kuhar, Stane Vovk, Rudi Ževart in Stane Žula ...ični urednik: Franci Mazovec – Časnik je kot štirinajstdnevnik „Šaleški rudar" izhajal do 1. ...ja 1973 – Zdaj pa izide vsak petek – Cena je 1,5 dinarja – Letna naročnina je 72 dinarjev. – Za inozemstvo 120 din – Tekoči račun št. 5280-678-55263 pri SKD Velenje – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tisk ZP LD LJUDSKA PRAVICA – Grafična priprava ČZP Dolenjski list Novo mesto – Po mnenju sekretariata za informacije IS SRS (št. 421-1/72 od 18. 2. 1974) se za NAŠ ČAS ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

● RAZGOVOR OB PRAZNIKU

Baltazar Mevc — Šaleški knap

1. maj je bil razglašen za mednarodni praznik dela leta 1889, torej pred 85 leti. Na prvem kongresu II. Internacionale so se za to odločili v spomin na prve majske dni leta 1866, ko je bilo v Chicagu v spopadih ubitih in ranjenih okrog 200 ljudi.

Na Slovenskem je bilo prvo praznovanje mednarodnega delavskega praznika 1890. Tudi naš delavski razred je začel gledati v boljšo bodočnost. Prizadevati si je začel, da tudi sam začne uresničevati hotenja, za katera se je boril svetovni proletariat, ki je leto za letom javno in odločno manifestiral svoja revolucionarna hotenja, pa tudi prvo vizijo novega, delavčevega jutrišnjega dne.

Nov delavčev jutrišnji dan, kakršnega so si zamišljali naši proletarci še pred pol stoletja, že dolgo ni več vizija. Vgradili smo ga pred tremi desetletji v temelje naše nove socialistične skupnosti, še posebej pa smo ga poudarili v delavskih ustavnih dopolnilih in v novih ustavah.

Prvomajski prazniki postajajo pri nas tako vse bolj manifestacija dejanske moči in vloge delavcev in njihovih hotenj, hkrati pa so tudi priložnost za pregled doseženih uspehov ter za dogovor o novih nalogah sedanje etape graditve naše samoupravne socialistične družbe. Gre za oblikovanje take samoupravne družbe, v kateri bodo postali delovni ljudje v združenem delu resnični gospodarji svoje usode.

Ob prvem maju znova in znova poudarjamo geslo „Delu čast in oblast". Zato smo se odločili, da v praznični številki predstavimo nekaj slik iz življenja enega od tisočev delavcev Šaleške doline, iz življenja starega knapa Baltazarja Mevca, kakor jih je napisal novembra 1972. leta velenjski dopisnik RTV Ljubljana, novinar Marijan Lipovšek:

●

Šaleška dolina si je nadela praznično podobo. Bila je sobota, 7. oktobra. Hkrati z občinskim praznikom so slavili velenjski rudarji pomembno delovno zmago. V Pesju so dogradili nov izvozni nadkop. Na slovesnost so prišli tudi številni gostje, saj je nova naprava pomembna za vse naše gospodarstvo in družbo, saj omogoča nadaljnje povečanje proizvodnje lignita, po katerem je še zmeraj veliko povpraševanje.

Vsi so pričakovali, kdo od gostov bo prerezal vrvico tega novega izvoznega nadkopa.

Ugibanj je bilo kaj kmalu konec. Predsednik centralnega delavskega sveta Rudnika lignita Velenje, Karel Šilih, je iz množice praznično oblečenih rudarjev povabil Baltazarja Mevca. Videti je bilo, da je povabljenec vznemirjen. A le za trenutek. Ponosno in vzravnano je stopil proti novemu izvoznemu jašku. Napočil je trenutek, ki se ga bo ta že sivolasi šaleški rudar še dolgo spominjal, z njim vred pa vsi velenjski knapje.

●

V navadi je, da začetek ali konec gradnje pomembnejšega objekta obeleži „reprezentant" delovne organizacije, skupščine oziroma kakega drugega organa ali organizacije. Praksa doslej, nasploh, je bila taka, da si posamezniki, predvsem „reprezentanti" pogostokrat prilaščajo zasluge za dosežke, ali pa jim te zasluge pripisujejo drugi. Pri tem največkrat, hote ali nehote, pozabljajo, kdo je resnično omogočil uresničitev načrtov. Tisti, ki ustvarjajo sredstva, ki delajo, so bili do zdaj večinoma pozabljeni, potisnjeni v stran.

Na Rudniku lignita Velenje so se odločili, da bodo ob dograditvi novega izvoznega nadkopa Pesje, objekta izredno pomembnega za nadaljnji razvoj delovne organizacije, prekinili prakso „slamnatih reprezentantov".

Dogovorili so se takole: resnično bomo veseli, če bodo prišli na naše slavje visoki gostje, ki smo jih vabili. Vendar pa mora izročiti namenu nov izvozni nadkop na vsak način eden izmed tistih, ki imajo največ zaslug za njegovo zgraditev.

O tem, kdo naj bo počaščen, niso dolgo razmišljali. Kaj hitro so se odločili. Izbrali so starega rudarja, ki je sodeloval pri gradnji več pomembnih objektov velenjskega premogovnika. Pred leti je bil tudi med graditelji izvoznega jaška Preloge. In zadnje leto je bil Baltazar Mevc, ki si je prislužil tudi več odlikovanj in priznanj, med tistimi, ki so gradili nov izvozni nadkop Pesje. Temu izredno disciplinirranemu, vestnemu in vzornemu delavcu gre torej čast, da bo objekt izročil namenu!

●

Baltazar Mevc se je rodil v Ravnah pri Šoštanju. Doma na kmetiji je bilo kar osem otrok in ko je pred štiriindvajsetimi leti razmišljal, kje naj se zaposli, kje si naj poišče boljši kos kruha, kot bi mu ga lahko nudila domača kmetija, se je odločil za delo v bližnjem premogovniku.

„Pričel sem na rudniku 1948. leta, 8. februarja sem naredil prvi šiht. Bil sem dan na „ročno opavo". To je bilo na „gezenku", še pri Rudolf šahtu. Najprej sem prišel na udarniško številko s tem Hriberškom, na Klančnikovo številko. Tam sem postal že po prvih treh mesecih udarnik. Nato sem delal do maja 1948, ko sem že šel na izkop novega jaška Preloge. Tam sem pa delal vseskozi, dokler ni bil jašek zgrajen. No, potem je sledilo drugo delo – montaža jaškov, pa vzdržba vseh teh naprav, začele so se še investicijske vzdržbe, pa predor proti staremu jašku in vzdrževanje vseh naprav okrog bazenov za črpalke in druga dela."

Po štirih letih dela v velenjskem rudniku je postal Baltazar Mevc 10 krat udarnik, sicer pa si je prvo udarniško značko prislužil že tri mesece po tem, ko je bil začel kopati lignit v nedrih Šaleške doline.

Že štiriindvajset let, ob delavnikih, nedeljah in praznikih, se srečuje z jamo, s črnim podzemljem, pa čeprav je prvi dan, 8. februarja 1948 mislil, da ne bo vzdržal niti en sam šiht. Vajen svežega zraka in dela na prostem se je že kar takoj znašel na delovišču, kjer je bilo kar 35 stopinj vročine. Na tihem si je mislil, da bi bilo najbolje, da bi jamo kar takoj zapustil. Pa se je premislil – in vzdržal. Potem je vseskozi ostal zvest podjetju, kjer je začel delati.

●

Težko je delo rudarjev, pravi. Sam tegobe in napore rudarskega dela še kar dobro skriva. Ja, modruje, včasih smo bili knapje spoštovani, naše delo so resnično upoštevali in cenili. Dandanes malokdo pomisli, kaj se pravi delati globoko pod zemljo. Kuverta rudarjev, vsaj velenjskih, je sicer tudi zdaj malo debelejša od kuvert drugih, vendar pa ni prostih sobot. Nedelj in praznikov skoraj ne poznajo.

Zadnje veliko delo je bila gradnja novega izvoznega nadkopa Pesje. „No zdaj, ko se je začelo odpiranje tega jaška Pesje, je bila zraven tudi naša skupina kopačev jaška, da smo postavili tam prve trakove, postavili vso mehanizacijo, skrbeli za vzdržbo trakov, delali smo na pripravah za odkope. Tako smo bili vseskozi povezani z jamsko gradnjo. Za vse, kar je bilo potrebno storiti, je bila naša remontna skupina v pomoč. In to skozi od izkopa do končne izgradnje, do kompletne montaže in vsega."

Baltazar Mevc je že dalj časa vodja skupine za vzdrževanje jaškov. Ta skupina je med drugim gradila tudi glavno raziskovalno progo v zahodnem delu jame Preloge. Pred dnevi pa je sodeloval tudi pri nameščanju novega presipnega jaška Družmirje. Takrat je bil Baltazar najgloblje v podzemlju. Kar 460 metrov globoko se je spustil.

In kakšen je zdaj njegov običajni delovni dan:

„Delo, ki ga zdaj opravljam, to so naši redni pregledi jaška. Zjutraj najprej pregledamo vse naprave vodilnic po jašku, da se lahko varno prevažajo rudarji na delo in z dela. Po zvezne in strojne naprave, potem pa skipe in vsa druga remontna dela, ki pridejo. In vse, kar je treba popravljati po jaških in pri izvozu.

Vzdržujemo tudi druge jaške. Stari jašek, Glinškov jašek je tu, pa zračni jašek in Rudolf šaht. Torej vse te jaške vzdržuje naša skupina.

Ob nedeljah in praznikih pa pridejo na vrsto največja dela, veliki remonti za nas. Takrat menjamo vodilnice, pride do menjave skipa, do menjave kletke ali vrvi – vse to. To se lahko dela samo ob nedeljah, oziroma v drugih dneh, ko ne delamo. Tako naša ekipa nedelj in praznikov ne pozna. Skoraj. Tako nekako bi rekel!"

Skoraj četrt stoletja dolgo ustvarjanje Baltazarja Mevca je kot kamen vgrajeno v mozaik dosežkov in razvoja velenjskega premogovnika in Šaleške doline. Z nasmeškom na licu zgovorno pripoveduje o izgradnji novega jaška Preloge, ki pomeni prelomnico v razvoju velenjskega premogovnika, pa o začetku gradnje novega Velenja. In o tem, kako so se včasih rudarjem pri delu pridružili tudi tisti iz uprave. Mimogrede pove še, da je bil član obratnega delavskega sveta in centralnega delavskega sveta rudnika. Veste, nadaljuje, če sami res ne bi odločali o vseh važnejših stvareh, ne bi bili uspehi takšni, kot so. Velenjski rudarji dosti razmišljamo o tem, kako bi še bolje delali. Kar se odločimo in sklenemo – mora držati!

●

Srečanj z novinarji, kot kaže, ni vajen. O tem ga sicer nisem spraševal, a se mi je vsaj tako dozdevalo. Nervozo si je med pomenkom v

obratni pisarni tešil s cigaretami, verjetno zato, da bi mu beseda vendarle kar najbolj stekla.

Baltazar Mevc in njegov tovariš Franc Gluk sta zdaj še edina „aktivna" graditelja novega jaška Preloge. Nekaj rudarjev je zbolelo zaradi težkega dela in vročine v jami. Upokojili so jih.

Zato je bil presenečen, hkrati pa tudi vesel, da so se spomnili njega, moža iz stare garde velenjskih rudarjev, ki so mu bili sporočili, da bo slovesno odprl nov izvozni nadkop Pesje.

„Seveda, ko sem izvedel, da sem izbran za to, da bom prerezal trak in da bom odprl ta novi objekt, sem bi presenečen. Spraševal sem se, zakaj so izbrali prav mene. A vendar – počutil sem se počaščenega, da bom odprl ta objekt, ki je velikega pomena in ki bo pomemben tudi v bodoče za naš rudnik.

In zakaj so se odločili zame? Tako vsaj mislim, da so priznali, da sem še eden najstarejših izmed tistih, ki smo bili na izkopu jaška Preloge in ki smo sodelovali pri izkopu jaška Pesje. Tako so dali priznanje staremu knapu.

Je pa tudi najbolj prav, da se je dalo tistemu, ki objekt zgradi in ki ga pozneje tudi upravlja, tisto čast in oblast, da je lahko objekt odprl!"

●

Velenjski rudar, ki se v tej oddaji srečujemo z njim, je v življenju dosegel tisto, kar si je najbolj želel. Ustvaril si je družino. Mevčeva otroka sta že pri kruhu. Sin, ki se je izučil za orodjarja, je zdaj pri vojakih. Hčerka pa dela, podobno kot veliko drugih otrok in žena iz rudarskih družin, v tovarni Gorenje. V Šoštanju si je Baltazar postavil svojo hišo.

Zdaj je njegova edina, pa tudi toliko večja želja, da ga ne bi prehitro izdalo zdravje. Kar čudi se, kako je mogoče, da mu težko in naporno delo v šaleškem podzemlju ni pustilo večjih tegob.

Včasih, tako premišljuje sam zase, je bil prepričan, da se z dela v jami ne bo več vrnil. Nesreča tam doli ne počiva. Najhuje je bilo med gradnjo predora iz novega v stari jašek, ko je skupino rudarjev, v kateri je delal, zasulo. Zlomilo je 40 metrov proge tako, da so rudarji ostali na „ortu" – delovišču, a so se pozneje po srečnem naključju rešili.

Podobno kot drugi rudarji tudi Mevc ni nikoli pomislil nase, če je bilo treba reševati sotovariše. Vsako življenje, ki so ga iztrgali podzemlju, je bilo dragoceno, predragoceno.

●

Resničnemu delu, pravi, moramo vrniti čast in oblast. Zato je bil zadnji čas, da smo sprejeli delavska ustavna dopolnila. Nadalje meni, da bi morali ta dopolnila čimprej in povsod tudi uveljaviti.

Rudarstvu in rudarjem se mora vrniti nekdanja veljava. Poglejte, pravi, pri nas smo se vseskozi zavedali, da mora biti kopanje lignita ek nomsko opravičljivo. Zato je produktivnost v lenjskih rudarjev na evropski ravni. Kljub težk mu jamskemu delu smo bili in smo še zmerc sposobni, če primerjamo cene pri nas s cenami v Zahodni Evropi, konkurenčno kopati naš šaleški premog. Že dalj časa pa nas zato toliko bolj preseneča nerazumljiv in včasih celo kriviten odnos nekaterih do lignita oziroma do premogovništva nasploh. Z omalovažujočim stališčem do rudarstva odbijamo od tega stanu še tiste redke, ki bi se sicer odločili za ta težki poklic.

Velenjski knapi hočemo biti enakopravni člani naše skupnosti, saj smo sposobni prispevati za skupne potrebe najmanj toliko, kot drugi delavci in njihove organizacije združenega dela. Hočemo enakopravno odločati o nadaljnjem razvoju gospodarstva in o zadovoljevanju naših skupnih potreb.

●

Tako je pribil Baltazar Mevc ob koncu pogovora tisto soboto, ko sva se srečala. Vedel sem. Jutri, v nedeljo, bo zanj običajni delovni dan.

Voščil sem mu: SREČNO! Želel sem, da bi mu ta pozdrav ostal izpolnjen še na mnoga zdrava leta vnaprej!

MARIJAN LIPOVŠEK

Lani 2.290 prostovoljnih krvodajalcev

Na transfuzijski postaji Splošne bolniš Slovenj Gradec je v letu 1973 darovalo skupaj kar 2.290 prostovoljnih krvodaja iz Mislinjske, Dravske, Mežiške in Šal doline.

Največ prostovoljnih krvodajalcev je v preteklem letu iz občine Slovenj Gra in sicer 1.350. Iz občine Ravne na K škem je bilo lani 346 prostovoljnih k dajalcev, iz Dravograda 338 in iz občine lenje 256.

Za vzgled drugim

„Rada sem delala, ko sem bila mlada. tako tudi sedaj, čeprav sem 100-odst invalid." Tako nam je dejala 73-le Aleksandra Čuček, invalidska upokojen ko smo se pred dnevi za trenutek ustavil njej ob zelenicah na Prešernovi cesti 9. K temu, da je že stara in obnemogla, je vze roke prejšnji teden motiko in začela pre pavati zelenice, ki so jih pohodili tisti (k kokrat smo te besede že zapisali!?), ki ji prav malo mar, če je okrog njih svinjak lepo urejena okolica s cvetjem in okras grmičevjem.

„Vsakega kregam, ki tepta travo. Pa pravijo, da sem sitna. Drugi so pa takšni, da se jih beseda sploh ne prime. bi dopovedala živini. Njo naženeš pa je m je še dejala 73-letna Aleksandra. Obljubil tudi, da bo prekopala vse uničene zelen kljub temu, da je invalid, da je roke in ne ubogajo več tako kot tiste objestneže vandaliste, ki se spravljajo na to kar je narejeno s tisoč in tisoč udarniškimi un ki se sprašujejo, češ zakaj morajo biti nice ponekod obdane z nizko žično ogr Zato dragi nevedneži(?), ker se vas vzgojne besede sploh ne primejo!

● AKTUALNA NOVICA

● PODPIS ZA SAMOUPRAVNI SPORAZUM

VELENJE, 23. aprila – Prejšnji mes zaposleni v organizacijah združenega Gorenje Velenje, Gorenje – Sever, Go – Muta, Gorenje – Lesna, Gorenje – F in Gorenje – Elrad sprejeli samoupravni razum o združevanju v sestavljeno orga cijo združenega dela GORENJE, ZD ŽENA PODJETJA, VELENJE. Samou ni sporazum, ki so ga sprejeli pred letom so zdaj dopolnili z določbami novih ter v njem še bolj poudarili položaj in delovnega človeka v združenem delu.

Danes pa so pooblaščeni predst organizacij združenega dela Gorenja i lenja, Subotice, Mute, Šoštanja, Sl Gradca in Gornje Radgone podpisali s upravni sporazum o združevanju v sest no organizacijo združenega dela GORE Združena podjetja, s sedežem v Velenj načelu bo vsaka organizacija združenega sama odgovorna za izvrševanje in plače obveznosti, skupni organ upravljanja delavski svet združenih podjetij.

Velenjski lignit dražji

Naši premogovniki so se že nekaj mesecev srečevali s težami, ker stare cene niso omogočale kritje vseh stroškov, prav tako pa tudi ne uresničevanje za letos sprejetih investicijskih programov. Zvezni izvršni svet je zato dovolil vsem premogovnikom, da do 50 % zvišajo cene premogu, to je za toliko, kot je bilo predhodno dogovorjeno na medrepubliškem komiteju za tržišče in cene.

Rudarsko elektro energetski kombinat Velenje je podražil velenjski lignit s 15. aprilom, odločali pa so se za maksimalno dovoljeno zvišanje cen, to je za 50 %, saj bodo lahko uresničili naloge, ki izhajajo iz letos sprejetega delovnega načrta.

Nove cene za velenjski lignit so naslednje:

osi	196,20 din
ocke	181,50 din
eh	139,50 din
ah	132,60 din
krob	130,30 din.

Zaenkrat na Rudarsko elektro energetskem kombinatu Velenje še niso določili novih cen za energetski premog, to je lignit, ki ga pošiljajo Termoelektrarni Šoštanj in Toplarni Ljubljana.

RGOVSKO IN PROIZVODNO PODJETJE
ERA"
ELENJE

RAZGLAŠA

sezonski zaposlitvi od 10. 6. do 20. 9. 1974 v čitniškem domu PIRAN

KUHARICO
SKRBNIKA – EKONOMA

željen je zakonski par.
jave pošljite na upravo T. P. „ERA", Velenje, Jenkova 6
4. 5. 1974.

● DANES PODPISUJEJO POOBLAŠČENCI DRUŽBENI DOGOVOR IN SAMOUPRAVNI SPORAZUM

Malo časa za javno razpravo

V ponedeljek, 22. aprila, sta sklicala Občinska skupščina Velenje in Občinski sindikalni svet Velenje v Domu kulture Velenje posvetovanje predstavnikov samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti skupnih služb iz Šaleške doline. Pogovarjali so se o financiranju skupne in splošne porabe v občini v letu 1974.

Na posvetovanju, ki ga je vodil tajnik Občinskega sindikalnega sveta Velenje, Franjo Mažgon, je najprej spregovoril o osnovnih značilnostih občinskega proračuna ter finančnih načrtov samoupravnih interesnih skupnosti član Štaba za koordinacijo samoupravnega dogovarjanja za splošno in skupno porabo, Ivan Fece. Zatem pa so predstavniki posameznih samoupravnih interesnih skupnosti obrazložili predloge samoupravnih sporazumov o programih temeljnih samoupravnih skupnosti za leto 1974 ter o združevanju sredstev za njihovo uresničitev.

Po zadnjih podatkih, ki so bili posredovani na ponedeljkovem posvetovanju, bodo potrebna za financiranje samoupravnih interesnih skupnosti za letošnje leto naslednja sredstva:

temeljna izobraževalna skupnost	29,025.000 din
skupnost otroškega varstva	3,213.392 din
temeljna kulturna skupnost	5,324.238 din
temeljna telesno kulturna skupnost	3,194,543 din
začasna skupnost zdravstvenega varstva Ravne na Koroškem	86,774,654 din
skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije	114,797.928 din
skupnost zaposlovanja	1,670.349 din
za znanost	7,560.000 din

Za potrebe proračuna Skupščine občine Velenje pa bo treba v letu 1974 združiti 22,000,000 din

Udeleženci posvetovanja, žal vsi povabljeni niso prišli v kulturni dom, so predvsem poudarili, da je za javno razpravo o združenem dogovoru o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za skupno in splošno porabo ter o samoupravnem sporazumu o osnovah programiranja nalog in o oblikovanju sredstev za samoupravne interesne skupnosti v letu 1974 malo časa, saj je morala biti zaključena v četrtek, 25. aprila. Zato so poudarili nujnost, da se pravočasno pripravijo predlogi družbenega dogovora in samoupravnih sporazumov za leto 1975 tako, da bi jih pooblaščeni predstavniki podpisali že v oktobru 1974.

Danes pa pooblaščeni predstavniki družbeno političnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti ter samoupravnih organov temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti skupnih služb v dvorani Skupščine občine Velenje podpisujejo družbeni dogovor o splošni porabi v letošnjem letu ter samoupravne sporazume o programih samoupravnih interesnih skupnosti za leto 1974 ter o združevanju sredstev za njihovo uresničitev. Podpisovanje se je začelo ob 7. uri.

ISKRA SPOMINA

Aktivni udeleženec NOB ROK KLEMENŠEK, upokojenec iz Ljubnega pripoveduje:

„Od 11. 4. 1943 sem bil aktivni udeleženec NOB in sicer najprej kot borec I. koroške čete, nato politični aktivist na terenu Solčava-Jezersko in kasneje v Podjunski dolini. Od avgusta 1944 sem bil pomočnik politkomisarja v III. bataljonu Vzhodnokoroškega odreda in kasneje z enako funkcijo v II. bataljonu XIII. udarne brigade Mirka Bračiča.

Že prve dni po okupaciji so začeli Nemci izseljevati zavedne, poštene in napredne ljudi, predvsem delovno inteligenco. Takšno delo okupatorja je bilo zadosten povod, da je tudi večina tistih ljudi, ki so bili doslej neaktivni, spregledala in začeli so se postopoma vključevati v narodnoosvobodilno gibanje. Po zaslugi domačih izdajalcev so bili v prvi polovici leta 1942 vsi dotedanji odbori Osvobodilne fronte izdani, prav tako pa tudi sodelavci. Sledile so množične aretacije naših najzavednejših ljudi. Nekateri od teh so se pravočasno umaknili v gozdove in se priključili partizanom.

Po množičnem streljanju talcev v Celju in Mariboru so Nemi ponovno pričeli z izseljevanjem. Med temi je bilo tudi mnogo otrok. Te otroke so v Celju odvzeli materam in jih nato odpeljali v razna otroška taborišča po Nemčiji, matere pa v koncentracijsko taborišče Auschwitz.

Na fašistični teror so ljudje odgovarjali tako, da so se še bolj oprijeli OF kot voditeljice osvobodilnega gibanja s komunistično partijo na čelu, za vojsko sposobni fantje in možje pa so se pričeli vse bolj aktivno vključevati v partizanske enote, ki so se tako iz dneva v dan večale iz četic v čete, bataljone, brigade.

Bil sem rajonski sekretar za ustanavljanje odborov OF, agitacije in politično delo. V začetku septembra 1943 je bil na mojo pobudo ustanovljen petčlanski odbor Osvobodilne fronte, sestavljen iz gozdnih delavcev. Imeli so deljene sektorje za gospodarstvo, propagando, obveščanje in povezavo z mladinskimi odbori. Delo je bilo težko, ker je imel okupator svoje mreže razpredene vsepovsod.

Kljub temu so nas ljudje toplo sprejemali, saj so se zavedali, da bijemo boj za osvoboditev slovenskega in vseh jugoslovanskih narodov.

Naloga političnih aktivistov je med drugim bila tudi ta, da v OF razen starejših vključujemo tudi mladino. Skupaj s tovarišem Stanetom Mavričem, ki je bil takrat sekretar Okrožnega komiteja SKOJ-a za

Rok Klemenšek

Koroško sva pričela z organiziranjem mladine. Sredi leta 1943 je bila v Matkovem kotu ustanovljena mladinska organizacija. Samo nekoliko kasneje je bila ustanovljena druga mladinska organizacija v Robanovem kotu. Člani obeh mladinskih organizacij so bili jeseni 1943 sprejeti v SKOJ. To je bilo skupaj osem skojevk. Septembra 1943 je bil ustanovljen v Podolševi še en SKOJevski aktiv. Junija 1944 se je večje število mladink združilo v vaški aktiv SKOJ-a za Solčavo. Konec julija 1944 pa je bil v Solčavi ustanovljen še drugi odbor Osvobodilne fronte, ki je imel v svojem okviru že tudi civilno sodišče.

Trdno smo bili prepričani v našo skupno zmago in to nam je dajalo poleta ne glede na žrtve, ki smo jih že imeli in ki so bile še pred nami. Še danes imam v ušesih stavek iz pisma, ki sem ga pisal ob odhodu: Vsi odpotujemo daleč na Koroško čez Dravo, da oznanimo tudi Koroščem, ki so za Celovcem, da se bliža dan svobode in združitve vseh Slovencev.

Za 1. maj — oživljena tradicija

Osrednja proslava letošnjega 1. maja bo ob 11. uri, združena s svečanostjo ob 70-letnici ustanovitve Planinskega društva Šoštanj pri Andrejevem domu na Slemenu.

Še v časih, ko delavski praznik 1. maj ni bil povsem legaliziran, so ga delavske množice po vsem svetu proslavljale na najrazličnejše načine – bodisi z ilegalnimi proslavami ali povorkami, pri nas pa ponavadi s shodi in masovnimi izleti v naravo, še najraje na markantnejše točke naših lepih planin in gora. Tradicija ter sla po naravi in gozdovih, ki so pljuča našega sveta, je proslavljanje 1. maja pri nas močno prisotno še posebej v vrstah delavcev, ki delajo dneve in tedne ter mesece in leta med hrumečimi stroji ali ob tekočem traku in miselnem delu v pisarni. Zato ni čudno, da je današnji stehnizirani in že napol avtomatizirani človek tembolj začel ceniti hojo v gore in sploh v naravo, kjer se pljuča nadihajo svežega zraka in spočije oko ter zbistri um ob pogledu na zeleno okolje naše tu in tam deloma še neokrnjene narave.

Ohranjene so številne fotografije iz predvojnih dni, ko so zasavski rudarji množično odhajali na Kum, Mrzlico in Kal, kjer so se srečevali z naprednimi delavci in mladino Savinjske doline. Velenjski rudarji in šoštanjski usnjarji so skupaj z napredno miselno mladino predvojnih dni obiskovali Mozirske planine, Smrekovec in Kozjak. In tako je bilo tudi spet po vojni, ko so pridne delavske roke poleg trdega dela v tovarnah udarniško obnavljale porušene planinske domove in gradile nove planinske postojanke, v katerih so se ob nedeljah in praznikih poveselili in sprostili. Tudi velenjski rudarji in planinci so po vojni obnovili dom na Kozjaku, do katerega so pred leti speljali še novo cesto, ki služi tako planincem, kakor okoliškim kmetom za povezavo z dolino.

Šoštanjski usnjarji in planinci so si namesto Smrekovca v stari Jugoslaviji, katerega požgane temelje so prepustili planincem iz Črne, zgradili nov dom na Slemenu. Ob lepi vijugasti gorski cesti, ki je do Zavodenj že asfaltirana in preko prelaza Šleme–Šentvid, povezuje štajerski Šoštanj s Črno na Koroškem, so v letih 1951/52 gradili za tiste čase moderno planinsko postojanko s prelepim razgledom po okoliških planinah in Savinjski dolini. Vsekakor je največ zaslug za postavitev tega doma imel kolektiv Tovarne usnja in takratni direktor ter dolgoletni predsednik Planinskega društva Šoštanj, prvoborec tovariš Andrej Stegnar, po katerem so dom tudi poimenovali. V letih nenehnega razvoja, še posebno avtomobilizma, je bilo nujno potrebno pri Andrejevem domu zgraditi še depedanso z večjo zmogljivostjo prenočišč. V bližini med vojno porušenega Šentvida pa si je tudi kolektiv termoelektrarne Šoštanj zgradil svoj manjši dom, ki ga ravnokar obnavljajo in upajo, da bo 1. maja že sprejel prve obiskovalce.

Andrejev dom na Slemenu, ki je bil nekaj časa zaprt zaradi nujnih adaptacijskih del, bo 1. maja gostitelj več sto delavcev in planincev, ki se bodo udeležili prvomajske proslave. Dom je v upravljanje prevzel kolektiv tovarne usnja Šoštanj in na predlog Planinskega društva Šoštanj, ki slavi letos 70-letnico svojega obstoja, pripravil tudi skupen program proslavljanja 1. maja, ki bo ob 11. uri pred Andrejevim domom. Da bi se lahko čimveč ljudi udeležilo proslave, bo 1. maja ob 9. do 10. ure brezplačen avtobusni prevoz z Glavnega trga na Sleme.

Že na predvečer bodo taborniki odreda Pustega gradu iz Šoštanja na jasi pred domom pripravili taborni ogenj s krajšim kulturnim programom. V samem domu pa bo zvečer za razvedrilo in zabavo planinski ples. Na dan 1. maja bo pri programu sodelovala godba na pihala Zarja, pevski zbor Tovarne usnja in recitatorji. Ob tej priložnosti bo tudi krajši govor o pomenu 1. maja, spregovoril pa bo tudi predstavnik Planinske zveze Slovenije, ki bo šoštanjskim planincem podelil plaketo in priznanja. Vsekakor bo to veličastna delavska in planinska manifestacija, kakršne že dolgo ni bilo v naši dolini.

Po kulturnem programu bo piknik, za ples in dobro voljo na prostem pa bo igral instrumentalni ansambel Ritem. Pokroviteljstvo nad to osrednjo prvomajsko proslavo, združeno s 70-letnico PD Šoštanj, je z velikim razumevanjem prevzel kolektiv Tovarne usnja Šoštanj. Upajmo, da se bo tega srečanja udeležil tudi naš častni predsednik tovariš Andrej Stegnar, ki živi sedaj v Ljubljani. Kolektiv Tovarne usnja in PD Šoštanj vabita vse delovne ljudi, da se v čimvečjem številu udeleže veličastne prvomajske proslave pri Andrejevem domu na Slemenu.

V. KOJC

VSAK MESEC
OD 12. DO 16. V MESECU
ORGANIZIRA

era

BLAGOVNICA

STANDARD

V SODELOVANJU Z DRUGIM ENOTAMI
V PASAŽI BLAGOVNCE

MALI SEJEM

RAZPRODAJE

GOSPODINJSKIH STROJEV
RADIOFONIJ
IN OPREME

● TEODOR JELEN

Okolje smo hitreje menjali kot zavest

Vse dobro smo si še ob lanskem prvomajskem praznovanju zaželeli drug drugemu in vsem skupaj. Ob spominih na preteklost in sedanjost smo ob 1. maju stalno poudarjali in želeli nam vsem lepšo prihodnost, kot so jo imeli naši predhodniki. Zvrhan koš prvomajskih želja lahko še naštejemo, vendar bi se rad ob letošnjem delavskem prazniku dotaknil naše notranjosti, naše zavesti, ki je še vedno preveč razdvojena. Ob ta problem pa bi rad navezal tudi stabilizacijo političnih in gospodarskih razmer.

Iz leta v leto ugotavljamo, da smo dosegli take in drugačne uspehe, zgradili to, uresničili drugo itd. Pa vendar si ob tem upam trditi, da smo hitreje menjali naše okolje, kot našo zavest. Vse prevečkrat smo v načelu sicer širokogrudni ustvarjalci novega, individualno ali skupinsko pa tudi prevečkrat le potrošniki uspešnega. Ali niso prav naša stabilizacijska prizadevanja odraz te razdvojenosti? V načelu vsi sprejemamo enotne sklepe, ki bi naj pomagali k hitrejšemu razvoju, v praksi pa iščemo poti, kako jih bomo obšli, ker je to trenutno bolj donosno. Stabilizacija gospodarstva je tako nenadejano odvisna od naše morale, od naše odgovornosti, od preobrazbe naše miselnosti in od naše doslednosti. Doslednost pa je beseda, ki je bila zadnje čase mnogokrat izrečena, pa vendar marsikdaj neuresničena. Bržkone je eden izmed vzrokov tudi v tem, ker si doslednost vsak po svoje predstavlja.

Veliki naslovi v časopisih in argumentirane besede po radiu in televiziji nas svarijo pred investicijsko nedisciplino, ki že spominja na anarhično divjanje, na nemogoč porast življenjskih stroškov, cen, itd. Seveda ob vsem tem govorimo tudi o odgovornosti, o sankcijah in o političnih pritiskih, ki jih bodo občutili tisti posamezniki ali skupine, ki ne bodo spoštovali norm, sprejetih v naših najvišjih predstavniških in političnih telesih. O vseh teh anomalijah je tekla tudi razprava na VII. kongresu Zveze komunistov Slovenije in prav je, da se ob taki priložnosti, kot je 1. maj opozori tudi na vlogo delavca – samoupravljalca in da se mu ob tem da tudi večja pooblastila. Nova ustava SFRJ in SRS delavskemu razredu ta pooblastila daje, zadnje volitve temeljnih delegacij pa so za prvi konkreten korak.

Bitki za popolno osvoboditev delavskega razreda in za drugačno družbeno stvarnost, ki se bo zavestno odrekla nasilju in izkoriščanju, še ne vidimo konca niti v svetovnem merilu, pa tudi ne pri nas. Pri nas se ta bitka bije v uresničevanju družbenega koncepta samoupravljanja in v nastajanju novih socialistnih odnosov med ljudmi. Kot vsa revolucionarna borba delskega razreda zadnjih 100 let tudi naša današnja borba za samupravljanje potrjuje spoznanje, da proces spreminjanja sveta, k samoupravljanje tudi je, ne priznava avtomatizmov, temv samo zavestno množično akcijo in prakso. Ta praksa pa pre postavlja zavest posameznika, razreda in množic nenehnem spoznanju današnjih možnosti in spoznanju potrebnega ravnan in spoznavanja predpostavk in preteklosti, na katerih teme naše današnje delovanje in zavest o posledicah, ki jih to delo nje ustvarja za prihodnost.

In tako si želim ob letošnjem 1. maju, da bi vsi skupaj b prisluhnili željam po redu in disciplini. Marsikje bomo lah zasledili odmev naših želja. Tam, kjer pa na ta poziv ne odziva, pa bo potrebno s trdo roko delavskega razreda vzpos viti red in stabilizacijo. Tako, kot za vse organe sindikatov, t za Občinski sindikalni svet Velenje tu ni dileme.

Naj ob 1. maju 1974 nazdravim vsem delovnim ljude občine Velenje in jim zaželim v imenu Občinskega sindikalne sveta Velenje prijetno praznovanje.

● FRANC GORNJAK

Na začetku novega obdobja

S sprejetjem nove ustave, tako zvezne kot republiške, se je zaključil krog razprav o vseh pomembnih družbeno ekonomskih odnosih, to je o novih kvalitetah v naši socialistični skupnosti. Pomembno vlogo je dobil delovni človek v združenem delu, saj je nova ustava ustvarila pogoje za dejansko vključevanje delovnega človeka v vsa področja kjer dela, živi in ustvarja.

Če pogledamo samo, kakšen je položaj delavca v združenem delu, lahko ugotavljamo, da smo na začetku novega obdobja, v katerem bo delovni človek dejansko odločil o vseh rezultatih svojega dela (delitev dohodka, delitev osebnih dohodkov, samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje o skupni in splošni porabi je ob tem zelo pomemben korak), nadalje o gospodarjenju z družbenimi sredstvi, o pogojih dela, o načinu poslovanja – skratka o vsem, kar se v organizacijah združenega dela dogaja.

vorna naloga, ki smo si jo zadali, posebno pa je velika odgovornost na vseh družbeno političnih organizacijah, da to v čimkrajšem času izpeljemo in ustvarimo to, kar smo v ustavi zapisali.

Z letošnjimi volitvami smo na vseh ravneh uresničili načelo delegatskih odnosov. Sama politična dejavnost, katere nosilca sta bila Zveza sindikatov in Socialistična zveza ob sodelovanju Zveze komunistov, je v vseh fazah priprav na volitve in ob samih volitvah dosegla takšno širino in demokratičnost, ki nam zagotavlja, da so izvoljene delegacije zares najboljše, da bodo znale zastopati interese delavcev kakor tudi interese širše družbeno politične skupnosti. Velike naloge pa nas čakajo pri izobraževanju in usposabljanju delegatov. Skupaj z Delavsko univerzo Slovenj Gradec bo pripravila komisija za izobraževanje pri Občinskem sindikalnem svetu Slovenj Gradec program izobraževanja in usposabljanja delegatov za opravljanje pomembne in odgovorne naloge, ki je pred njimi.

Hkrati s pripravami na volitve je tekla v sindikatih razprava o „sindikalni listi". Po tehtnih in vsebinskih dopolnilih in spreminjevalnih predlogih je bila v mesecu marcu tudi sprejeta. S tem pa je sindikat prevzel obvezo, da v sleherni temeljni organizaciji združenega dela dobi „sindikalna lista" svoje mesto v internih aktih že v letošnjem letu. Tu bo potrebno še veliko sodelovanje na področju občine, regije kot tudi znotraj posameznih dejavnosti, kjer bodo določbe „sindikalne liste" vnašali tudi v samoupravne sporazume.

Z ustanovitvijo temeljne telesnokulturne skupnosti in z družbenim dogovorom o financiranju telesne kulture so podani tudi pogoji za razmah rekreacije, kateri smo doslej posvetili le malo pozornosti. Zraven že ustaljenih in tradicionalnih delavskih športnih iger na področju občine, v regiji in panogah je potrebno razširiti še druge oblike, kakor razna „trim" tekmovanja, kolesarjenje, plavanje in smučanje itd. Z večjimi finančnimi sredstvi in predvsem s pravilnim pristopom lahko dosežemo na tem področju velike rezultate, ki se morajo odražati predvsem v množičnosti, saj je krepitev telesne in psihične sposobnosti človeka tudi pomemben dejavnik pri delu na delovnem mestu, kakor tudi za uveljavljanje koncepta vseljudske obrambe.

V zvezi z reorganizacijo sindikatov so te dni konference sindikatov po panogah, prav tako pa v vseh osnovnih organizacijah sindikata ustanavljajo aktive mladih delavcev.

Ob prazniku dela – 1. maju, ki ga vsi delovni ljudje praznujemo kot delavski praznik, lahko še enkrat izpričamo svojo revolucionarnost, enotnost in solidarnost ob pomembnih delovnih zmagah s pogledom na še boljši jutri, ki ga gradimo v naši samouprani socialistični skupnosti bratskih jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Vsem delovnim ljudem v občini Slovenj Gradec pa v imenu Občinskega sindikalnega sveta Slovenj Gradec najlepše želje ob prazniku dela – 1. maju!

● HUBERT HERČEK

ZA LEPŠI JUTRIŠNJI DAN

Kakšna sta v tem trenutku vloga in položaja sindikata v združenem delu?

„Položaj in vloga sindikata v združenem delu sta v tem trenutku zelo pomembna. Zelo pomembna sta zaradi tega, ker se delavci organizirani v sindikat kot najširšo organizacijo delavcev prizadevajo za uresničevanje socialistični samoupravnih odnosov in odločilno vlogo delavcev pri upravljanju družbene reprodukcije, za uresničevanje interesov in samoupravnih pravic delavcev na vseh področjih dela in življenja, za zagotavljanja enakopravnosti delavcev pri združevanju dela in sredstev, pridobivanju in delitvi dohodka in pri odločanju skupnih meril za delitev po rezultatih dela. Pomembne so naloge, ki jih imamo pri samoupravnem povezovanju in združevanju različnih področij družbenega dela, razvijanju proizvajalnih sil družbe in večanju produktivnosti dela, samoupravnem usklajevanju posamičnih, skupnih in splošnih družbenih interesov. Pridobivanje višje izobrazbe in usposobljenosti delavcev je ena od izredno konkretnih nalog, ki bo nedvomno opredeljevala vlogo in pomen sindikatov v združenem delu. Enako lahko opredelimo tudi skrb za delovanje delegatskega sistema in delovanje sistema informiranja. Vse te naloge so na eni strani dolgoročnega značaja, na drugi strani pa zelo konkretne. Iz teh nalog bodo morali izhajati naši dolgoročni in tudi konkretni akcijski programi."

Katere so konkretne naloge vašega občinskega sindikalnega sveta in osnovnih organizacij sindikata?

„Če govorimo o konkretnih nalogah, potem ne moremo v nobenem primeru mimo stvari o katerih je tekla beseda v okviru prvega vprašanja. Vse naloge sindikatov, ki jih opredeljuje ustava, so torej konkretne in jih je potrebno realizirati. Verjetno je težko reči katera od njih je najbolj aktualna. Vse so zelo aktualne. Morda bi veljalo postaviti v ospredje delovanje delegatskega sistema in družbeno dogovarjanje ter samoupravno sporazumevanje. Izpostaviti je potrebno tudi to, da se moramo kar najhitreje organizirati tako, da bomo lahko s svojo organizacijo ter oblikami in metodami

dela zagotavljali to kar zapisali v ustavnih doku in samoupravnih aktih in temeljnih organizacija ženega dela."

Vaša osebna poslan nom sindikata, oziro lovnim ljudem!

„Vsem članom sindi delovnim ljudem v naši bi v tem trenutku zaže največ delovnih uspeho alizaciji načel in princi smo jih sprejeli. Preprič da v največji meri od na zavisi, kako se bodo v dnevnem delu in življenj zirala ustavna načela. lepši dan zavisi predvsem samih. Vsa naša snovan mišljanja in delo mora p v smeri povečanja naši vodnih sposobnosti, več nomičnosti in produk ter samoupravne organiz in tvornosti v vseh sredi

● HELENA POLENIK – JELKA

SKROMNA IN DELAVNA

Helena Polenik – Jelka je te dni dopolnila 60 let. Poznajo jo po vsej Mislinjski dolini, pa tudi na Koroškem, kot aktivistko, partizanko in prizadevno družbeno-politično delavko.

Odločili smo se, da predstavimo eno od tistih naših žena, ki so že od svojih mladih let našle svoje mesto tudi v družbeno-političnem delu. S tem so svojim gospodinjskim, materinskim in poklicnim dolžnostim že zelo zgodaj dodale še četrto, verjetno najmanj hvaležno področje.

Helena Polenik, v Mislinjski dolini jo bolj poznajo kot Jelko, je eden najstarejših aktivistov v občini Slovenj Gradec. Že zelo zgodaj se je vključila v napredno delavsko gibanje in je že več kot tri desetletja članica Zveze komunistov. Zato tudi ni slučaj, da je bila kot aktivistka vključena v narodnoosvobodilno gibanje že leta 1941.

Vseskozi doslej, pa tudi še dandanes, je bila povezana z dogajanjem v okolju, kjer živi in dela. Vseskozi doslej je ostala skromna in delavna, pa čeprav je doživela v življenju prenekatero neprijetnost. Pred tremi leti pa je številnim državnim odlikovanjem in drugim odličjem priključila še novo – za svoje nesebično delo je dobila Srebrno priznanje Osvobodilne fronte slovenskega naroda.

Za dolgoletno politično delo Helene Polenik so značilna štiri obdobja. Delo v stari Jugoslaviji, leta ljudske revolucije, aktivnost po osvoboditvi in zdajšnje delo

v družbeno-političnih organizacijah in skupnosti. Pri tem je treba omeniti, da je bila Jelka tudi odbornica Skupščine občine Slovenj Gradec zadnjega sklica.

Z iznajdljivostjo in ob pomoči sodelavcev je Helena Polenik izvrševala številne naloge, kakršne je dobila. Seveda pa samo iznajdljivost, posebej še v letih narodnoosvobodilnega boja, ne bi bila dovolj, če ne bi imela še zvrhano mero drznosti in poguma ter če ne bi bila pripravljena prav na vse.

Helena Polenik izhaja iz delavske družine. Po končani osnovni šoli je bila nekaj časa doma, nato pa je delala pri več zasebnikih. Pred vojno jo je pot zanesla na planinsko postojanko na Kremžarici, kjer se je zaposlila.

V odporniško gibanje se je vključila že takoj prvo leto, vzdrževala pa je povezavo med Mariborom in Celjem. To delo je opravljala vse do vstopa v NOV aprila 1944. leta. Kot vneta zagovornica revolucionarnega duha je Jelka zelo uspešno delovala na terenu, zato so jo kmalu potem, ko se je pridružila partizanom, vključili v Okrajni odbor Osv bodilne fronte Dravograd, na pa še v Okrožni odbor Osvob dilne fronte Dravograd. Vodst Osvobodilne fronte pa ji je upalo tudi pomembno delo me ženami, saj je bila izvoljena sekretarko Okrožnega odbo AFŽ Dravograd. Bila pa je t članica okrožnega vodstva K munistične partije. Vse te d nosti je opravljala do osvob ditve.

Aktivno delo Jelke pa z zg go partizanskega orožja že leč ni končano. Preobširen bi seznam vseh dolžnosti, ki ji opravljala ta predana žena aktivistka v teh letih. Vendar jih je treba nekaj najpomemb ših tudi našteti. Bila je predse nica okrajnega sindikalnega ta, pri čemer je delala predv pri organiziranju in ustanavlja sindikatov, bila je odborn Glavnega odbora AFŽ Slove in Zadružne zveze. Ob ustano vi organizacije Zveze združ borcev NOV je bila dalj časa č nica okrajnega odbora Z NOV, prav tako pa tudi čla občinskega odbora ZZB NO Dvakrat pa so jo občani izvo tudi za občinsko odbornico.

Helena Polenik – Jelka Trobelj pri Slovenj Gradcu n li, pred vojno, v času revolu ter pri graditvi in utrjevanju n socialistične samoupravne sk nosti ni ostala na pol p Obljube, ki jo je dala Komu stični partiji in Osvobod fronti, ni nikoli pozabila!

Venčeslav Svoljšak

Stane Prašnikar

V Selu gradi Vegrad nov obrat

Gradbeno industrijsko podjetje Vegrad Velenje pripisuje v ojem razvojnem programu do leta 1980, ki je usklajen s ednjeročnim razvojnim načrtom velenjske občine, velik udarek razvoju gradbene industrije. Da bi kolektiv, ki je nes enakovreden konkurent vsem gradbenim podjetjem v žavi tako glede obsega in rezultatov poslovanja kot tudi ede opravljenih del, čim bolj uspešno uresničil zastavljene loge, so lani po temeljiti preučitvi takratnega stanja in zvojnih usmeritev ustanovili dve temeljni organizaciji združnega dela (gradbena industrija in gradbena operativa) in moupravno skupnost skupnih služb. TOZD gradbena indutija sestavljata dve delovni enoti Selo in Oljka.

Venčeslav Svoljšak, v.d. direktorja TOZD gradbena indutija je povedal, da imajo v Selu naslednje obrate: peskolom, aracijo, betonarno, vemont in betonsko galanterijo. mont je nov obrat, v katerem bodo začeli proizvodnjo z radnjo hale, ki jo prav zdaj gradijo. Delovna enota Oljka zajema obrat kamnolom TUFa v Gorenju ter apnenico v dgori.

V Vegradu so se odločili, da bodo v letih 1973/74 vložili ma sredstva za izgradnjo oziroma obnovo omenjenih obra-v.

Za obrata betonarna in apnenica so kupili letos novo benarno z zmogljivostjo 50 kubičnih metrov gotovega bena na uro. Skupaj z že obstoječimi zmogljivostmi bodo ko tako proizvedli na uro skoraj 90 k.m. betona. S tem do zadovoljili vse svoje potrebe po betonu, pa tudi zahtezunanjih kupcev. Edini problem, ki nastaja s proizvodnjo cement, ki ga našem trgu primanjkuje.

Obrat betonske galanterije bo poleg stare proizvodnje tonskih zidakov in cevi, jamskih lokov idr.) vključeval li nov program – proizvodnjo teraco armiranobetonskih ntažnih stopnic in okenskih polic. Kot je poudaril dipl. Venčeslav Svoljšak bo Vegrad prvo podjetje v Jugoslaj, kjer bo nova proizvodnja potekala na indrustrijski način. leto bodo izdelali 50 tisoč tekočih metrov stopnic in nskih polic, kar bo pokrilo 50 odstotkov slovenskih treb po teh izdelkih. Zaradi velikoserijske industrijske izvodnje bodo ti Vegradovi proizvodi cenejši od sedanjih, jih izdelujejo na obrtniški način. Redna proizvodnja v tem atu bo predvidoma stekla konec maja.

V obratu vemont, kjer bo proizvodnja stekla predvidoma lija, bodo izdelovali armiranobetonske in prednapetoonske elemente za sestavo industrijskih hal, telovadnic, ovin, športnih hal, skladišč itd. Ti objekti oziroma konakcije se odlikujejo po izredno lepem arhitektonskem izdu, hitri in poceni izgradnji ter veliki prilagodljivosti glede pona in namembnosti uporabe.

DE OLJKA

Potem ko se je Oljka sredi lanskega leta pripojila k Vegraso v zvezi s sanacijskim programom obnovili kamnolom obratu apnenica, kjer lahko proizvedejo danes že 60 k.m. nih apnenčevih agregatov ter 55 ton apna na dan. V kamomu TUF pa proizvajajo drobljenec, ki služi za dodatek v ustriji cementa. Na dan ga proizvedejo 700 ton.

Stane Prašnikar, vodja poslovne enote Oljka pa je spregoil tudi o težavah, ki jih imajo. Zaradi širjenja obratov rajo preseljevati posamezne družine kar je povezano s preinjimi stroški. Tako jih bo preselitev kmeta Polaka v lgori, ki mu gradijo novo hišo z gospodarskim poslopjem, ala kar 85 starih milijonov.

Poleg teh in drugih stroškov, ki nastajajo v zvezi s enjem industrije v Gorenju ter urbanizacijo Šmartnega ob i pa Vegrad ni gluh za potrebe krajevne skupnosti Šmart- ob Paki. Že letos bo finančno pomagal pri asfaltiranju te Šmartno – Podgora.

● VOLILNA KONFERENCA OSNOVNIH ORGANIZACIJ SINDIKATA GORENJE

STANDARD ZAPOSLENIH

V četrtek, 4. aprila je bila v tovarni gospodinjske opreme Gorenje volilna konferenca osnovnih organizacij sindikata. Konference se je udeležilo 180 delegatov iz vseh desetih temeljnih organizacij združenega dela TGO Gorenje. Med gosti so bili predstavniki podjetja Varstroj Lendava, tovarne Gorenje Muta in predstavnik Obč. sind. sveta Velenje.

Po obširnih poročilih, ki so zajela dejavnost sindikalne organizacije v zadnjih treh letih, so se številni člani oglasili k razpravi. Največ skrbi so v zadnjih letih posvetili osebnemu in družbenemu standardu zaposlenih. Lani se je 183 družin vselilo v nov stanovanjski blok v Velenju. Letos bosta vseljiva dva bloka s 177 stanovanji, načrtujejo pa še nadaljnih 178 stanovanj. V tovarni skrbijo za standard človeka v okolju, v katerem dela in živi. Torej se zavedajo, da morajo delati dobro. Zato mislijo na jutrišnji dan. Poudarjeno je bilo, da v združitvah ne iščejo enostranskih koristi, temveč morajo stremeti k temu, da bi imeli delavci Gorenja in delavci priključenih podjetij večje koristi.

Pri sindikatu že vrsto let uspešno deluje tudi blagajna vzajemne pomoči. Trenutno koristi posojilo te blagajne kar 1610 članov.

Na konferenci so sprejeli sporazum o novi organizaciji dela sindikata v Gorenju. Osnovne organizacije sindikata imajo organizirane v vsaki temeljni organizaciji združenega dela.

Te imajo tudi svoje izvršne odbore. Po pet delegatov iz vsake TOZD bo tvorilo konferenco organizacije sindikata na ravni podjetja. Konferenca je stalni odbor, ki ima svoje predsedstvo s 13 člani. Za predsednika je bil izvoljen Valter Cimperc, podpredsednik je Harold Karner, tajnik pa Miro Travner. Izvolili so odbor blagajne vzajemne pomoči, odbor za rekreacijo in šport ter odbor za kulturo. V svet sindikata združenega podjetja Gorenja so izvolili tri člane.

Delegati na volilni konferenci sindikata Gorenja

● VII. KONGRES ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE – NOVA SPODBUDA

Nemudoma akcijske programe

V zadnjih dneh so se začeli v okviru vseh organizacijskih oblik Zveze komunistov prvi razgovori o pripravi akcijskih programov za uresničevanje vseh tistih nalog, ki izhajajo iz dokumentov VII. kongresa Zveze komunistov Slovenije. Podrobneje se bodo dogovorili o izdelavi teh akcijskih programov na seminarju, ki ga bo pripravil komite občinske konference ZK Velenje za sekretarje organizacij, oddelkov in aktivov ZK iz Šaleške doline.

Enotno mnenje komunistov in delovnih ljudi iz naše občine je, da je določil zadnji delovni dogovor slovenskih komunistov dokaj jasne naloge, ki so pred Zvezo komunistov in pred vsemi naprednimi silami naše družbe v tem trenutku, zaradi česar je potrebna in nujna takojšnja akcija. Uresničitev teh nalog pa bo odvisna posebej še od usposobljenosti komunistov, da premagujejo odpore in da z organiziranimi akcijami pristopijo k uresničevanju posameznih nalog. Zato bo v prihodnje usposabljanje komunistov v središču pozornosti. Tega se zavedajo tudi v Velenju. Zadnji ponedeljek je tako že začel z delom prvi oddelek politične šole, po prvomajskih praznikih pa bo steklo tudi delo drugega oddelka. V politično šolo bodo skupaj vključili okrog 100 članov ZK, predvsem novosprejetih. Pripravljajo pa tudi še druge oblike izobraževanja in usposabljanja komunistov.

● V RUDARSKEM ŠOLSKEM CENTRU

RDEČE KNJIŽICE

Na rudarskem šolskem centru Velenje je bila v petek, 19. aprila prisrčna slovestnost, na kateri so slovesno podelili članske izkaznice 45 komunistom, ki so jih pred tem v osnovnih organizacijah sprejeli v zvezo komunistov.

Na svečanosti je spregovoril sekretar sveta ZK na RŠC Peter Robida. Prikazal je kratek razvoj zgodovinski partije oziroma zveze komunistov ter spregovoril o njeni vlogi in pomenu in liku komunista. Zatem so se sekretarji posameznih osnovnih organizacij podelili izkaznice ter spominska knjižna darila novim komunistom, od tega 22 mladim učencem.

Novim komunistom je ob sprejemu čestital tudi politični sekretar občinskega komiteja ZK Franjo Koruna ter jim zaželel, da bi kot komunisti na šoli in izven nje čimbolj plodno in uspešno delali. S tem sprejemom je na rudarskem šolskem centru zdaj že 224 komunistov. Medtem pa v organizaciji mladih komunistov že tečejo priprave za sprejem novih komunistov za dan mladosti.

KDAJ OBREŽNI ZID

V Paki ob cesti Velenje–Slovenj Gradec stojita hiši dveh Francev: Vetriha in Vovka, takšnih ali podobnih hiš je v kraju, ki je približno dva kilometra oddaljen od Velenja, še več. Res pa je, da menda drugi nimajo tako hudih problemov s Pako, kot ti dve družini. Hiši sta namreč stisnjeni med cesto in reko, ki zlasti ob hudih nalivih pokaže ostre zobe. In te je že večkrat. Nazadnje ob lanskih poplavah, ko se je kot za šalo razlila prek korita in odrezala od sveta omenjeni domačiji.

Ko smo pred nedavnim obiskali upokojenega rudarja Franca Vovka na domu, smo zvedeli, da je že lepo število pisem poslal na vodno skupnost NIVO Celje s prošnjo, da bi napravili obrežni zid, vendar po osmih letih moledovanja še ni naletel na odprta ušesa. „Samo obljubljajo, nikogar pa ni, ki bi te obljube uresničil," je dejal.

V zadnjem pismu, ki ga je dobil, ga vodna skupnost seznanja, da so takoj po lanskih poplavah opravili čiščenje korita ob zgradbah, da je v gradnji prag, ki bo preprečeval stalno zapiranje korita. In naprej: Za dokončno rešitev bi bilo treba nujno zgraditi tudi obrežni zid kot predvideva projekt, izdelan leta 1970. Za to pa v tem letu nimamo denarja. Zato vodna skupnost predlaga, da je potrebno ponovno sklicati vse „zainteresirane", da bi se dogovorili o sofinanciranju del. Sestanek naj bi sklicali na kraju samem skupščina občine Velenje (?).

In če do razprave na kraju samem ne bo prišlo, če vodna skupnost tudi prihodnje leto ne bo imela denarja, bo družinama še naprej grozila vodna stihija. Še naprej bo ogroženo zidovje dveh hiš, s tem pa tudi življenje dveh družin.

● Prve seje vseh zborov občinskih skupščin

V ponedeljek, 29. aprila, bodo po vsej Sloveniji prve seje delegatov zborov združenega dela, zborov krajevnih skupnosti in družbeno političnih zborov občinskih skupščin. Zasedale bodo tudi občinske skupščine v Slovenj Gradcu, Dravogradu in na Ravnah na Koroškem. Na sejah bodo izvolili predsednike in podpredsednike občinskih skupščin, predsednike in člane občinskih izvršnih svetov, izvolili delegate za 1. zasedanje Skupščine SR Slovenije ter glasovali o listah kandidatov za člane Predsedstva SR Slovenije ter za delegate v Zvezni zbor Skupščine SFRJ.

● Obisk mladih iz Gornjega Milanovca

1. maja prispe v središče Mislinjske doline na obisk skupina 20 mladincev iz pobratene občine Gornji Milanovac. Mladi, ki jih je povabilo občinsko vodstvo Zveze mladine, bodo preživeli v Slovenj Gradcu in na Koroškem tri dni, bodo pa gostje družin iz Slovenj Gradca.

● Danes referendum v Novi opremi

V Tovarni oblazinjenega pohištva „Nova oprema" Slovenj Gradec je danes referendum, na katerem zaposleni odločajo o vključitvi v Združeno podjetje Gozdarstvo in lesna industrija Slovenj Gradec. Zaposlenim želijo zagotoviti večjo socialno varnost, prav tako pa tudi hitrejši razvoj te temeljne organizacije združenega dela. To pa bodo, ob uspelem izidu glasovanja, dosegli z vključitvijo v GLIS Slovenj Gradec. Računajo na občutno povečanje vrednosti proizvodnje, prav tako pa tudi na odprtje več deset novih delovnih mest.

● Mozirski pionirji pričakujejo Kurirčkovo pošto

V občini Mozirje se pionirji vseh šol pripravljajo na sprejem „Kurirčkove pošte", ki jo bodo 26. aprila sprejeli pri Gozdni šoli v Lokah. Po proslavi v osnovni šoli Mozirje bodo pionirji vložili v torbo pismo z najboljšimi željami predsedniku Titu za njegov in njihov praznik in s Kurirčkovo pošto krenili 29. aprila v Lepo njivo, kjer bo miting.

Kurirčkova pošta bo potovala s kurirji nato še v Šmihel, v Žekovec, kjer jo bodo sprejeli rečiški kurirji in jo v Odovcih predali svojim sovrstnikom iz Ljubnega. Po krajšem mitingu v Radmirju nadaljuje Kurirčkova pošta svojo pot še v Gornji grad, v Novi Štifti pa jo predajo kurirji 7. maja na Črnivcu kurirjem občine Kamnik.

● Folkloristi dobili prostore

Šaleška folklorna skupina je po treh letih vendarle dobila prepotrene prostore. Kulturna skupnost Velenje je namreč pred nedavnim kupila od Vegrada kletne prostore na Prešernovi cesti. Tako je po dolgem času vendarle rešen problem bodočega vzdrževanja in ohranjanja dragocenih narodnih noš, ki so jih imeli doslej spravljene v vlažnih prostorih v kulturnem domu. Poleg prostora za garderobo, v katerem je zdaj 200 narodnih noš iz Slovenije ter drugih republik in pokrajin, je tudi klubski prostor ter pralnica.

Pri opremi prostorov so pomagali tudi RLV, Gorenje in Vegrad.

PRVOMAJSKI MOZAIK ŽELJA IN HOTENJ

ANTONIJA RAZDEVŠEK, strojepiska: „Obiskujem večerno šolo in me po praznikih čakajo izpiti. Zato bom morala proste dni izkoristiti za učenje. Spomnila pa se bom tudi dogodkov izpred več desetletij, ko so se morali delavci z orožjem boriti za svoje pravice in pri tem svoj pravičen boj plačali s krvjo. Moja največja prvomajska želja je, da bi bilo čimveč humanosti in razumevanja med ljudmi."

MAKS MOTALN, rudar kopač: „Prvi maj bom s svojimi sodelavci proslavil z delovno zmago v pravem pomenu besede. Naše delo je takšno, da z njim največ doprinesemo ob praznikih ali drugih prostih dneh, saj opravljamo razna vzdrževalna dela. Tudi za te praznične dneve imamo že določeno nalogo in pridadevali si bomo, da jo bomo uspešno opravili. Žena in otroci pa bodo prvomajske praznike preživeli pri sorodnikih."

IVAN JAKOP, rudar: „Včasih smo prvi maj praznovali v čisto drugačnih okoliščinah kot danes. Pred vojno še zdaleč ni bila tako velika skrb posvečena delavcem kot danes, ko živimo v svobodi in miru, v bratstvu in enotnosti. Niso bili redki dnevi, ko nismo imeli dela. Zato je bil tudi zaslužek slab, da smo se komaj preživljali. Danes pa je čisto drugače. Delo je za vsakega, le če hoče delati. Delavci smo sami gospodarji svojega dela."

VIKTOR KOLAR, skladiščnik GLIN Nazarje: „Že ime Praznik dela me navdušuje, ker vem, da ga praznuje lahko samo delavski razred. Zadnje čase pogrešam tistega vzdušja ob prvem maju kakršno je bilo značilno včasih, ko smo se nanj pripravljali že mesec dni prej. Ob prvem maju se spomnim tudi na vse tiste delavce, ki so brezposelni ali pa so še vedno izkoriščani in jim želim, da bi si tudi oni lahko izborili to kar smo si mi, to je svobodno, samoupravno družbo, kjer je vsak enak med enakimi."

TONE JUG, natakar: „Prvi maj je praznik vsega delavskega razreda, s katerim izražamo svojo napredno miselnost in privrženost samoupravnemu socialističnemu razvoju ter miru med narodi ne glede na njihovo družbeno in socialno razliko. Ob tem mednarodnem prazniku dela ter prazniku solidarnosti si želimo, da bi se vsi delavci sveta rešili izkoriščanja in slavili svoj praznik srečni, zadovoljni, svobodni, zavedajoč se, da niso izkoriščani."

MIRO SITER, strojni tehnik: „Na ta pomemben dan se vedno spominjamo mračnih dogodkov v Chicagu leta 1886, ko je več delavcev, ki so s stavko opozorili na težke delovne pogoje, padlo pod streli izkoriščevalskega razreda. Prav tako se v teh dneh, ko slavimo tudi obletnico ustanovitve OF, spominjamo naše revolucionarne borbe in srečni smo, da lahko te sadove v sreči, svobodi in miru uživamo. Prav zato je naša odgovornost zelo velika, da vse te pravice, mir, svobodo branimo z orožjem, če bo treba."

MELITA VOVK, maturantka velenjske gimnazije: „Mesec maj je mesec mladosti. Tudi jaz sem del tisočih, ki so se rodili v svobodi, tisočih, ki odraščajo in se srečujejo s prvimi uspehi in neuspehi. Pred mano je matura. Pravijo, da je to „zrelostni izpit," po katerem stopiš v pravo življenje – tisto „veliko". V tem življenju bi rada čimbolj koristila družbi, se vedno borila za pravičnost in enakopravnost. Moj vzor je tovariš TITO. Zaupa mladim in njegovo zaupanje moramo upravičiti, nadaljevati njegovo delo in ohraniti svobodo. Da bodo tudi naši nasledniki vedeli, kaj je mladost – mladost v svobodi.

Ob prvem maju, prazniku delovnih ljudi pa bi rada stisnila roko vsem, ki se trudijo, da bi s svojim delom ustvarili pogoje za lepše in srečnejše življenje."

RAFAEL KOLAR, upokojenec: „Po prvi svetovni vojni smo praznovali prvi maj z velikim pompom. Z Rudnika smo odšli v sprevodu proti Šoštanju z zastavo socialdemokratske stranke. Nekateri so imeli na prsih tudi nageljne. V Družmirju so nam prišli nasproti šoštanjski delavci in potem smo skupaj šli v mesto, kjer smo nato imeli zborovanje.

Teh zborovanj je bilo kasneje vedno manj, ker so jih oblasti prepovedale. Navsezadnje prvi maj ni bil več dela prosti dan. Mi pa smo se na dan še vedno sestajali po skupinah in praznovali. Danes je drugače, saj je 1. maj praznik dela, ki ga lahko vsak praznuje."

DARINKA KROPIVŠEK, učenka 4. razreda: „Prvi maj je praznik dela, ki ga praznujejo vsi delavci. Takrat ne gredo na delo, ampak so doma ali pa gredo na izlete. Vsi se želijo od napornega dela čimbolje odpočiti ter za nekaj dni pozabiti na delo. Praznika naših očetov in mamic se otroci zelo veselimo."

ANTON KOLENC, te lec: „Prvi maj tudi n podobno kot drugim veliko pomeni. To je n narodni praznik delav ki je izraz hotenj in p delavskega razreda. L nji je za nas še toliko jega pomena, ker ga znujemo neposredno sprejetju nove ustave, zgodovinskega pomen delavski razred."

KARLA KOLENC, delavka GLIN Nazarje: „Danes delavci res lahko praznujejo svoj praznik. Ponosna sem, da živim v domovini, kjer imajo resnično delavci vso svobodo in sami krojijo svoj jutrišnji dan. V naši samoupravni družbi so tudi ženske popolnoma enakopravne z moškimi in enakopravno z njimi odločajo o vsem in tako skupno z njimi nosijo breme dolžnosti in pravic."

RUDI JANIČ, šofer: „Kot vsi drugi si tudi jaz želim, da bi mednarodni praznik dela še naprej praznovali v svobodi in miru. Prav tako je moja velika želja, da bi tudi drugi narodi sveta, ki so še zatirani, izbojevali takšne pravice kot jih imamo mi. Sicer pa bom praznik izkoristil za počitek, za kakšen dan pa se bom odpravil tudi na krajši izlet na okoliške hribe."

VILMA TRUNKL, učenka: „Seveda vem. Prvi maj je mednarodni praznik dela. Tudi mi bomo imeli kar precej prostih dni. Pet skupaj z nedeljo. Preživela jih bom pri teti na kmetiji. K njej na deželo grem zelo rada, ker ima konje in potem mi dovoli, da včasih tudi jaham. Kakšen dan se bom morala tudi učiti, ker bo čez dober mesec že konec šolskega leta."

KAREL PUNGARTNIK, strugar: „Menim, da 1. maju, mednarodnemu prazniku dela posvečamo danes premalo pozornosti. Premalo je proslav, prireditev, na katerih bi na manifestativen način obeležili ta zgodovinski dan. Podobno kot prejšnje leta, bom tudi letošnji praznik dela preživel zelo slovesno. Že navsezgodaj bo naša godba Zarja zaigrala budnico, zatem pa se bomo odpravili na otvoritev Andrejevega doma na Slemenu."

EVA LEDERER, kuharica: „Izbrala sem si takšen poklic, ki ne pozna praznikov. Letos bom imela na dan praznovanja prvič po štirih letih prosto. S kolektivom bomo odšli na enodnevni izlet najbrž v Belo krajino. Naslednji dan, drugega pa bom morala spet na delo."

TILKA APLINC, pro ka tobačnih izde „Prvi maj praznujem stari in mladi. Sama se veselim teh prazničnih Z družino bom odšla v rojstni kraj k stari m Prepričana sem, da se mo imeli zelo lepo, u tos še nismo bili sku